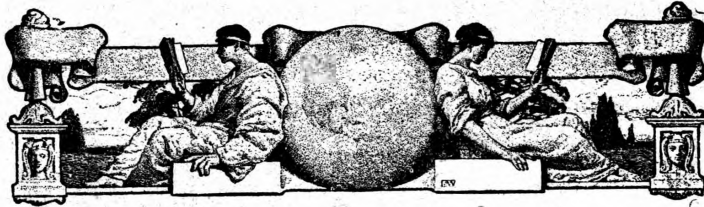

ΤΟΜΟΣ Β', ΤΕΥΧΟΣ 24
 Ἀθήναι Ὀκτώβριος 1909

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις [Καλάμαι]	Εὐγενίας Ζωγράφου
Ἰαπωνικὰ Ἴθιμα	Ὀβρ. Ζαβιτσιάνου Σδρίν
Διαπρεπεῖς Ἕλλην. κατὰ τὸν 19 ^{ον} Αἰῶνα [Ἐλισάβετ Μοντζᾶν].	Σπ. Δε-Βιτάζη
Ἡ Σηρο-τροφία ἐν Καλάμαις	Ἰωάννου Καμπᾶ
Εὐλόγημένο τὸ ὄνομά σου [Ἐκ τοῦ Ρωσσοικῶν]	Ὀυρανίας Μακρᾶς
Albin Putzker	Z.
Ἐπαρχιακὰ Φυσιολογίαι [Φ. Καρβούνης, Π. Μακρῆς, Πι. Μαλαμανῶς, Π. Μανῖνος, Π. Μπενάκης, Π. Μπού-τος, X. Πάστρας, Α. Φεσσᾶς]	A. Z.
Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου μου [Μιτυληνικά].	*
Λαογραφία [Παροιμίαι Τρικαλιῶν Κορινθίας]	I. H. Σταματούλη
Ἡ Πτηνοτροφία ἐν Ἑλλάδι	Δημ. Α. Ζωγράφου
Ἡ Συνάντησις [Λήγημα-Τουρτζεβῆ].	Ἄννης Στ....
Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου μου [Καλάμαι—Νησίον]	Μή-μῦδς
Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος	Z.
Βασιλεῖς ἄνευ Θρόνου [Τὸ Μυσθισόρημα μας—Montegut].	Μίτσας Περρωτῆ
Πολιτικὸν Δελτίον	Γ. Δ. Χατζηηταννάκογλου
Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνὸς [Σεπτέμβριος].	Εὐγ. Ζωγρ.
Θεατρικὴ Σελίς [Τὰ Χαμίνα—Τὸ 97—Τὸ Χαιλασμένο σπήμ—Ἀλυσσίδες—Στὴν Ὁξώπορτα.	Σηκηνοῦ
Τὸ Σφυρί	Μιλτ. Ἰωσήφ
— BIBΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.	
ΚΟΣΜΟΙ: Τὰ ἔξοδα τῆς Ν. Ὑόρκης (Σελ. 743).—Οἱ Μανιάται τῆς Μ. Ἀσίας (Σελ. 745).—Τὸ ψήφισμα (Σελ. 747).—Ἐκκλησιᾶς Ρίζοσπαστικῶν Κόμματος (Σελ. 749).—Ὁ ἐν Καλάμαις ἀντιπρόσωπός μας (Σελ. 752).—Τὸ ἐμπόριον τῆς Κύπρου (Σελ. 757).—Εἰς τὰ Ἠλεκτρικὰ (Σελ. 756).—Τὸ Ρίζοσπαστικὸν καὶ Γεωργικὸν Κόμμα (Σελ. 737).—Ἡ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Σπάρτης (Σελ. 759).—Ἀπὸ τὰς Ἕλλην. ἔξοχάς (Σελ. 760).—Τὸ Θέατρον καὶ ἡ Κριτικὴ (Σελ. 762).—Ἴδρυσις Μεγάλης Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις. (Σελ. 763).—Ἐλαιοπαραγωγὴ ἀνὰ τὸ Κράτος (Σελ. 765).—Τὸ Λαγεῖον τοῦ Στόλου (Σελ. 772).	
ΕΙΚΟΝΕΣ: Τὸ Φρούριον τῶν Καλαμῶν.—Μαγνητικὴ τοποθεσία τῆς Γ'ιέρας.—Albin Putzker.—Ἡ Ἐθνικὴ Λεωφόρος Ἀριστομένους ἐν Καλάμαις.—Ἡ περιήγησις τοῦ ὄρους Orpington.—Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος.—Ἀπὸ τὸ ἀλλοκλητήριον τῆς 14ης Σεπτεμβρίου	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

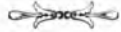
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 12.— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΑΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΔΡ. 8.—

Διεύθυνσις: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μενάνδρου 83. Ἀθήναι.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Μικτλήνῃ ὁ κ. ΜΙΧ. Β. ΜΠΙΝΟΣ

Ἀναποκριτὴς καθ' ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Καλάμαις ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.

Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕναμι τοῦ Ἀβερωφεοῦ Γυμνασίου

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν χειρόγραφον ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς

ΣΗΜ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πορότου μηνὸς ἐγγραφόμενων νέων συνδρομητῶν μας λιγίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

Ἀντιπρόσωπος καθ' ὄλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀ' αστάσιος Μάλτος. (Ὁδησός.— Rue Pouschkine, No 66).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α' ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἡ ἈΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΛΑΤ. ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ εἰσποήσει διὰ μόνον αὐτῆ γερμίζει τὰς φιάλας τῶν ὑδάτων Σαρτζῆς ἐντὸς τῆς πηγῆς Σαρτζῆς διὰ μηχανήματος ἀγγλικῆς, ἄλλαι δὲ φιάλαι, πωλούμεναι ὡς Σαρτζῆς ὑπὸ ἄλλων ἐμπόρων πληροῦνται ἐν Ἀθήναις.

Ἐπίσης μόνον ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρία ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλειαν τῶν ὑδάτων Λευτρακίου Κολ-

λῆνης, ὅσους δι' ἐπιτήμων συμβολαίων, πληρ. τὰς φιάλας εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς καὶ συνιστᾶται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Δημάρχων Ἀνδρου καὶ Λευτρακίου καὶ διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Β. Ἰατροσυμβουλίου.

Ἀποφεύγετε ἄλλα ὕδατα μεταφερόμενα διὰ δαμιζανῶν καὶ χάνοντα τὰς ιδιότητάς καὶ τὰ θεραπευτικὰ τῶν συστατικῶν. Δοκιμάσατε τὸ ὕδωρ Τσάγσοι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ρομπέν κατὰ τῆς ἀναμίας, χλωρώσεως καὶ ἐξασθενήσεως, θυμάσιον δὲ εἰς τὴν γαστρίτιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΜΑ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ROYALES

KOPSETS ROYALES

Οἱ μόνοι Κορσέδες οἵτινες ἔπυον τῶν καλλιτέρων βραβείων εἰς πάσας τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Εἰς τὸν ΜΙΚΡΟΝ ΟΙΚΟΝ: Θὰ εὑρηται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως, εἶδη γάμων καὶ προικῶν ὡς καὶ πλουσίαν συλλογὴν φορεμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΑΙ

Εἰς τὸ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Εἰδῶν ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΘΕΟΔ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΔΟΥ

ὉΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡ. 60

Εὑρίσκονται ἐν πλούτῳ καὶ ἀφθονίᾳ Πλουζες ἔτοιμες Δαντελλένιες, Τούλλινες, Ἴρλαν. **Διακόσια** νέα σχέδια ἀπὸ δρ. 20 μέχρι 250, καὶ Τούλια εἰς ὅλα τὰ νουβωτὲ χρώματα.

Ἐπίσης σνιστώμεν τὴν Alseida crême anti-ridide. Εἶνε ἡ μόνη κρέμα ἢ παρασκευαζομένη ἐπισημονικῶς ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους δερματολόγους τῶν Παρισίων. Ἐξαιλεῖται τελείως τὰς ρυτίδας, μιμνῆσια καὶ πανάδες, Ἐπισκεφθῆτε τὸ νέον Κατάστημα τοῦ κ. Θεοδ. Π. Πετροπούλου.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν Υ. προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. **Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία** δηλοῖ, ὅτι τὰ μαθήματα τῶν σχολῶν αὐτῆς (Γεωργικῆς, Βιομηχανικῆς, Ἐμπορικῆς, Μηχανουργικῆς, Ἀρχιτεκτονικῆς), ἄρχονται τῇ 15 Σεπτεμβρίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20ῆς Αὐγούστου. Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεὰν τῷ αἰτούντι. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτρια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΒΑΡΑΓΚΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΓΕΙΑΣ ΕΝ ΟΔΩ ΟΜΗΡΟΥ ΑΡ. 4

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἐπιπλοποιεῖον θέλει πείσῃ καὶ τὸν πλέον δύσπιστον περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς τελειότητος εἰς ἣν ἐφθασεν ἡ ἐργασία τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος. Ἀσφαλῶς υπερβάλλει τὰ Εὐρωπαϊκά, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἔχει ἐπίσῃρει. Συνιστώμεν ἐκθύμως τὸ Κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀθηναίου καὶ Βαράγκη.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΤΟΥ

[Ἀπὸ 10 Αὐγούστου—20 Σεπτεμβρίου 1909]

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι ἐνετικά
1909)10	99.590.804
1908)09	113.952.576
1907)08	95.733.980

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελ.	Συνψηφισμός	Υπόλοιπον
1909)10 ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	87.566.200	35.178.000	52.388.200
1908)9 ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	64.124.100	39.800.000	24.324.100
1907)8 ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	30.578.000	15.618.100	14.959.900

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΩΝ ΕΠ' ΕΝΕΣΤΡΩ

Ἔτη	Εἰσγωγή	Ἐξαγωγή	Υπόλοιπον
1909)10	84.463.764		84.463.764
1908)09	19.212.027	405.285	18.806.792
1907)08	7.842.815		7.842.815

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909
Γ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1909

4 δραχμαί έκαστον γραμμάτιον ισχύον διά τὰς 4 κληρώσεις. **ΔΡΑΧ. 900,000 ΚΕΡΔΗ** Μία δραχμή έκαστον γραμμάτιον ισχύον διά μίαν κληρώσειν.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος	ἐξ	100,000	Δραχμῶν
1	Κέρδος	»	25,000	»
1	»	ἐκ	10,000	»
3	Κέρδη	»	5,000	»
5	»	»	1,000	»
414	»	»	100	»
578	»	»	50	»
1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας				225,000

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν έκαστον γραμμάτιον, ισχύον διά μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας,

Ὁ Διευθὼν τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Μ. ΓΑΒΑΛΑΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ἐν ὁδῷ Ἰωάννου Παπαρηγοπούλου
 (Πρώην Νομοματοκοπέου)
 Ἐναντὶ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἐμποροραπτικὸν οἶκον τοῦ κ. Γαβαλάκη διακρινόμενον διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν ὀλικῶν του, διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς ἐργασίας του καὶ διὰ τὴν εὐθηρίαν τῶν τιμῶν του.

Κομψότης, στερεότης, οἰκονομία. Διὰ τοὺς ξένους τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐμποροραπτικοῦ Οἴκου Γαβαλάκη.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ Π.Α.Π.

Εἰσπράξεις

Μηνὸς Αὐγούστου	1908	1-31	Δρ. 701,569.05
	1909	»	649,608.90

Ἐλαττον Π.Α.Π	Δρ. 47,057.70
» Μ. Καλαμῶν	» 5,985.30
Πλέον. Π.Κυπαρισίας	» 1,409.—
Ἐλατ. Δ. Καλαβρύτων	» 326.15
Ἀπὸ 1 Ἰαν. ἕως 31 Αὐγ	1908 Δρ. 4,089,198.80
» 1 » » »	» 1909 » 3,857,871.30
Ἐλαττον κατὰ τὸ 1909 ἐν ὅλῳ	Δρ. 231,327.50
Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Σεβρίου 1909	

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΔΟΣ ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ ΑΡ. 51
 ΙΔΡΥΘΕΝ Τῷ 1845

Τὸ Ἑλληνικὸν Κονιάκ τῶν Ἀδελφῶν Μπαρμπάρεσου, τῶν ὁποίων ὁ μέγας βιομηχανικὸς οἶκος χρονολογεῖται ἐκ πατρικῆς διαδοχῆς, εἶνε ἀγνὸν προϊόν ἐκ σταφυλῆς.

Ἐγγύα εἶνε ἡ παλαιότης καὶ τὰ ἐπίσημα βραβεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκθέσεων τῶν ἐτῶν 1875, 1880, τοῦ Σιγάγου 1894, τοῦ Βορδῶ 1895 ὡς καὶ τῶν ἐν Παρισίοις Παγκοσμίων τοῦ 1889 καὶ 1900.

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Προμηθευταὶ τῆς Βασιλ. Αὐλῆς καὶ ἐτιμημένοι διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἢ σχετικὴν πληροφορίαν ἀποταθῆτωσαν οἱ βουλομένοι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Κεντρ. Κατάστημα.

“Η ΑΝΑΤΟΛΗ,”
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΣΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
 Μετοχ. Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000, ¹/₂ καταβεβλημένον

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Γεώργιος Ἀβέρωφ, Πρόεδρος, Ἰω. Καλαμάρης, Ἀντιπρόεδρος, Ἀγ. Σλήμαν, Ἀρ. Θεοδορίδης, Ἀθ. Τυπάλδος Μπασιῶς, Π. Σάρογλος, Ν. Μοσχοβάκης, Ν. Κοτιός.

Γεν. Διευθυντής: ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ

Μεταξὺ τῶν Μετόχων τῆς Ἐταιρίας καταλέγονται: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Ανατολῆς, ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα, Κ. Ἡλιάσκου (Κωνσταντινουπόλεως).

Διενεργοῦνται ἀσφάλεια Ζωῆς παντὸς εἶδους, ἀσφάλεια Μικτῆ, Λαϊκὰ ἀσφάλεια κλπ.

Πρακτορεῖα εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Πληροφορίαι καὶ ἐντυπα παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

COURS DE PIANO

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΛΕΙΔΟΥΧΩΒΑΛΟΥ
ΑΝΝΗΣ Ν. ΤΣΙΜΠΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΟΔΟΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 25

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΟ 1 8/ΒΡΙΟΥ 1909

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν Ἐκ Σιροφυλίου Ἐκ Κηφισίας

Πρὸ μεσημβρίας

6.—	6.55'	7.10'	
7.—	8.05'	8.20'	ταχεῖα
8.—ταχεῖα	8.55'	9.10'	
9.—	10.25'	10.40'	
10.30	11.25'	11.40'	
11.30'			
12.30'			ταχεῖα

Μετὰ μεσημβρίας

2.—	1.—	1.10'	κατ'εὐθείαν
3.—	1.55'	2.10'	
4.—	2.55'	3.10'	
5.05 κατ'εὐθείαν	3.55'	4.10'	
6.05' κατ'εὐθείαν	4.55'	5.10'	
7.05'	5.55'	6.10'	κατ'εὐθείαν
8.—	6.55'	7.10'	
10.—	7.55'	8.10'	
	9.55'	10.10'	
	10.55'	11.10'	

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἐπιτρέθενται:
 Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν 3.30' μ.μ. ταχεῖα
 Σημ. 1η. — Λαϊκὰ τιμὰ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων ἐρ' ἄλλης τῆς γραμμῆς Κηφισίας κατὰ πᾶσαν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Σημ. 2α. — Λαϊκὰ τιμὰ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων τὰς Κυριακὰς ἐκ τῶν Σταθμῶν Ἀθηνῶν, Σιτρούμκου καὶ Ἀττικῆς μετὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν 2 μ. μ.

Σημ. 3.— Μετὰ ταχεῖας ἀμαξοστοιχίας δὲν ἐκδίδονται εἰσιτήρια Γ' θέσεως ὡς καὶ ἀποσκευαὶ καὶ φορτωτικὰ ἐμπορευμάτων.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἀναχωρήσεις

Ἐξ Ἀθηνῶν	Ἐκ Λαυρίου
8.45' π. μ.	7.10' π. μ.
3.50' μ. μ.	4.15' μ. μ.

Σημ. — Λαϊκὰ τιμὰ καθ' ἐκάστην τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων μόνον τῆς Γ' θέσεως ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Λαύριον καὶ ἐκ Λαυρίου ἐπ' Ἀθῆνας. — Τιμὴ εἰσιτηρίων Γ' θέσεως Δρ. 2.50 ἀπλῆς μεταβάσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου καὶ Ἀρχισυντάκτου τῆς « Ἀμυλθείας »

κ. ΘΕΟΔ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΟΥ

Ὁ κ. Ὑπερίδης συγκαταρτοῖ ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν » πᾶσαν τὴν γυναικίαν κίνησιν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ αἰτῆς ὅπου ἔχει μεγίστην διάδοσιν καὶ κυκλοφορίαν. Ἡ δρᾶσις τοῦ γυναικείου τούτου περιοδικοῦ ἐγένετο ἀπορρομὴ νὰ ἐμφανισθῶσι γυναικεῖαι φιλολογικαὶ μορφαὶ πολλὰ ὑποσχόμεναι. Συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν Ἑλληνίδα τὴν ἀπόκεισιν τοῦ ὄφελιμου τούτου περιοδικοῦ. **Ἐτησίαι συνδρομῆ φρ. χρ. 8** Συνδρομῆ τι ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΣΛΛΛ.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μετὰ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μετὰ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Α	Β	Γ
διὰ Κόρινθον	εἰσιτήρ. 9.20 βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85
» Ἀργος	εἰσιτήρ. 15.70 βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.15	7.85 6.10
» Τρίπολιν	εἰσιτήρ. 23.20 βιβλιάρ. 18.—	18.80 16.—	11.60 9.—
» Μεγαλόπολιν	εἰσιτήρ. 29.20 βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—
» Κυπαρισσίαν	εἰσιτήρ. 34.50 βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	17.25 13.90
» Ἀκράτιαν	εἰσιτήρ. 19.50 βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55
» Πάτρας	εἰσιτήρ. 25.— βιβλιάρ. 18.65	18.— 15.55	10.— 9.35
» Πύργον	εἰσιτήρ. 37.70 βιβλιάρ. 27.05	28.10 22.55	16.35 13.55

Ἐκ ΠΑΤΡΩΝ	Α	Β	Γ
διὰ Πύργον	εἰσιτήρ. 12.70 βιβλιάρ. 8.30	10.10 6.95	6.35 4.15
» Λακωνία	εἰσιτήρ. 7.60 βιβλιάρ. 4.90	6.— 4.05	3.80 2.45
» Αἴγιον	εἰσιτήρ. 5.10 βιβλιάρ. 3.35	4.— 2.80	2.55 1.70
» Κόρινθον	εἰσιτήρ. 16.50 βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50

Ἐκ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ	Α	Β	Γ
διὰ Καλάμας	εἰσιτήρ. 14.70 βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.35 4.85
» Ναύπλιον	εἰσιτήρ. 9.50 βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.75 3.40

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαχειοφόρον δάνειον Δρ. χρ. 60,000,000

Τελευταία πρόσθετος κλήρωσις τῆς 18 Σεβρίου 1909

174.167 Δρ. χρ.	70.000	1.658 Δρ. χρ.	2.000
26.660 »	10.000	175.204 »	2.000
96.146 »	5.000	39.443 »	2.000
633 »	5.000	80.954 »	2.000
126.434 »	2.000	— »	—

Τῶν κερδῶθέντων ποσῶν ἡ πληρωμὴ γενήσεται τῇ 2)15 Δεκεμβρίου 1909 ἐπὶ τῇ προσεγγιῇ τῶν οἰκείων τίτλων. Ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ 1899 ὁ ὅκος τοῦ δανείου τούτου ἠλαττώθη ἀπὸ 4 ο) εἰς 3 ο) εἰς ἀντιστάθμισμα δ' ὠρίσθη μία ἐπὶ πλέον κατ' ἔτος κλήρωσις ἐννεα κρηθμῶν μετὰ λαγῶν μέχρι τοῦ 1909. Οὕτω δ' ἐν τῷ μέλλοντι θὰ γίνονται τρεῖς μόνον κληρώσεις κατ' ἔτος, ἧτοι τῇ 18 Δεκεμβρίου (1 Ἰανουαρίου, τῇ 19 Μαρτίου (1 Ἀπριλίου, καὶ τῇ 18 Ἰουνίου) 1 Ἰουλίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧΜΩΝ 40.000.000
 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 9,095,000
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

- **Εν Ἑλλάδι :** Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρει, Σύρω, Καλάμαϊς, Τριπόλει, Βόλω καὶ Λαρίσσει.
- **Εν Κρήτῃ :** Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνω.
- **Εν Τουρκίᾳ :** Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Γαλατῆ καὶ Σταμπούλ), Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλλᾳ, Ξάνθῃ.
- **Εν Αἰγύπτῳ :** Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κάιρῳ, Ζαχζαζὶ, Μκνσούρα.
- **Εν Χαρτοῦμ (Σουδάν) καὶ ἐν Λονδίῳ** Ε' C. (No 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Πρόεδρος, **ΙΩ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ**, Ἀντιπρόεδρος
ΙΩ. ΒΑΛΔΩΡΙΤΗΣ, **Α. ΖΑΡΙΦΗΣ**
Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, **Α. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ**
Ε. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ, **Ζ. Κ. ΜΑΤΕΑΣ**
Α. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, **ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ**

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ

Γενικὸς Διευθυντὴς
 ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ : ΑΘΗΝΑΙΚΗ—ATHENOCLES

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματιῶν καὶ συναλλαγματικῶν, Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, Δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγράφων καὶ ἄλλαις ἐγγυήσεσι. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φοροτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματιῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Χρηματιστικὰς ἐντολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς ἐφ' ὧν τῶν ἐμπορικῶν κέντρων τοῦ κόσμου ἀνοίγει, τρεχομένους λογαριασμοὺς, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διχοφύρων διαστάσεων ὑπὸ ἄρως λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	3 ο/ο
» » » μετὰ ἕξ μῆνας	3 1/2 ο/ο
» » » μετὰ ἕν ἔτος	4 ο/ο
» » » μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 ο/ο

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν. αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Πᾶσαι αἱ ἐργατικὰ τάξεις δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ καταθέτωσι τὰς οἰκονομίας των ἀπὸ 5—2000 δρ. εἰς τὸ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

πρὸς ἀσφαλὴ φύλαξιν καὶ ἀπολαβὴν τόκου 4 ο/ο μὲ τὸ δικίωμα ν' ἀποσύρωσι τὰ χρήματά των εἰς πρώτην ζήτησιν.

Σ.Π.Α.Π.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

- Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν**
- 6.20 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
  - 7.— » Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
  - 8.30 » Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
  - 11.30 » Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
  - 1.20 μ. μ. Ταξεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.
- Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν**
- 7.10 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
  - 8.15 » Ταξεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Παρασκευήν.

- 11.35 » Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
  - 6.30 » Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
  - 3.45 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
- Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν**
- 7.— π. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
  - 12.40 μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
- Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας**
- 2.45 μ. μ. Ταξεῖα ἐκ Πατρῶν (δις ὡς ἄνω).
  - 4.45 » Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
  - 6.15 » Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
  - 7.05 » Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
  - 8.15 » Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

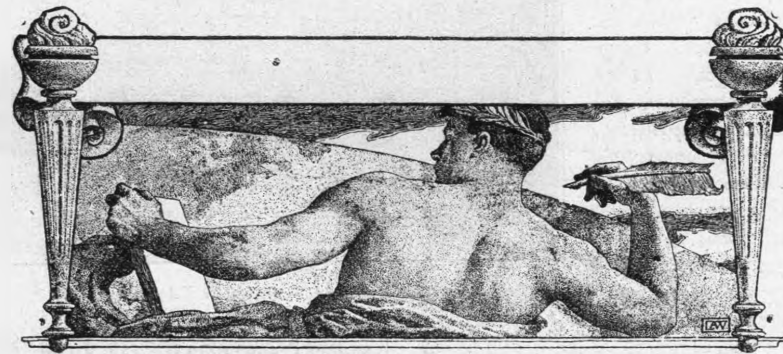
ΤΟΜΟΣ Β'.

§§

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1909

§§

ΤΕΥΧΟΣ 24

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κατήντητε πλέον μία ἐπιτακτικὴ συνήθεια κάθε λόγιος ἢ ἀπλῶς ἄνθρωπος τῶν γραμματιῶν νὰ ρίπτῃ εἰς τὸ χαρτί καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τὰς ταξιδιωτικὰς ἐντυπώσεις του.

Ἰδίως οἱ ἐπανερχόμενοι ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν τὸ θεωροῦν τὸ ἀπαραίτητον κεφάλαιον τοῦ ἀπολογισμοῦ των, νὰ γράψουν τὰς ἐντυπώσεις των, νὰ δημοσιεύσωσι τὰς παρατηρήσεις των—διότι εἶνε ἀνθρώπινη ἀδυναμία τοῦτο—καὶ νὰ κομιστοῦν κοινωνοὺς ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσοτέρους, τῶν θαυμασιῶν τὰ ὅποια ἀντελήφθησαν, ἢ τῶν ἐπεισοδίων τῶν ὁποίων ἔγιναν ἥρωες, ἤρωες φανταστικοὺς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ περισσώτεροι.

Ἄλλ' ἐὰν ἕνα ταξιδεὶ εἰς τὴν Εὐρώπην δίδῃ πληθὺν ἐπεισοδίων, ἀπροσπτων, ἐντυπώσεων,—δταν μάλιστα ταῦτα γαρνίρονται μὲ τὴν φαντασίαν τοῦ γράφοντος—ἕνα ταξιδεὶ μέχρι Καλαμῶν νομίζεῖ τις ὅτι δὲν δύναται νὰ παράσχη τὴν ἐκλεκτικότητα τῆς ἀφηγήσεως, οὐδὲ τῆς τέχνης τὴν περιγραφικότητα, ἀφοῦ πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ τις περὶ ταξιδίου, ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν ὄριων, τῶν ὁρίων ἀκριβῶς ἐκείνων τὰ ὅποια, ἐσυνειθίσταμεν νὰ μὴ τὰ μελετῶμεν, νὰ μὴ τὰ ἐρευνῶμεν καὶ νὰ μὴ τὰ περιβάλλωμεν, ποτε, οὔτε μὲ τὴν προσοχὴν, μας οὔτε μὲ τὴν ἐκτίμησίν μας, οὔτε μὲ τὴν ἀγάπην μας.

Καὶ ἐν τούτοις.

Θὰ ἤθελα τὴν ὥραν, αὐτὴν περιπέτοῦσα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς δημοσιεύσεως ταξιδιωτικῶν ἐντυπώσεων χάριν τῶν ἀναγνοστών μου καὶ

ὁμιλοῦσα περὶ Καλαμῶν, θὰ ἤθελα, νὰ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ γράψω, καὶ νὰ ἐξωτερικεύσω ὅλας τὰς ἐντυπώσεις μου ὅπως τὰς ἡσθάνθη ἀλλεπαλλήλους ἐπερχομένας, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ τραῖνον τῶν Ἀθηνῶν ἀφίνε ταχὺ καὶ ὀρμητικόν τὸ Ἄττικόν πεδίον προχωροῦν ἀκράτητον πρὸς τὴν Πελοπόννησον.

Δὲν εἰξεύρω ἐὰν τὸ ταξιδεὶ αὐτῆς τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα Ἑλληνικὰ ταξείδια. Ἀσφαλῶς ὅμως εἶνε τὸ ποικιλώτερον, διότι ἡ γραμμὴ αὐτὴ δὲν ἀφίνε τίποτε, ἀπὸ τὰ κάλλη μιᾶς φύσεως ποικιλοτρόπως ὠραίας, νὰ μὴ τὸ παραθέτῃ ὡς πανήγυριν τῶν ὀφθαλμῶν, πρὸ τῶν ταξιδευόντων.

Τὸ φῶς, τὰ χρώματα, ἡ θάλασσα, ἡ ἀρμονία, αἱ γραμμαῖ, τὸ ἀρώμα, ὅλα ὅλα συμφύρονται ἀναμιξ καὶ ὅλα δάνετον τὸν ὄνον τοῦ ὠραίου εἰς τὸν παρακολουθοῦντα αὐτὰ ἀπληστέον ταξιδιωτὴν. Ἰδίως ἀπαραμιλλῶς θαυμαστὴ εἶνε ἡ θεὰ τῆς Μεσσηνιακῆς πεδιάδος. Ἀφοῦ ἀφίσετε τὴν ξηρότητα τοῦ Κορινθιακοῦ πεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ μόνη ποικιλία εἶνε τὰ διάφορα χρώματα τῶν χωμάτων τῆς Διόρυγος καὶ ἀφοῦ διέλθετε τὸν Ἀχλαδόκαμπον καὶ τὰς δαντελωτὰς γεφύρας του, δὲν συναντᾶτε μετὰ τοὺς Μύλους, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνεται ἡ ἀργυρᾶ γραμμὴ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, εἰσέρχεσθε πλέον εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ σύνορα. Ἀπὸ Δεσύλλα, Διαβολίτσι, Κούρτελι, Μελιγαλὰ κτλ.—ὕπάρχει ἀκόμη μακρὰ σειρά κακοφώνων ὀνομάτων Ἑλληνικῶν χωρίων—, ὁ σιδηρόδρομος, εἰσῆλθε πλέον εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ ὄρια. Ἀσθμαίνων ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει εἰς τὰς ράχεις τῶν ὄρεων. Χάνεται εἰς τὸ σκότος τῶν Τουνελ. Προχωρεῖ πρὸς τὸ φῶς τοῦ φθινοπωρινοῦ ἡλίου. Καταβαίνει εἰς χαράδρας καταφύτους. Πετὰ ἐπάνω εἰς γεφύρας. Ὅρμα εἰς ἕνα ἀτελεύτητον καὶ πολυποικίλον ὄρομον. Τρέχει

ἀκράτητος νὰ φθάσῃ ἔστω καὶ μίαν στιγμὴν ταχύτερον εἰς τὸ τέρμα τοῦ δεκατετραῦρου περι-που ταξειδίου του.

✱

Καὶ ἐνῶ τρέχει ὁ σιδηροδρόμος καὶ βογγᾷ τὸ τραῖνον, θαυμαστικῶς ὠραία προβάλλει ἡ εἰκὼν τῆς Μεσσηνιακῆς κοιλάδος. Κάτω εἰς τὸ βάθος ὑπάρχουν ὄλα τὰ κτήματα τῶν Μεσσηνίων, καὶ ἡ καλλιέργεια, καὶ διαρρυθμισίς, αὐτῶν δίδουν τὴν ἐντύπωσιν εἰκόνας ἀπαραμύλλως ὠραίας. Τὰ πράσινα ἐκτυλίσσεται εἰς κάτω, εἰς ὄλους τοὺς τόνους καὶ ὄλας τὰς ἀποχρώσεις: Γλυκὺ, ζωηρὸν, πλούσιον, ἔντονον, εὐχρουν, ἀσθενὲς ἢ ξεθωριασμένον καὶ δὲν ἀρίνει ποικιλία χρωματισμοῦ νὰ μὴ προσθέσῃ τὸν τόνον τῆς εἰς τὸ ὠραῖον σύνολον τῆς ὠραίας εἰκόνας. Καὶ ὁ ταξειδιώτης πρὶν προφθάσῃ νὰ κουρασθῇ—ἐάν κουράζῃ ποτε ἡ θέα ἡ ἀπαραμύλλως ὠραία—χάνει βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὄλα αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, διότι ἡ ἀμφιλύκη ἔρχεται νὰ καλύψῃ μὲ τὸν ποιητικὸν πέπλον τῆς, τῆς ἀργυροφίλου ἐλαίας τὸ κομψὸν παράστημα ἢ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν βαρεῖαν σκιάν τῆς πολυκλάδου συκῆς, ἡ ὁποία εἰς μεγάλας ἐκτάσεις καλλιεργεῖται εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ ἐδάφη.

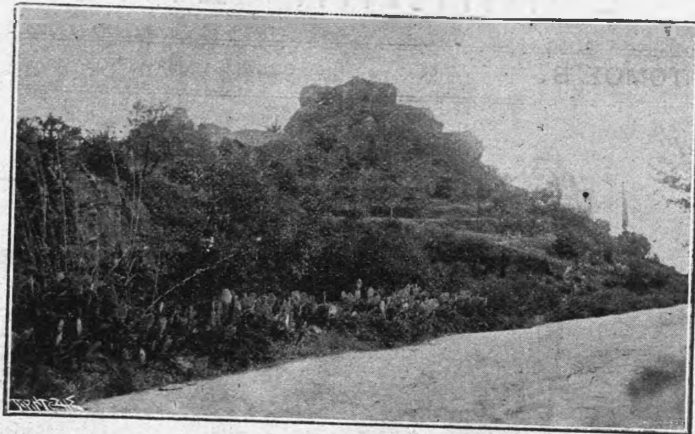
✱

Εἰς τὰς Καλάμας, ὁ ταξειδιώτης φθάνει νύκτα. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις εἶνε ἀρίστη. Διότι μόνον εἰς μίαν μεγαλοῦπολιν δύναται τις νὰ ἀπαντήσῃ Ἡλεκτρικὸν Τράμ καὶ Ἡλεκτρόφωσ. Καὶ ἐν τούτοις αἱ Καλάμας ἔχουν καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο. Ὑπάρχει ἡ πεποίθησις ὅτι αἱ Καλάμας ἔλαβον τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐκ τῶν πολλῶν καλαμώνων οἱ ὁποῖοι ὑπῆρχον τὸ πάλαι περὶ τῆς πόλεως ταύτης. Ὑπάρχει ὅμως καὶ κάποια ἄλλη παράδοσις διὰ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως πλὴν δὲν τὴν ἀναφέρει διότι ἐπικρατεστέρα φαίνεται ἐκείνη ἢ τῶν καλαμώνων. Αἱ Καλάμας μνημονεύονται ὡς πολίχνη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Χριστοῦ. Κυρίως ὅμως τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐμπορικὴν τῆς ἀξίαν τὴν λαμβάνει ἡ πόλις ἀπὸ τῆς Φραγκοκρατίας.

Ἐνα ἴχνος τῆς διελεύσεως τῶν Φράγκων ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Καλαμών, εἶνε τὸ φρούριον τῆς Καλαμάτας, (ὄπερ ἢ ἀνωθι εἰκὼν ἀναπαριστᾷ) τὸ ὁποῖον ἔκτισαν οὗτοι καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου διέμειναν οἱ φράγκοι Βαρῶνοι, οἱ διοικοῦντες τὴν πόλιν καὶ ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐπόπτευσον καὶ ἐπροφύλαττον τὰ περὶ ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῶν Δεσποτῶν τοῦ Μιστρά.

Ὅπως ὄλαι αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος αἱ Καλάμας ἔχουν καὶ αὐτὰ τὴν ἱστορίαν των καὶ παρέσχον τὴν συμβολὴν των εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησιαζῶνα.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ

Τὸ φρούριον τῶν Καλαμῶν [Ἀρκτική ἀποψη]

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Κ. Π. Α. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1769 ἐπρωταγωνίστησαν αὐταὶ διὰ τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Μπενεκαίων, κατὰ δὲ τὸ 1821 ἐκηρύχθησαν ἐκ τῶν πρώτων ἐλευθεραὶ καὶ ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ Μαυρομιχάλης, ἴδρυσαν ἐκεῖ, τὴν Μεσσηνιακὴν Γερουσίαν τὴν διοικοῦσαν τὸν ἀγῶνα.

✱

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῶν Καλαμῶν. Ἦδη ἡ ζωὴ των εἶνε τὸ ἐμπόριον. Ἡ πόλις δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς πόλεις ἐκεῖνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπέρασε τοῦ κατακτητοῦ ἡ δύναμις καὶ ἡ κυριαρχία. Ἐν τούτοις ἐάν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς εἶνε ὅμοιον πρὸς κάθε ἄλλην πόλιν, αἱ Καλάμας ἔχουν τὴν παραλίαν των, τὸν μεγάλον αὐτὸν πνεύμονα ὁ ὁποῖος προσδίδει εἰς τὴν πόλιν τῆς ὄχι μόνον μορφήν ἐξαιρετικὴν ἀλλὰ καὶ ζῶην, καὶ πνοὴν καὶ ὄρμιζοντα. Ἀφ' ἧς μάλιστα ἤρξατο λειτουργεῖν τὸ ἠλεκτρικὸν τράμ, καὶ ἀφ' ἧς ἐφωτίσθη μετὸ λευκὸν ἠλεκτρόφωσ ἡ πόλις ἀπέβαλε τὴν ἐπαρχιακὴν ὄψιν τῆς, καὶ ὁ ξένος εὐχαρίστως διέρχεται τὰς ἡμέρας του ἐκεῖ. Ἄλλως αἱ Καλάμας ἔχουν τὴν ἐμπορικὴν ζῶην, ὥστε καὶ μεγαλύτερα πρόσοδος τῆς πόλεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀκόμη πολὺ μακράν.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ δὲ τις ὅποσον τὸ ἐμπόριον τῶν Καλαμῶν ὀρεσθῆ νὰ δώσω τὰς ἐξῆς πληροφορίας τὰς ὁποίας μοῦ μετέδωκαν ἐκεῖ. Πεντακοσίας χιλιάδας δραχ. τὴν ἡμέραν χρειάζεται τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὸ ἐμπόριον τῶν Καλαμῶν διὰ νὰ κυκλοφορήσῃ ἀνευ στενοχωριῶν. Ἀπ' αὐτὸ δύνασθε νὰ φαντασθῆτε πόσον κολοσιατὸν εἶνε τὸ ἐμπόριόν τῆς, ἦτοι τὰ σὺκά τῆς, ἡ σταφίς τῆς, τὸ λάδι τῆς, αἱ ἐλαταὶ τῆς, τὰ κοικούλια τῆς καὶ τὰ κηπευτικὰ τῆς εἶδη.

✱

Κάτι τι ἀκόμη τὸ ὅποσον δὲν ὑπάρχει εἰς ἄλλην ἐπαρχιακὴν πόλιν, εἶνε ὁ Κῆπος τῶν Καλαμῶν.

Ὁ Κῆπος αὐτὸς δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπειρία δένδρων θανατῶν καταφροτῶν ἀπὸ καρπὸς εἰς τὸ ἤμισυ μέγεθος τῶν Αἰγυπτίων θανατῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ὑστεροῦν οὐδ' εἰς τὸ ἄρωμα, οὐδ' εἰς γλυκύτητα πρὸς ἐκεῖνας. Πλὴν ἐν ὧ αἱ Καλάμας ἔχουν τὸν κῆπον ὡς ἓνα κόσμημα, δὲ τοὺς λείπει ὅμως καὶ μία ἀπειλή διὰ τὴν πόλιν των. Καὶ ἡ ἀπειλή καὶ ὁ κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὸν Νέδοντα, τὸν μεγάλον χεῖμαρρον, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἀλαγωνίας τὰ βουνὰ, κατέρχεται ὀρητικώτατος πρὸς τὴν πόλιν ἀπειλῶν νὰ παρασύρῃ ὄλα τὰ περὶ τῆς, μὲ τὸν ὀρητικὸν καὶ ἀκράτητον ροῦν του. Ἦδη ἐλπίζεται ὅτι ἡ φιλόπολις μέριμνα τοῦ κ. Μπενάκη θὰ κατορθώσῃ ὥστε νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, ὅστις ἐντὼς ἀπειλεῖ μὲ μεγάλην καταστροφὴν τὴν καλὴν πόλιν.

✱

Ἦδη δὲν ἔχω νὰ προσθέσω παρὰ ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν κοινωνίαν τῶν Καλαμῶν. Ὑπάρχουν πολλὰ πεπλανημένα γινώμαι περὶ αὐτῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αὐστηρεῖ τηρεῖται τῶν ἐλληνικῶν ἐθίμων καὶ ἄγριοι φρουροὶ τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, ἐδῶκαν πολλάκις ἀφορμὴν νὰ πιστευθῇ ὅτι πρὸ ἐνὸς αὐθάδους βλέμματος δὲν ἐλογίσθη ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Πλὴν τὸ ποιοῦτον ἂν συνέβαινε εἰς χρόνους παρφορημένους, ἦδη ἡ ἐξημέρωσις τῶν ἐθίμων ἐπροχώρησε καὶ ἐκεῖ μὲ ὄλα τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς. Ἄλλως τε ἡ νέα γενεὰ μὲ τὴν μόρφωσίν τῆς, μὲ τὰς ἐκπολιτιστικὰς ἰδέας τῆς, μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀνατροφὴν τῆς, — ὑπάρχουν ἄτομα τελείας μορφώσεως, σπανίας καὶ μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων—δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ τὰ ἐπιδράστη καὶ εἰς τὸ σημεῖον οὐτὸ, σημεῖον ἴσως πολὺ σοβαρὸν διὰ τὴν ζοῆν καὶ τὸ μέλλον μιᾶς ἐκλεκτῆς κοινωνίας ὅπως ἡ κοινωνία τῶν Καλαμῶν.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης παρουσιάζει τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ δυσκολότερον διοικητικὸν πρόβλημα τοῦ κόσμου. Ἡ Νέα Ὑόρκη

μὲ τὸν πλοῦτόν της καὶ τὰ ἑκατομμύριά της δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκης τῆς διοικήσεώς της. Ἐθροίσκονται εἰς παραμονὰς πτωχεύσεως, πολλὴ δικαιολογημένη, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ ταμείου της εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς ἔτους εἶνε δολ. 156.545.148.00. καὶ αἱ δαπάναι της δολ. 200.000.000.00 Ὡς καλύτεραι τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς πόλεως Νέας Ὑόρκης; Ἀπλοῦστατα. Μὲ δάνεια. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐβδομάδων ἐνομιόθη ὅτι ἡ Νέα Ὑόρκη ἐθροίσκето πρὸ τελείας πτωχεύσεως. Τὴν ἔσωσεν Ἐν δάνειον ἀπὸ δολ. 160.000.000. Ποῦ θὰ καταλήξουν αὐτὰ τὰ συνεχῆ δάνεια; Ἴδου ζήτημα ἀπασχολοῦν τοὺς δημο-

σιολόγους τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶνε ἡ μόνη ἐνδραστημένη σήμερον κοσμοπόλις.

Τὸ Λονδῖνον εἶνε Ἀγγλικὸν, τὸ Παρίσι Γαλλικόν, τὸ Βερολίνον Γερμανικόν, ἡ Πετροῦπολις Ρωσικὴ, ἡ Νεάπολις Ἰταλικὴ, ἡ Καντὼν Κινεζικὴ. Ἡ Ν. Ὑόρκη εἶνε διεθνῆς. Ἐκ πληθυσμοῦ 4,500,000 κατοικοῦν 2,000,000 εἶνε ξένοι.

Ὡς διοικεῖται ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης; Ἄσκειται διὰ τῶν 60,000 ἐπαλλήλων τοῦ Ἀμήιον, ὅστις μόνον διὰ μισθοδοσίαν των πληροῦει δολ. 70,000,000 ἐτησίως.

Ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης πληροῦει ἀκόμη εἰς 10,000 ἀστυφύλακας τὸ ποσὸν 12,865,258,00. Πληροῦνει διὰ καθαρῶτητα τῶν δρόμων της, τῶν ἐκτενομένων εἰς μῆκος 3,200 μιλίων, τὸ ποσὸν δολλαρίων 7.418.299.00. Ἐάν ὄλοι οἱ δρόμοι τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπετέλουν μίαν γραμμὴν θὰ ἦσαν τὸ Γιβραλτάρ μὲ τὴν Ἀμερικὴν !...

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης πληροῦει ἐτησίως δολ. 27.460.736.00.

Ἡ Ν. Ὑόρκη καταναλίσκει ἡμερησίως 480.000.000 γαλλόνα νερὸ, πληροῦνει δὲ δ' αὐτὸ ἐτησίως δολ. 11.000.000.00.

Προσθέσατε τώρα ἑκατομμύρια δολάρια διὰ τὸ ὄργανον τῆς διοικήσεως, διὰ τὸν φωτισμὸν διὰ τὴν ἐπιμελητείαν καὶ συντήρησιν τῶν πάρκων, καὶ θὰ φθάσῃτε πολλὴ γρηγορὰ εἰς τὰ 200 ἑκατομμύρια δολάρια τὰ ὁποῖα ἐξοδεύει ἡ Νέα Ὑόρκη τὸ ἔτος.

ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΕΘΙΜΑ *

Ἡ μήτηρ του, ἦτις τὸν παρετήρει ἀσκαρμαυκεῖ τοῦ λέγει. Ἡ ἐπαρχία Tzumo ἀπέχει πλέον τῶν ἑκατῶν γι' (ἑκαστὸν γι' ἰσοδυναμεῖ πρὸς 4,500 μέτρα) τὸ δὲ ταξειδιὸν διὰ μέσου τῶν ὄρεων εἶναι κοπιῶδες καὶ δυσχερές. Σὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ Akana δύναται νὰ φθάσῃ ἐγκαίρως. Δὲν θὰ ἦτο κάλλιον δι' ἐσὲ νὰ μὴ ἀναμένῃς τὴν ἐπάνοδόν του σήμερον;

« Ὅχι μήτηρ—ἀπεκρίθη ὁ Hasehō — ὁ Akana ἵσπεσθήη ὅτι θὰ εἶναι σήμερον ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς δὲν δύναται νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν ἵσπεσθίαν του. Ἐάν αὐτὸς μᾶς κατελάμβανεν ἐργαζομένους εἰσέτι μὲ τὰς προπαρασκευὰς διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀρξιεῶς του θὰ ἐπέθετεν ἀναντιρροίως ὅτι ἡμεῖς ἀμυφβάλλομεν περὶ τῆς ἵσπεσθίαν του καὶ τότε πρὸ αὐτοῦ θὰ ἠρνηθῶμεν.

Ἡ μήτηρ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιμείνῃ καὶ ἀπῆλθεν. Ἡ ἡμέρα ἦτο ὁμοιοπαθῆ, ὁ οὐρανὸς αἰθριὸς καὶ διανυκτίς, ὁ δὲ ἀὴρ λεπτὸς. Διαρκούσης τῆς προῖας οἱ ὀλίγοι ταξειδιῶται διήρχοντο διὰ τοῦ χωρίου — οἱ

(*) Συνέχεια ἐκ Σελ. 702

πλειστοι δὲ τούτων ἦσαν ἐξ Samurai καὶ ὁ Hasebē παρατηρῶν αὐτοὺς προσεκτικῶς, πολλάκις ἠπατήθη νομίζων ὅτι ἔβλεπε τὸν ἀδελφόν του Akana.

«Οἱ κώδωνες τοῦ ναοῦ μακρόθεν διὰ τῶν παρατεταμένον ἤχων τῶν ἐδήλουν τὴν μεσημβριαν καὶ ὁ Akana εἰσέτι δὲν ἐφαινετο.

Παρήλθεν ἡ δείλη, ἐπῆλθεν ἡ ὥρα τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ στερεώματος οἱ πρῶτοι ἀστέρες... καὶ ὁ Akana δὲν ἔφθασεν.

Ἐν τούτοις ὁ Hasebē ἔμεινε μετ' ἐπιμονῆς ἐπὶ τοῦ κιγκλιδώματος προσβλέπων τὴν ἔρημον ὁδόν, ἥτις ἐκ τῆς λαμπρότητος τῶν ἀκτίνων τοῦ σελινασοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἐρημίας ἐπέριξε τὴν καρδίαν του φέρουσα τὴν ψυχὴν του εἰς πυρετώδη ἀγωνίαν.

«Ἐπὶ τέλους λέγει αὐτῷ ἡ μήτηρ του.

— Ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου — ὡς τὸ ἡμέτερον ῥητὸν μᾶς ἐπιβεβαίωσι — δύναται εὐκόλως νὰ ἀλλάξῃ ὡς ὁ οὐρανὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φθινοπώρου. Τὰ λευκά σου χρυσάνθεμα θὰ εἶνε εἰσέτι καὶ αὔριον δροσερὰ, εἶναι ἤδη ἀργά, πῆγαινε νὰ κατακλιθῆς, θὰ εἶσαι βεβαίως πολὺ κουρασμένος, αὔριον τὴν πρωΐαν δύνασαι νὰ ἐπανέλθῃς εἰς τὸ κιγκλιδῶμα ἵνα ἀναμένης τὸν Akana.

«— Ὁχι, μήτηρ μου—ἀπεκρίθη ὁ Hasebē— σὺ δύνασαι νὰ ἀναπαυθῆς ἀλλ' ἐγὼ θὰ παραμένω ἐδῶ. Ἡ καρδία μου μετὰ παλμῶν μοὶ λέγει· ὁ Akana θὰ ἔλθῃ καὶ ἐγὼ ἀναμένω.

Ἡ ἐπάνοδος καὶ ὁ θάνατος τοῦ Akana

«Μεσονύκτιον πλησιάζει καὶ ἡ σελήνη ἤδη ἔδυσεν ὀπισθεν τῶν σκιερῶν ὀρέων, ἡ δὲ ρεμβώδης σιγὴ τοῦ χωρίου διεκόπτετο μόνον ὑπὸ τῶν ὕλακων ἀπομακρυσμένου τινος κυνός. Ὅποταν ὁ μελαγχολικὸς ἦχος τοῦ κώδωνος ἐσήμανε τὸ μεσονύκτιον, ὁ Hasebē διέκρινε μακρόθεν ἀνθρώπον ὅστις ἐπλησίαζε μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος καὶ μετ' ὀλίγον διέκρινε τὴν μορφήν τοῦ Akana.

«— Ὁχι! ἀνέκραξεν ὁ Hasebē— ἀπὸ τῆς πρωΐας ἀναμένω ἐνταῦθα μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ὅπως ἴδω σε ἐρχόμενον. Δὲν ἠθέλησες νὰ φανῆς ἀσυνεπῆς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν σου! Πλὴν πρέπει νὰ αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτὸν σου κειμηλιότα ἀγαπητὴ ἀδελφέ μου· τὰ πάντα εἰσὶν ἔτοιμα πρὸς ὑποδοχὴν σου. Ἐλθέ! Θὰ καλέσω τὴν μητέρα μας, ἥτις ταλαίπωρος γραῖα, κατεκλιθῆ πρό ὥρας.

— Ὁχι λέγει ὁ Akana— ἄφες νὰ κοιμᾶται τὴν καλὴν καὶ ἀγίαν μητέρα μας! ... καὶ χωρὶς οὗτος νὰ θίξῃ οὔτε τὰ φαγητὰ, οὔτε τὰ ἡδύποτα, δι' ὀδυνησᾶς ἐκφράσεως προσέθηκεν — ἄκουσον ἤδη ἀδελφέ μου τί μοὶ συνέβη.

«Ἀφικόμενος ἐν Τζαμο παρετήρησα ὅτι ὁ λαὸς ἐγένετο ἐπιλήσιμον τῆς ἀβροτήτος καὶ εὐγενείας τοῦ πρώτου βασιλέως μας λόρδου Μπαγα καὶ ὑπετάχθη

εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχαγοῦ Tsunckisa, ἐγκατασταθέντος εἰς τὸν πύργον Γουδα. Ἐγὼ ὄφειλον νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν ἐξάδελφόν μου Akana Γαντζι, ἐγνώριζον δὲ ὅτι οὗτος ἐδέχθη νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Tsunckisa, ζῶν ὡς φυλακισμένος εἰς τὰ κτήματά του. Οὐχ ἦτον προσήλθον εἰς αὐτόν.

Ὁ ἐξάδελφός μου μὲ συνεβούλευσε νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν νέον Δεσπότην, ἐγὼ δὲ διαπλεγόμενος ὑπὸ τῆς περιεργείας ὅπως ἴδῶ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ ἐδέχθη τὴν συμβουλὴν του. Ἡ παρουσία μου φαίνεται ὅτι εἰς ἄκρον ἠχαριστήσεν αὐτόν, μετ' ὃ μὲ ἠρώτησεν ἀμέσως ἐὰν ἐπεθύμουν νὰ εἰσελθῶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, τοῦθ' ὅπερ ἐγὼ ἀπέρριψα μετ' ὑπερηφανείας. Ὅταν ἠθέλησα ν' ἀποχωρήσω μοὶ διεκινώθη ὅτι διατελῶ ὑπὸ κράτησιν καὶ ἐὰν ἐφειδόμεν τῆς ζωῆς μοι ὄφειλον νὰ μὴ ἀποπειραθῶ νὰ θέσω τὸν πύδα μου πέραν τῶν τιμαρίων τοῦ Tsunckisa. Διεμαρτυρήθη καὶ ἐζήτησα νὰ ἐπιστρέψω εἰς Harima διὰ τὴν ἐνάτην ἡμέραν τοῦ ἐνῆτον μηνὸς πλὴν ἐπὶ ματαίῳ τὰ πάντα μοὶ ἠρηγήθησαν καὶ ἔκτοτε δύο ἀνθρώποι διαρκῶς μὲ παρεφύλαττον μέχρι σήμερον.

«Κατὰ τὸ λυκαυγὲς σήμερον ἐσκέφθη ὅτι ὡς Samurai ὄφειλον ἐπὶ θυσιᾷ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μου νὰ ἐκτελέσω τὴν ὑπόσχεσίν μου καὶ ἄνευ δισταγμοῦ πλήττω τὸν ἕνα ἐκ τῶν φυλάκων διαπεράσας αὐτόν διὰ τῆς σπάθης μου εἰς τὸ στήθος. Ἔρχομαι εἰς χεῖρας μετὰ τοῦ δευτέρου ὅστις μοῦ ἐπιφέρει τραῦμα εἰς τὸ στήθος καὶ δρομαίως τρέπεται εἰς φυγὴν.

«Συνεκράτησα κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν πληγὴν μου καὶ βλέπων ἑμειντὸν ἐλεύθερον σπεύδω ν' ἀπομακρυνθῶ.

«Ἀρχαῖον ῥητὸν λέγει (ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ διατρέξῃ χίλια γί ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ). Καὶ συνεπῶς λαμβάνω θάρρος καὶ ἐπὶ τέλους εὐρίσκομαι εἰς τὰς ἀγκάλας σου. Διήγνησα ἑκατὸν γί ἀπὸ πρωΐας καὶ ἤδη εἶμαι ἐξηντημένος ἐκ τῆς ἀπολείας τοῦ αἵματος.

«Σὺ, Hasebē, ἔσο καλὸς μὲ τὴν μητέρα μας καὶ ἐὰν ἡμέραν τινα ὑποσχεθῆς τι, ἐνθυμοῦ ὅτι δεόν πάντοτε νὰ τὸ ἐκτελῆς! ..

Εἰπὼν δὲ ταῦτα ἔπεσεν ἠπίως ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου ἐδάφους καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐξέπνευσεν.

Ὁ Hasebē ἔμεινε ἐνεὸς ἐπ' ὀλίγον, μετ' ὃ ἠνοῖξε μὲ τρέμουσαν χεῖρα τὸ ἱμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ του ἔκνυσε πρὸ τοῦ ἀναβλύζοντος αἵματος, τὸ ὅποιον κατεκάλυπεν ὅλον αὐτοῦ τὸ στήθος, ἔθηκε τὰ χεῖλη του ἐλαφρῶς ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπανειλημμένως ἠσπασίθη αὐτὸν τρέμων.

Πᾶν ὅτι ἦτο ἔτοιμον διὰ τὴν αἰσίαν ἀφῆξιν τοῦ γενναίου καὶ ὑπερηφάνου ἀνδρός, ἐχρησίμωσεν ὅπως ἀποδώσων τὰς τελευταίας τιμὰς πρὸς τὸν θανόντα.

«Ὁ Hasebē ἔλαβε τὰ κρησπύγια ἐπὶ τῶν ὀποίων

αἱ λαμπάδες ἔκαιον εἰσέτι καὶ τὰ ἐποποθέτησε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἀτυχοῦς νεκροῦ. Συνέλεξε τὰ ἀνθοδοχεῖα μὲ τὰ ὠραία χρυσάνθεμα καὶ περιεκύκλωσε τὸ πτώμα δίκην θερμοκηπίου μετ' ἐκλεκτῶν ἀνθέων. Κατόπιν γονυκλινῆς ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν δεόμενος καταγυκτικώτατα, ἐν ᾧ ἐν τῷ συνεχόμενῳ δωματίῳ μία μητρικὴ καρδία ἐκοιμᾶτο ἠσυχῶς, ἀγνοοῦσα τί συνέβαινε εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων».

Ὁ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ διηγήματι ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἐξετάζων τις καὶ μελετῶν ἐπισταμένως τοὺς Ἱάπωνας διαγιγνώσκει φρονήματα καὶ ἰδέας ὑψηλὰς, εὐγένειαν δὲ καὶ λεπτότητα ἡθους οὐ τὴν τυχοῦσαν. Αἱ ἠθικαὶ αὐταὶ δυνάμεις ἠγαγον τοὺς Ἱάπωνας εἰς τὰς περιφανεῖς νίκας κατὰ τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς Ρωσσίας.

Διὰ τοῦ πολέμου τούτου ἐγένετο γνωστὸς ὁ μέχρι τοῦδε ἀγνωστος ἔσχατος πολιτισμὸς τῶν Ἱαπώνων ὅστις παρήγαγεν ἐν Εὐρώπῃ πολλὰ διδάγματα τῆς προόδου, ἥτις ὑπῆρχεν ὡς ἀπεδείχθη, πρὸ ἀμνημονεῦτων ἡδὴ χρόνων καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ὁποίας συνετέλεσεν εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ χαρακτῆρος λαοῦ ὅστις τίς οἶδεν ὁποῖαν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ χορίᾳ τῶν μεγάλων στρατῶν θέλει καταλάβει.

Ὁδδοὶς γινώσκει ἂν ὁ τελευταῖος Ρωσοῖαπωνικὸς πόλεμος ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα ἀρχαίου πολιτισμοῦ ἢ τὸ ἄσυλον τῆς πανταχόθεν ἄλλοθι ἐκδιωχθείσης μεγαλοφροσύνης καὶ χρηστότητος.

Οἱ λαοὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρόοδον ὀργῶντες, ὑφίστανται περιοδικῶς τὰς κρίσεις οἰονεὶ δοκιμαζόμενοι ἐπὶ τῶν ἰδίων παθημάτων.

Ἡ διηγετικὴ αὕτη ἀνησυχία, ἣν ὠμολόγησεν ὁ Περικλῆς καὶ ἐξ ἧς δὲν ἐξημώθη βεβαίως ἡ ἀνθρωπότης ὑπῆρξεν ἀνεκάθειν ὁ κληρὸς τῶν λαῶν.

Ἄλλ' εἰς οἰανδήποτε σελίδα καὶ ἂν κλεισθῇ ἡ ἱστορίᾳ τῶν Ἱαπώνων ἥτις κείται νῦν ἀνοικτὴ ἐνώπιόν μας αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ ἐπιθέσωσιν ἐπ' αὐτῆς δάφνας.

ΟΥΡ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΣΑΡΙΝ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ ἐκ τῆς φίλης «Ἀτλαντίδος τὸν κάτωθι χαρακτηρισμὸν τῶν γενναίων Κυδωνιωτῶν δημοσιευθέντα ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῶν γνωστῶν λυπηρῶν ἐπεισοδίων τῶν ἐκτυλιχθέντων ἐν Κυδωνίᾳς κατὰ τὸν π. Ἰούνιον.

Οἱ Μινιάτσι τῆς Μ. Ἀσίας νίκαις κατὰ τὸν π. Ἰούνιον.

«Τὰ συμβάντα τῶν Κυδωνιωτῶν εἶνε τῷ ὄντι ἐκπληκτικὰ, εἰς τὸν ὅτι ὁ Κυδωνιάτης εἶνε καθὲς ἄλλο παρὰ Ἀρμένιος σφαιρόμαχος, ὅταν ὁ Τούρκος δὲν ἔχει τί ἄλλο καλλίτερον νὰ ἀλέη».

«Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ἀδραμυτῆ οὐ κόλπου, ἐνὸς ὄρου πινωραματικωτάτου, ἔχουν κειθῆ αἱ Κυδωνίαι, ἀνυπότακτοι εἰς τὸν ζυγόν».

«Ἐχουν Γυμνάσιον περιώνυμον καὶ βιβλιοθήκην μεγάλην».

«Ἀνδρες ἕως ἐκεῖ ἐπάνω οἱ Κυδωνιάται δὲν ἐγνώρισαν τουρκικὸν νόμον, ἕνα εἶδος Σουλτατῶν ἢ Μινιατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ παραλείπουσιν τὴν ἐκπληρωσιν τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων τῶν πρὸς τὸν κυρίαρχον».

«Τὸ νὰ μὴ ἠπλοσοροῦν εἶνε διάταξις ἀγνωστος εἰς αὐτοὺς, δὲν ἠνόησαν δὲ τὴν φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, καὶ δι' αὐτὸ τὰ τουρκικὰ μονοπώλια τοῦς ἔχουν διαγράψῃ ἀπὸ τὴν πελατεῖαν τῶν».

«Ἡ γενναιότης τῶν ἔχει καθιερώσει δι' αὐτοὺς ἐν περιεργον προνόμιον».

«Δὲν ἐννοοῦν νὰ περῆσθ ἀπὸ τῆς πόλιν τῶν τουρκικῶν στρατῶν, τὸν ἐμποδίζουσι δὲ ἐφερχόμενοι ἔνοχοι».

«Εἰς τὸ 1897, οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν νὰ περῆσθ τὸν προνόμιον αὐτὸ καὶ ἐπρόκειτο νὰ περῆσθ τὰς Κυδωνίας μέχρι σώματ στρατοῦ. Ἡ περίπτωσις ἦτο ἐξαιρετικὴ, ἐξόχως δὲ λεπτὴ ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων ὑποδούλων ἀπέναντι τοῦ κυρίαρχου τῶν».

«Καὶ ὅμως δυνάμει χιλιάδες ὄπλα ἐπίδειχθέντα εἰς εἰς τουρκικὰς ἀρχὰς ἀπειλητικώτατα ἠμπόδιζαν τὴν εἰσοδὸν τοῦ στρατοῦ».

«Δεπτομέρεια: διὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα δὲν ὑπάρχουν, ὑπάρχει ὁμοῦς ἡ ἀσορμὴ τῶν ἀγγελοθέντων ἐκ Κυδωνιωτῶν φόνων, ὅτι δηλαδὴ προκειμένου νὰ δεύσθ στρατὸς κάπου πλητῖον τῶν Κυδωνιωτῶν, ἠθέλησε νὰ ἀποβιβάσθ εἰς αὐτάς. Οἱ λεμβούχοι ἐξυπνήσαντες ἀπὸ τοῦς συριγμοῦς τοῦ ἀτμοπίοιου—διότι ἦτο οὗτ'—ἔσπευσαν πρὸς αὐτὸ, ἀλλ' ὅταν εἶδον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ στρατοῦ, ἠρηγήθησαν νὰ τὸν ἀποβιβάσωσιν ἐπιτυχόντες ἐν τέλει τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀφοῦ ἐξηγήθη ὅλη ἡ πόλις».

«Φαίνεται, ὅτι κατὰ τὰς σκηνὰς αὐτὰς ἔγειναν οἱ φόνοι διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ γόητρον καὶ ἡ ὑπερηφάνεια μίξις πόλεως, ἡ ὁποία θέλει νὰ τὴν εἰδῶνται καὶ γνωρίζε νὰ ἐπιβάλλῃ σεβασμὸν».

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 19' ΑΙΩΝΑ

(ΕΛΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΖΑΝ)

«Ὅλα τὰ σχέδιά της ἐτελείωσαν μὲ πλήρες ναυάγιον. Τέλος ἐγένετο ἡ ἀπόφασις δῆθεν νὰ μεταβῇ ὅλη ἡ οἰκογένεια εἰς τὴν Ἱταλίαν. Μεγάλως τότε ἐχάρη. Τὸ ἰδεῶδες τῆς ἦτο ν' ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν. Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου ἦτο νὰ ὑπανδρευθοῦν αἱ δύο κόραι.

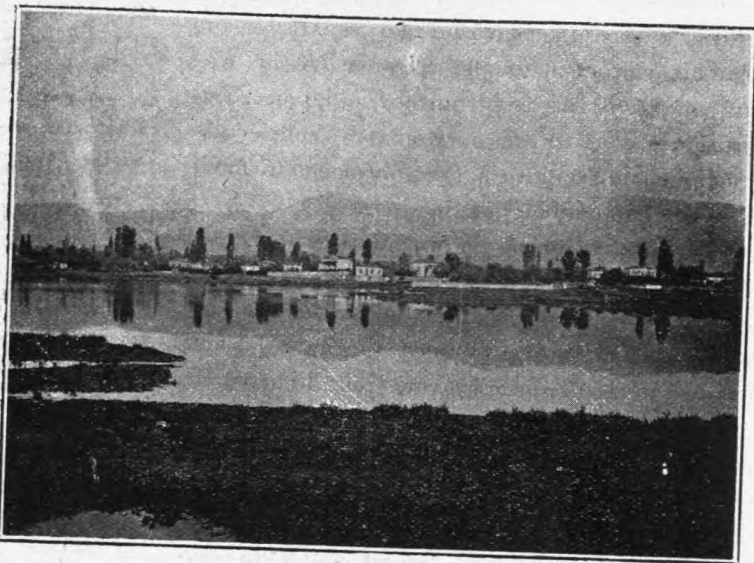
Καὶ πάλιν δίδομεν τὸν λόγον εἰς τὴν ἰδίαν: «Ἐδῶ» εἰς τὴν Ζάκυνθον εἶναι πολλὰ δύσκολον πρᾶγμα νὰ εὐρίσκωνται γαμβροὶ εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι. ἐπειδὴ καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ πλούσια σπῆτια, ὅσα παιδιά θηλυκὰ ἔχουν πρέπει νὰ τὰ ὑπανδρεύσωσι καὶ ἀπὸ τ' ἀρσενικά τους, δὲν ὑπανδρεύουσιν παρὰ ἢ ἕνα ἢ δύο κούρα. «Ὅθεν ἡ ταλαίπωρος μήτηρ μου καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς μου ἐβλεπον πῶς ἦτο δύσκολον ἢ διὰ τὰ πειπῶ καλῆτερον ἀδύνατον πρᾶγμα νὰ εὐρεθῇ κανὲν ἄξιον ὑποκειμένου διὰ νὰ μοῦ γίνῃ συμβίος. Ἀφοῦ ἐπέρασαν πέντε ἢ ἕξ μῆνες εἰς ταύτην τὴν ἀπορίαν, ἠφοβουμένη ἐγὼ μήπως ἀναγκασθῶν καὶ μοῦ δώ-

(*) Συνέχεια ἐκ Σελ. 721

»σουν κανένα άνδρα οτιδανόν εὔ-
 »γαλα πάλιν ἔξω τὸ ζήτημα τοῦ μονα-
 »στηρίου, λέγοντας πῶς ἦτο πολὺ κα-
 »λῆτερον νὰ ὑπάγω εἰς ἓνα μοναστήρι
 »τῆς Ἰταλίας παρὰ νὰ πάρω κανένα
 »άνδρα πολὺ κατώτερον ἀπὸ ἐμένα,
 »ἀλλὰ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἄλλοι τῆς φα-
 »μελίας, ἀγκαλιὰ καὶ νὰ ἔβλεπον τὴν
 »ἔλλειψιν τῶν γαμβρῶν, πάλιν δὲν ἤ-
 »θελαν εἰς κανένα τρόπον ν' ἀκούωσι
 »τὸ μοναστήρι. Εἰς τὴν στενοχωρίαν,
 »ὁποῦ τότε εὐρέθηκα, νὰ μὴ εἰρηθῆ,
 »Θεέ μου, καιμία ἄλλη! Μοῦ ἔλεγεν
 »ὁ νοῦς μου πῶς μίαν φορὰν ὅτι δὲν
 »εἰρήσκητο ἄνδρας διὰ ἐμένα, πῶς
 »μίαν φορὰν καὶ δὲν μ' ἄφιναν νὰ
 »ὑπάγω εἰς μοναστήρι, ἔπροπε χωρὶς
 »ἄλλο νὰ μείνω διὰ παντὸς εἰς τὸ
 »σπῆτι, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Ζάκυνθον
 »τὸ νὰ μείνη μία κόρη ἀνύπανδρος
 »εἶναι τὸ ἴδιον ὡσὰν νὰ μείνη καὶ εἰς
 »φυλακίαν. Ἄλλὰ
 »τοῦτο τὸ κλείσιμον τοῦ σπητιοῦ ἔκατασταί-
 »νετο εἰς ἓνα ἀποκλειστικὸν ὅπου ἐστοχαζό-
 »μουν, καὶ μήτε ἤθελεν μείνουσιν κλει-
 »σμένα καὶ τὰ συγγράμματά
 »μου, καὶ μήτε ἤθελεν ἡμπορέσω νὰ
 »στολίσω τὸ πνευμά μου με περισσοτέραν
 »σπουδὴν ἀπὸ ἐκείνην ὁποῦ εἶχα.
 »Ἡ θλίψις ὁποῦ ἤσθανόμην διὰ τοῦτο
 »τὸ πρᾶγμα μ' ἔκαμε ν' ἀμελήσω τὸν
 »ἑαυτόν μου, ἐγὼ ἀκένιστη, ἀνιπτη,
 »νησιτικὴ, χωρὶς νὰ θέλω νὰ
 »μοῦ ὀμιλῶσι, πεσιμένη εἰς ἓνα κρεβ-
 »βάτι. με τὰ μάτια κερραφωμένα
 »εἰς ἓνα τόπον, ἡ μορφή τοῦ θανάτου
 »ἔρχισε νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ πρόσω-
 »πόν μου...»
 »Ἄλλα αὐτὰ ὅμως παρήλθον ἅμα ἔμαθον
 »ὅτι ἐπρόκειτο νὰ μεταβῆ οἰκογενειακῶς
 »εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Δυστυχῶς ἡ Μουτζᾶν ἐνόμιζεν ὅτι τὸ
 ἰδεῶδες τῆς τελειότητος, ἦτο, ὡς εἶδομεν,
 τοῦ ἀρμονίου γάμου τῆς, νὰ λάβῃ ἀρι-
 στοκράτην σύζυγον ἐκ τῆς ἰδίας κοι-
 νωνικῆς θέσεως τῆς, πλούσιον.
 Εὐρίσκητο εἰς μεγάλην ἀπάτην, διότι
 διὰ τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν μεταξὺ δύο
 συζύγων δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι καὶ οἱ
 δύο ἀριστοκράται καὶ πλούσιοι· ἀλλὰ
 νὰ ὑπάρξη ἀρμονία τοῦ αἰσθητικοῦ. Διότι
 μέγα εἶνε τὸ δυστήχημα ἡ ἀναρμονία
 ἢ ὡς κοινῶς λέγεται: τὸ ἀσυμβίβαστον
 τῶν χαρακτήρων. Ἡ ἀρμονία γεννᾶται
 ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν ὀργάνων, ἄλλως
 τε ἔχομεν παραφωνίας καὶ χάνεται ἡ
 ὀραιότερα τῶν μελωδιῶν καὶ ἀρμονιῶν.
 Οὕτως ἡ εὐτυχία τοῦ γάμου δὲν εἶναι
 ἡ εὐγενὴς καταγωγή, τὰ πλούτη, τὸ
 ἐπίσημον τοῦ ὀνόματος, ἡ ἕκτακος διάνοια·
 ἀλλ' ἡ ἀρμονία καὶ ἡ μελωδία τῶν δύο
 καρδιῶν καὶ ψυχῶν, αἵτινες μόνον
 παράγουσι τὴν ὁμόνοιαν τῶν δύο
 διανοιῶν

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΣΒΟΝ

Μαγευτικὴ τοποθεσία τῆς Γέρας (Εἰς τὸ Πέρασμα) ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Κ. Ρ. ΡΑΛΛΗ

σκέψεων, θλίψεων παράγουσιν τὴν
 φυσικὴν, ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν συμ-
 πίκτησιν. Ὁ γάμος εἶναι ὡς μία
 συγγένεια χημικὴ, ἡ ὁποία κρατεῖ
 συντηρούμενα τὰ ἄτομα ἢ μόρια τῶν
 ἀπλῶν σωμάτων πρὸς ἀπαιτη-
 σμὸν μορίου συνθέτου σώματος. Καὶ
 καθὼς ὁ βαθμὸς τῆς ἐντάσεως τῶν
 συγγενῶν χημικῶν δὲν εἶναι ὁ αὐ-
 τὸς παρ' ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ στοιχείῳ
 ἀπέναντι τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος στοι-
 χείου, οὕτω καὶ εἰς τὸ συνοικέσιον
 παρατηρεῖται ὡς πρὸς τοὺς χαρα-
 κτήρας, με τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς
 τὴν συγγένειαν χημικὴν αἱ περ-
 σιτάσεις τὴν τροποποιοῦσιν, ἐνῶ
 εἰς τὸ ἀσυμβίβαστον συνοικέσιον
 μόνον τὸ διαζύγιον φέρει θεράπεια.
 (ἀκολουθεῖ) ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

ΔΟΓΜΑ τὸ νεώτερον Εὐαγγέλιον τὸ
 ὁποῖον ὁ Ἕλληνας Λαὸς ἐν ἀκρατῆ
 ἐνθουσιασμῷ καὶ ἐν πατριωτικῇ ἐξάρ-
 τει ἀπεδέχθη καὶ ἐψήφισεν ὑπὸ τὰς
 εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν
 14 Σεπτεμβρίου 1909 ἐν τῷ Πεδίῳ
 τοῦ Ἄρεως. Πήψισμα τοῦ Λαοῦ Ἀθηνῶν
 καὶ Πειραιῶς.

«Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς
 συνελθὼν εἰς πάνδημον συλλεγη-
 τήριον ἵνα σκεφθῆ περὶ τῶν κοινῶν,
 ἧτοι περὶ γενικῆς τῶν κακῶς ἐγόντων
 ἀνορθώσεως, πολιτικῆς τε καὶ στρα-
 τιστικῆς ἢ ἀπὸ μικροῦ ἤδη χρόνου
 ἐπόθησε καὶ τὴν ὁποίαν τὸ κίνημα τῆς 15
 Ἀυγούστου ἀνελάβε νὰ πραγματοποιή-
 σῃ, ἀποβλέπων ὅτι τὰ ἔθνη συμ-
 ζήσαντα καὶ δικαίωμα τῶν οὐσιωδῶς
 ἐθυσιασθησάντων ἐπὶ τὸ εὐρύτερον
 κάλυμμα ἐλευθέρου πολιτεύματος,
 τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ μεταβλη-
 θέντων εἰς ἰδιοτελῆ ὀλιγαρχίαν
 ἀντικαταστήσαν τὸν νόμον διὰ τῆς
 θελήσεως καὶ συνεννοήσαν μετὰ ἀφορο-
 γήτου πλουτοκρατίας ἐν ᾧ αὐτὸς
 στενάζει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀδικη-
 τῶν φόρων καὶ τῶν ἐπὶ τῆς κατανα-
 λώσεως, χωρὶς καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ
 ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἀσφάλειαν τῆς
 ζωῆς, τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας.»

ΨΗΦΙΖΕΙ:

- 1ον) Ἐκφράζει τὴν χαρὰν οὗτου, διότι ὁ
 στρατὸς ἡγήθη πρὸς κατάλυσιν τῆς πολιτικῆς
 συναλλαγῆς καὶ ἐνίσχυσιν τῶν στρα-
 τιστικῶν καὶ ναυτικῶν τῆς χώρας
 δυνάμεων εἰς ἃς τὸ Ἕθνος μέλλον
 στηρίζεται.
- 2ον) Ἀπευθύνεται εὐλαβῶς πρὸς τὴν
 Ἀ.Μ. τὸν Βασιλέα, ὡς τὸν πρῶτον
 καὶ ἀναπόφευκτον παύσαντα τῆς ἐπι-
 διωκομένης πολιτικῆς παλιγενεσίας
 ἐν τῇ πεποιθήσει ἣν ἔχει περὶ τοῦ
 ὅτι ὁ ὑπέροτος ἀγῶν δέον νὰ εἶνε
 κοινὸς Στέμματος, Λαοῦ καὶ Στρατοῦ.
- 3ον) Ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ
 ἐπὶ τῶν δυνατῶν σοβαρῶν οἰκο-
 νομιῶν ὡς πόρου ἐνίσχυσεως τοῦ
 στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὴν
 μέχρι τοῦδε ἀποτυχίαν ἀποδίδων
 εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον σύστημα οὗτινος τὴν
 ἀκατάλληλὴν ἐπιδιώκει ἤδη.
- 4ον) Ἐν ἀπολύτῳ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ
 ἐξ οἰκονομιῶν πόρου συνιστᾷ τὴν
 ὑπερ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
 καθιέρωσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ
 εἰσοδήματος φόρου, ἀποκρούων
 διαρρηθῆν πάσα νέαν αὐξήσιν τῶν
 ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καὶ σπονῶν
 ὅτι τοῦναι τὸν λογικώτερον τοῦ
 δασμολογίου διαρρυθμίσαι θὰ εἶνε
 συγχρόνως πρὸς ὄφελος τοῦ
 δημοσίου καὶ ἀνακούσισιν τοῦ λαοῦ.
- 5ον) Ἀξιοῖ νὰ ἴδῃ τὴν Κυβέρνησιν
 ὑποβάλλουσαν τὸ ταχύτερον εἰς
 τὴν Βουλὴν, καὶ ταύτην ψήφισαν, ἄρτιον
 σύστημα νομοθεσίας ὑπὸ τὸ
 πνεῦμα πολέμου τῆς συναλλαγῆς,
 ἀνορθώσεως ὄλων τῶν κλάδων
 τῆς οἰκονομίας καὶ προστασίας τῆς
 παραγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ ἀψηφισθῆ
 νόμος περὶ προνομίων καὶ
 μονιμότητος ὄλων ἀνεξαιρέτως
 τῶν ὑπαλλήλων ὅπως οὗτοι
 καταλλήλως ἐκλεγόμενοι, μὴ
 ἀπολυόμενοι οὐδὲ μετατιθέμενοι
 ἄλλως ἢ ὡς ὁ νόμος διακελεύει,
 κατατιθῶσιν ἀληθεῖς λειτουργοὶ
 τῆς πολιτείας ἀντὶ ὀργάνων
 τοῦ κόμματος ὡς εἶνε τήμερον.
 Νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ διὰ καταλλήλων
 νομοθετημάτων καὶ ἰδίως διὰ
 νόμου καταστατικῆς τῆς ὁλοφωρίας,
 ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας
 τοῦ πρώτου τούτου γνωρίσματος
 πάσης εὐνοουμένης πολιτείας.
 Νὰ προστατευθῆ ἡ γεωργία, ἡ
 κτηνοτροφία, ἡ βιομηχανία, τὸ
 ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία τῆς
 χώρας διὰ νομοθετημάτων ὡς
 εἰς ἄλλας χώρας καὶ ἰδίως διὰ
 γεωργικῶν Τραπεζῶν καὶ
 συνδικατίων, προτιμωμένων
 συγχρόνως ὑπὸ ἴσους ὄρους
 τῶν ἐγγυητῶν προϊόντων
 προκειμένου προμηθειῶν τοῦ
 Δημοσίου.
 Νὰ ληθῆ πρόνοια περὶ βελτιώσεως
 τῆς τύχης τοῦ ἐργάτου
 δουλεύοντος ἤδη τὴν χεῖρσιν
 τῶν δουλειῶν πρὸς τὸ κεφάλαιον
 δι' ἑλλείψιν παντὸς προστατευ-
 τικοῦ αὐτοῦ νόμου.
 Νὰ ψηφισθῶσι νόμοι ὀργανικοὶ
 ἐπὶ τὸ ἀπλούτερον ρυθμιζόμε-
 νος τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας
 καὶ δὴ τὴν λογιστικὴν. Νὰ
 ψηφισθῶσιν ὀλοότεροι
 δικονομικοὶ νόμοι πρὸς ταχύτεραν
 καὶ οἰκονομικώτεραν ἀπονομήν
 τῆς δικαιοσύνης ὡς καὶ ὁ
 ἀστικός κώδιξ ὁ ἀπὸ τῶν
 δεκαετηρίδων εἰς μίαν ἀνε-
 νόμητος. Νὰ ἐκλείψῃ τὸ
 ταχύτερον τὸ μέγα σκάνδαλον
 συλακῶν (καταγωγῶν) ὀργανι-
 ζομένων ἀλλήλων τοιούτων
 καὶ συγκεντρωμένων πρὸς
 ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινω-
 νικοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκουσι.
 6ον) Διαμαρτυρεῖται κατὰ
 τῆς σημερινῆς τῆς Πολιτείας
 ἀδιαφορίας περὶ μορφώσεως
 Κλήρου καὶ πρακτικώτερας
 δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως,
 τῶν δύο τούτων ἰσχυροτάτω
 παραγόντων τοῦ προβιβα-
 σμοῦ τοῦ ἔθνους.
 7ον) Στιγματίζει ὡς
 κοινωνικὸν ἀδικητὴ τὴν
 κρατοῦσιν τοκογλυφίαν
 καὶ θεωρεῖ ἐπείγοντα
 τὸν ἀμείνων κατ' αὐτῆς
 πόλεμον διὰ νομοθετικῶν
 προσδιορισμῶν ἀνεπερ-
 βλήτων ὀρίων τοῦ ἐξ
 συμβίσεως τόκου.

Ἡ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Ἐδοκίμασα μίαν ἀπὸ τὰς
 μᾶλλον εὐχερέστους ἐκ-
 πληρῆσαι ὅταν ἤκουσα τὴν
 Δαχ Ζωγράφου νὰ ὀμιλῆ
 με ἐνθουσιώδη καὶ πειστικὴν
 εὐγλωττίαν διὰ τὸ πολὺ-
 μοχθον ἔργον τῆς Κας
 Ζλατάνου, καὶ τῆς Σηρο-
 τροφικῆς Ἐταιρίας τῶν
 Ἀθηνῶν. Ὁμολογῶ ὅτι
 ἀνευ αὐτῆς τῆς καλῆς
 συμπτώσεως, ἢ ἀεὶ ἐπι-
 σκεπτόμενη ἀκόμη εἰς
 τὴν πλάνην νὰ πιστεύω,
 ὅτι ὄραται καὶ εὐφρεῖς
 κυρίως συγκεντρωμένα
 εἰς κομψὰ σκλήνη
 με λίγο φῶς, ἀρέσκονται
 ἀπλῶς νὰ συζητοῦν
 καὶ διὰ μερικὰ πρακτικώ-
 τερα πράγματα, καὶ
 εὐρίσκον φυσικὸν ὅτι
 ἐπιτιμῶσιν νὰ ἐνδιαφέ-
 ρωνται, ἐν τοιαύτῃ
 περιπτώσει, διὰ τὰς
 ψυχὰς, τὰς χρυσαλίδας
 καὶ τὴν μέταξον. Ἄν
 θέλετε μάλιστα, μίαν
 ἐνδιάθετος κατὰστα-
 σιν με ἔπειθε νὰ νομι-
 ζῶ ὅτι ἡ μίμησις εἶχε
 πολλὴν θέσιν εἰς τὴν
 ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀφοῦ
 εἶναι γνωστὸν ὅτι Παρισι-
 ναὶ Ἡυρηγοδέσποιναι
 τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐρρί-
 κίου Δ', ἠσχολοῦντο
 με ἐπίδοσιν εἰς τὰ
 σηροτροφικὰ, ἀπὸ
 μόνον τὴν σκέψιν
 νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν
 ὑψηλὴν εὐνοιαν.
 Τὴν πλάνην μου αὐτὴν
 δικαιοδογεῖ, ἴσως ἀκόμη
 καὶ τὴν παρτήρησιν ὅτι
 δὲν ἤκουσθη ἡ αὐστηρὰ
 γλῶσσά τῶν ἀριθμῶν
 καθαρίζουσα τὸν
 προσκνητολισμὸν
 τοῦ ἔργου τούτου, καὶ
 τὸ γεγονός ὅτι ἕνας
 σηροτροφικὸς πικτωλὸς,
 ἡ Μεσσηνίς, δὲν
 συμπεριελήφθη εἰς
 τὴν σφαιρὰν τῆς
 δράσεως τῆς Σηρο-
 τροφικῆς Ἐταιρίας.
 Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ
 τὸν καταρτισμὸν
 στατιστικῶν πινάκων
 διὰ τὰ φυτευθέντα
 μορεοδένδρα, τοὺς
 διανεμηθέντας
 σπόρους, τὴν προέ-
 λευσιν αὐτῶν, τὴν
 κατ' οὐγγίαν ἀπόδο-
 σίν των, τὴν μεγα-
 λειότεραν εὐδοκίμη-
 σιν ὀργισμένης
 φυλῆς ἐγγλυματι-
 σθείσης, καὶ τὸς
 ἄλλας λεπτομερεῖας
 ἀναρχῶς πλὴν
 ἀπαρατήρητους,
 εἶναι ἀληθές ὅτι
 τὸ πρᾶγμα δὲν
 εἶναι πολὺ
 εὐκόλον. Χρειαί-
 ζεται μὲν ἐπὶ
 τόπου ἔρευναν
 καὶ ἀρκετὴ
 εὐσυνειδήσια κατὰ
 τὴν παρακολούθη-
 σιν, τὴν ὀπίσιν
 κωλύει κατὰ τὰ
 πρῶτα βήματα
 ἢ πρόληψιν καὶ
 ἢ ἀμάθεια. Προ-
 κειμένου ὅμως
 διὰ τὴν ἐπιλογὴν
 τῶν ἐλληνικῶν
 ἐπαρχιῶν καὶ τὴν
 διάκρισιν αὐτῶν
 εἰς εὐνοουμένους
 καὶ μὴ τοιαύτους,
 τολμῶ νὰ ἔχω
 τὴν γνώμην ὅτι
 δὲν ἔπρεπε νὰ
 πλανηθῆ ἡ
 γυναικεία
 διορατικότης
 εἰς τὴν ἐκτίμη-
 σιν τοῦ ἐξ
 συμβίσεως τόκου.

έθνικὴν φιλοτιμίαν, ἐξ αὐτῶν δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν ἦτο ἡ προσήκουσα. Τὸ ριζοσπαστικὸν κόμμα θέλει πάση δυνάμει ἐργασθῆ πρὸς ἐπικράτησιν ἐθνικῆς πολιτικῆς, διευθυνομένης ὑπὸ ὑπευθύνων, ἐπὶ ὀρισμένῳ σχεδίου ἀμύνης καὶ διεκδικήσεως τῶν ἐθνικῶν δικαίων.

Ἐν καιρῷ τῷ δέοντι γενήσεται ἡ προσήκουσα ἀνάπτυξις τοῦ ριζοσπαστικοῦ προγράμματος ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν περιστάσεων.

Τὸ ριζοσπαστικὸν κόμμα, θεωροῦν τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ἀγῶνα ἐθνικόν, ἀγῶνα ἀναστάσεως, ἀνορθώσεως καὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος, ἀποβλέποντα εἰς τὰ ἱερώτερα καὶ εὐγενέστερα ἰδεώδη τοῦ ἔθνους, ἀναμένει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ προσκαλεῖ εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ καὶ συνεργασίαν πάντας τοὺς δυναμένους νὰ πράξωσι τὴν συμβολὴν των.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Σεπτεμβρίου 1909

Ἐπιτολῆ τῆς συνελθούσης Ἡ ὀργανωτικῆ ἐπιτροπῆ

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ !.. ΙΝΔΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Μία φορά, μία σεληνοφώτιστη ὥρα καὶ νύχτα ὁ σοφὸς καὶ μεγάλος Θεὸς Κρίσνα, βυθιστὴ συλλογίσθηκα καὶ εἶπε :

— Νόμιζα ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ καλλίτερο δημιούργημα στὴ γῆ, ἀλλὰ γελάσθηκα. Νὰ μπροστά μου τὸ ἄνθος τοῦ λωτοῦ ποῦ σεῖεται ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ ἀεράκι... Ὡ! πόσο περὶ ὁμορφο εἶνε ἐκεῖνο ἀπὸ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα !... Τὰ φυλλοράκια του ξάνοιζαν κάτω ἀπὸ τὸ ἀσημένιο φῶς τῆς Σελήνης καὶ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ξεκολλήσω τὰ μάτια μου ἀπὸ πάνω του... Νὰ !... Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων δὲν ὑπάρχει παρόμοιο λουλοῦδι — ξαναεἶπε ἀναστενάζοντας —

Σὲ λίγο σκέφθηκε :

Μήπως ἐγὼ, ποῦ εἶμαι Θεός, δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ δημιουργήσω κάποιον ἄνθρωπο, ποῦ νὰ κατέχη τὴν ἴδια θέσι μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὅπως ὁ λωτὸς μέσα στὰ λουλοῦδια;... Ἄς γίνῃ λοιπὸν αὐτὸ γὰρ χάρι τους.

— Νυμφαία !... Νυμφαία μου ! Σήμερα, γίνε ὁμορφὴ κοπέλα καὶ ἔλα μπροστά μου.

Τὰ κύματα ριγῆσαν, σὰν νὰ τὰκούμπησαν φτερούγες γελιδονοῦ. Ἡ Νύχτα ἔγεινε περὶ φωτεινὴ, τὸ φεγγάρι ἔλαμψε περὶ καθαρὰ στὸν οὐρανὸ καὶ περὶ δυνατὰ τραγοῦδιζαν οἱ νυκτερινοὶ ψάλτες. Ὅστερα μιὰ σιωπὴ διαχύθη... καὶ τὸ θαῦμα ἔγεινε. Μπροστά στὸν Κρίσνα στέκονταν ὁ λωτὸς μὲ μορφὴ κοπέλας.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἦταν ἐνθουσιασμένος.

— Ἐσὺ ἦσουν λουλοῦδι τοῦ νεροῦ — εἶπε — γίνου τώρα λουλοῦδι τῆς σκέψέως μου καὶ μίλα !...

...Καὶ ἡ παρθένα ἄρχισε νὰ ψιθυρίζῃ σιγὰ, σιγὰ, ὅπως σιγασαλεύουν τὰ ἄσπρα φύλλα τοῦ λωτοῦ, ὅταν τὰ φιλεῖ τὸ θερινὸ ἀεράκι.

— Θεέ μου, σὺ ποῦ μοῦδωκες ζωὴ, ποῦ θὰ διατάξεις τώρα νὰ κατοικήσω ;... Θυμήσου, Κύριε πῶς, ὅταν ἤμουν λουλοῦδι ἔτρεμα καὶ μάζευα τὰ φύλλα μου σὲ κάθε φύσημα τοῦ ἀνέμου... πῶς φοβόμουναι τὶς βροχὲς καὶ τὶς τρικυμίες! Φοβόμουναι καὶ ἀπὸ τὸν κερυνὸ καὶ τὶς ἀστραπές, φοβόμουναι καὶ ἀπὸ τὶς καυτερές ἀκτίνες τοῦ ἡλίου... Μὲ διάταξες νὰ γίνω ὁ ἐνσπρωμένος λωτὸς, ἀλλ' ἐγὼ διατήρησα τὴν πρώτη μου φύσιν καὶ φοβοῦμαι καὶ τώρα, ὅπως καὶ πρῖν... Ὡ! Θεέ μου, φοβοῦμαι καὶ ἀπὸ τὴ γῆ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ κάθε τι ποῦ κατοικεῖ σ' αὐτήν... Ποῦ θὰ διατάξεις νὰ ζήσω ;

Ὁ σοφὸς Κρίσνα, σήκωσε τὸ κεφάλι του κατὰ τὰ ἄσπρα, σκέφθηκε μιὰ στιγμὴ καὶ ρώτησε :

— Θέλεις νὰ ζῆσῃς στὶς κορυφές τῶν ὀρέων ;

— Ὡ! ἐκεῖ ὑπάρχουν χιόνια, κάμνει κρῦο... Κύριε, φοβοῦμαι !

— Τότε... θὰ σοῦ χτίσω παλάτι κρυσταλλένου στὸ βυθὸ τῆς λίμνης.

— Στὰ βάθη τῶν ὑδάτων ζοῦνε φεῖδια καὶ ἄλλα τέρατα... Φοβοῦμαι, Κύριε !...

— Θέλεις νὰ ζῆσῃς στὶς ἀπέραντες στέπες ;

— Ὡ! Θεέ μου !... Ἀνεμοζάλες καὶ τρικυμίες, σὰν κοπάδια ἄγριων θηρίων μουγγρίζουν ἐκεῖ... —

Μὰ τί θέλεις ἐπὶ τέλους νὰ κάμω γιὰ σένα ἐνσπρωμένον λουλοῦδι ;...

— Ἄ !... Ἄ !... Στὰ σπήλαια τῆς Ἑλλάδος ζοῦνε οἱ ἄγριοι ἐρημίτες... Θέλεις νὰ ζῆσῃς μακριὰ ἀπ' τὸν κόσμο, στὰ σπήλαια ;

— Ἐκεῖ εἶνε σκοτεινὰ, Θεέ μου, καὶ φοβοῦμαι !

Ὁ Κρίσνα κάθισε, μ' ἀκουμπισμένον τὸ κεφάλι στὰ χέρια του, σὲ μιὰ πέτρα. Ἡ Παρθένα στέκονταν μπροστά του ὅλη τρόμο καὶ φόβο.

Στὸ μεταξὺ ρώδισε ἡ αὐγὴ τὸν οὐρανὸ πρὸς τὴν ἀνατολή. Χρῶσαν τὰ βάθη τῆς λίμνης, οἱ φοίνικες καὶ τὰ μπαμποῦ. Σὲ μιὰ συμφωνία μουσικῆς ἀπεκρίθησαν, οἱ κόκκινοι ψυροφάγοι, οἱ γαλάζιοι γερανοὶ, οἱ λευκοὶ κύκνοι στὰ νερά καὶ τὰ παγώνια καὶ παραδείσια πτηνὰ στὰ δάση. Καὶ σὰν ἀντίκλας, ἀντήχησαν οἱ ἦχοι τῶν χορδῶν μιζῆς λύρας καὶ τὰ λύρα ἀνθρώπινου τραγουδοῦ.

Ὁ Κρίσνα ζύπνησε ἀπὸ τὰς σκέψεις του καὶ εἶπε :

— Εἶνε ὁ ποιητὴς Βαλμίκια ποῦ χαιρετᾷ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.

Σὸ λίγο κουνήθησαν τὰ συμπλέγματα τῶν πορφυρένων λουλοῦδιων, ποῦ σκέπαζαν τὰ λειβάδια, καὶ τὴ λίμνη καὶ ἐφάνηκε ὁ Βαλμίκια.

Ὅταν εἶδε τὴν ὁμορφὴ κόρη, τὸ ἀνθρώπινο λουλοῦδι, ἔπαυσε νὰ παίζῃ καὶ νὰ τραγοῦδῇ. Ἡ σιδερένια λύρα γλύστρησε ἀπ' τὰ χέρια

ALBIN PUTZKER

Ἐάν ἡ Ἑλλάς δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὰς μεγάλας συμπαθείας διακεκριμένων πρωταγωνιστῶν τὰς ὁποίας ἔχει ἐξασφαλίσαι ἀνά τὴν ὑφήλιον, διὰ τὴν φιλίαν ὅμως, τὴν ἀγά-

Ὁ κ. Albin Putzker

του στὴ γῆ, καὶ ἐκεῖνος βουδὸς μὲ κρεμασμένη χερὶ ἀρθώθηκε καὶ στάθηκε σύζυγος — σὰν νὰ τὸν εἶχε μεταμορφώσει σὲ δένδρον τῆς λίμνης, ὁ μεγάλος Κρίσνα.

Καὶ ὁ Θεὸς εὐχριστημένος ἀπ' αὐτὸ εἶπε :

— Ἐλα στὸν ἐξυτὸν σου, Βαλμίκια καὶ μίλα !... Καὶ ὁ Βαλμίκια ψιθύρισε...

—... ἀγαπῶ !

Μόνον αὐτὴ τὴ λέξι ἠμύτηνε καὶ αὐτὴ μονάχῃ μπόρεσε νὰ προσφέρῃ. — Τὸ πρόσωπον τοῦ Κρίσνα φωτίσθηκε.

— Θυμαστὴ Παρθένε, εἶπε, σοῦ ἦρξ κατοικία στὴ γῆ. — Ζῆσε μέσα στὴν καρδίᾳ τοῦ Ποιητοῦ.

Καὶ ὁ Βαλμίκια, ξαναεἶπε.

—... ἀγαπῶ... —

Ἡ θέλησις τοῦ παντοδυνάμου Κρίσνα, ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ ἄρχισε νὰ σπρώχνῃ τὴν Παρθέναν πρὸς τὴν καρδίᾳ τοῦ Ποιητοῦ. Τὴν ἴδια ὥρα ὁ Θεὸς ἔκκμη τὴν καρδίᾳ τοῦ Βαλμίκια διαφανὴ σὰν κρυστάλλο.

Ὁμορφὴ σὰν κλοκακιριάτικη μέρα, ἡσυχία σὰν τὰ κύματα τοῦ Γάγγου προχώρησε ἡ κοπέλα πρὸς τὴν κατοικία της.

Ἄλλ' ὅταν ἐπεσκόπησε τὰ βάθη τῆς καρδίας τοῦ Ποιητοῦ, τὸ πρόσωπό της ὠχρίασε, φόβος τὴν κατάλαβε καὶ ἕνα ρίγος σὰν ἀπὸ χειμωνιάτικη ψύχρα διέτρεξε τὸ κορμὶ της.

Καὶ ὁ Κρίσνα ἀπόρησε γι' αὐτὸ.

— Ἐνσπρωμένον λουλοῦδι — εἶπε — καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν καρδίᾳ τοῦ Ποιητοῦ φοβᾷσαι ;

— Θεέ καὶ Κύριέ μου — ἀποκρίθηκε ἡ κόρη — ποῦ μὲ διάταξες νὰ ζήσω ;... Σὲ μόνῃ αὐτὴ τὴν καρδίᾳ μέσα εἶδα καὶ τὶς χιονισμένους κορυφές τῶν ὀρέων καὶ τὰ βάθη τῶν ὑδάτων, γεμάτα ἀπὸ τὰ τρομερὰ τέρατα, καὶ τὶς στέπες μὲ τὶς ἀνεμοζάλες καὶ τὶς τρικυμίες καὶ τὰ σκοτεινὰ σπήλαια τῆς Ἑλλάδος καὶ... φοβοῦμαι Θεέ μου... φοβοῦμαι !...

Ἄλλ' ὁ καλὸς καὶ σοφὸς Κρίσνα εἶπε :

— Ἡσύχασε, ἀνθρώπινο λουλοῦδι. Ἄν στὴν καρδίᾳ τοῦ Βαλμίκια ὑπάρχουν αἰώνια χιόνια ἐσὺ νὰ γίνῃς ἡ θερμὴ πνοὴ τῆς ἀνοιξέως ποῦ θὰ τὰ λῶσῃ. Ἄν ἐκεῖ βρῖσκειται καὶ ὁ φοβερὸς βυθὸς τῶν ὑδάτων, ἐσὺ γίνε μαργαριτάρι καὶ λάμψε. Ἄν ἐκεῖ εἶνε καὶ οἱ ἔρημες στέπες, ἐσὺ σπεῖρε σ' αὐτὰς τὸ γαλάζιο λουλοῦδι τῆς εὐτυχίας. Καὶ ἂν ἀκόμη βλέπῃς καὶ τὰ σκοτεινὰ σπήλαια τῆς Ἑλλάδος, ἐσὺ φέξε στὸ σκοτάδι των σὰν ἡλῖος... —

Ὁ δὲ Βαλμίκια, πρόσθεσε.

— Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου !...

(Ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ)

OYFANIA MAKPH

πην, τὴν λατρείαν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς αὐτήν, πρὸς τὸ παρελθόν της, πρὸς τὸ παρόν της, πρὸς τὸ μέλλον της, πρὸς τὰ ἰδανικά της καὶ τοὺς πόθους της τοῦ ἐξοχου καὶ διαπρεποῦς φιλέλληνας κ. Albin Putzker δικαιοῦται νὰ εἶναι οὐ μόνον ὑπερήφανος ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆς. Ὁ κ. Putzker καθηγητὴς τῆς Γερμανικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Berkeley τῆς Καλιφορνίας τρέφει διὰ τὴν πατρίδα μας τὰ φιλοστοργότερα αἰσθηματὰ τὴν δὲ ἀγνήν καρδίαν του συγκινεῖ μυχιὰτα τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτου φιλέλληνατος ἐωρτάσθη ἐν Berkeley τὸν παρ. μῆνα ἢ τριακονταπενταετηρίδος τῆς καθηγεσίας του ἐν τῷ Καλιφορνιακῷ Πανεπιστημίῳ. Περὶ τῶν ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀνδρὸς καὶ περὶ τῆς ἀξίας του, καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων ἀρετῶν του ἐγράψαμεν ἤδη καὶ ἄλλοτε, διότι αἰσθανόμεθα διπλὴν τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὸν ὑπέροχον αὐτὸν ἄνδρα ὅστις ἀγαπῶν μὲ στοργὴν αὐτόχρονον υἱικὴν τὴν Ἑλλάδα τιμᾷ διὰ τῆς φιλίας του καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός του τὴν « Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν » ἣτις μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν δημοσιεύει ἤδη καὶ τὴν εἰκόνα του.

Ὁ καθηγητὴς κ. Putzker διακρίνεται διὰ τὴν ἐκπλήστουσαν γλωσσολογίαν του καὶ διὰ τὴν ρητορικὴν δεινότητά του. Ἡ τελεία ἐκμάθησις καὶ κατανόησις τῶν διαφόρων ξένων γλωσσῶν τοῦ ἔχει ἐπιτρέψει νὰ διακριθῇ καὶ ὡς συγγραφεὺς ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐν τῷ κόσμῳ θαλουμένας γλώσσας. Τὴν Ἑλληνικὴν ἐξέμαθεν ἐν Ἀθήναις ὅπου ἐπὶ ἔτος παρέμεινε εὐτυχῆς διότι ἐθεάτο τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανὸν, ἐθαύμασε τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν, ἀντίκρυσε τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν καὶ ἤγγιζε τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα. Ἡ Ἑλληνικὴ φωνὴ ἐπληττε τὰ ὠτά του

ὡς ἡ πλέον ἀβρά καὶ ἀπαλή ἀρμονία καὶ ἡ θεὰ τῶν συντριμμάτων τοῦ παρελθόντος καθίστα τὴν εὐγενῆ ψυχὴν τοῦ ἐμπλεων θαυμασμοῦ πρὸς ἓν μεγαλεῖον τὸ ὁποῖον ἤχητο διὰ τὸ παρὸν καὶ διέβλεπεν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ὁ θαυμασμός του, ἡ ἀγάπη του πρὸς πᾶν δεῖ ἑλλη- νικὸν ἔμφυχον, ἄψυχον, ἀφηρημένον, ὑπαρκτὸν, ὑλικὸν ἢ ἰδανικὸν δὲν ἔχει ὄρια.

Τοὺς ἐν Καλλιφορνία Ἕλληνας παρακολουθεῖ μετὰ στοργῆς πατρinhς καὶ αἱ εὐτυχία των εἶναι εὐτυχία του καὶ τὰ παθήματά των ἀτομικαὶ ἀτυ- χιαί, διὰ τοῦτο καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ παροικίαι Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ Ὀκλάνδης πανηγυρικῶς καὶ ἐνθου- σιαστικῶς συμμετέσχον εἰς τὰς πρὸς τιμὴν του ὑπὸ των φίλων του καὶ θαυμαστῶν του δοσεῖστας ἐπὶ τῆς τριακονταπενταετηρίδος του ἑορτάς. Καὶ ἡμεῖς οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ τὸν γνωρίσωμεν προσωπικῶς, ὅτε διέτριβεν ἐν Ἑλλάδι, συμμετείχομεν νοερῶς εἰς αὐτάς καὶ ἀπὸ βάθους ψυχῆς ἠύχθημεν εἰς τὸν ὑπέροχον φιλέλληνα καὶ πολῦτιμον καὶ πολυσέβασ- στον φίλον ἵνα ἑορτάσῃ ἐν ὑγιείᾳ καὶ ἀκμῇ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς πολυκάρπου διδασκα- λίας του.

Z.

ΜΥΤΙΧΗΣΕ καὶ πάλιν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώ- ρησις νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γ. Καμπᾶ φίλον πολῦτιμον, ὅστις ὠθοῦμενος ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὴν εὐγενοῦς ἐνδια- φέροντός του εὐηρεστήθη ν' ἀναδεχθῇ τὴν ἐν Καλάμιας ἀντιπροσωπεῖαν τῆς. Ὁ κ. Καμπᾶς νέος σπανίας μορφώσεως θεωρεῖται ἐπιλεκτὸν μέλος καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου εἰς ὃν ἀνήκει καὶ τῆς εὐγενοῦς κοινωνίας τῶν Καλαμῶν.

Ὁ κ. Καμπᾶς ἐπροικίσθη ὑπὸ τῆς φύσεως ὑπὸ ἐ- ξαιρετικῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν χαρισμάτων, τὰ ὅποια ἐπιμελεῖς καὶ μακρὰ σπουδαὶ εἰς μεγάλα εὐρω- παϊκὰ κέντρα ὤξυναν ἐπὶ πλέον, ἡ δὲ δίψα μαθήσεως καὶ πολυγλωσσίας κατέστησαν αὐτὸν ἓνα τῶν ἐγκυκλο- παιδικώτερον μορφωμένων νέων. Καὶ ἐν ᾧ τὰ τε καλλι- τεχνικὰ καὶ φιλολογικὰ ζητήματα οἰκειῶς ἔχουσι πρὸς αὐτὸν αἰσθανόμενον ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ σπανίαν ἀπό- λανσιν ὅταν εὐρίσκη εὐκαιρίαν νὰ ἐνδιατριβῇ εἰς αὐτὰ, καὶ ὁ πλέον ἀπλοῦστερος τῶν παρατηρητῶν θὰ ἀναγνω- ρίσῃ εἰς αὐτὸν ἓνα τῶν τελειότερον καὶ ἐπιστημονικώτε- ρον κατηρησιμένων ἐμπόρων, οἵτινες δρωσὶ καὶ ἐργά- ζονται ἐμπορικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διδαγμάτων τῆς ἐπιστήμης, ἧτις ἐν οὐ μακρῷ μέλλοντι θὰ δίδῃ τὰ σκῆπτ- ρα τῆς ἐπιτυχίας εἰς τοὺς μύστας αὐτῆς. Ὁ κ. Καμπᾶς ἐπεκτείνων τὸν κύκλον τῶν μελετῶν του καὶ ἐρευνῶν του ἐπὶ ποικίλων ἄλλων θεμάτων στηριζομένων εἰς τὴν ἐν γένει οἰκονομολογικὴν ἐπιστήμην, εἶνε εἰς θέσιν σήμερον νὰ πραγματευθῇ τὰ πλέον σοβαρότερα ἐμπο- ρικὰ, χρηματιστικὰ, γεωργικὰ καὶ ἐν γένει οἰκονομο-

λογικὰ ζητήματα καὶ τοῦτο, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπι- θεώρησιν, εἶνε ἐν ἐπὶ πλέον ἀπόκτημα διότι ἐξησφάλι- σεν ἤδη μαζῇ μετὰ τὸν ἀνεκτίμητον ἀντιπρόσωπόν της καὶ τὸν πολῦτιμον συνεργάτην της ἐπὶ ζητημάτων ἰδίῃ ἐφ' ὧν ἀπο τῆς ἐκδόσεώς της ἔδειξε καὶ ἀγάπην καὶ προτίμησιν. Δείγμα τῆς τοιαύτης συνεργασίας παρέχο- μεν ἀπὸ τοῦ τεύχους τούτου ἄρθρον του περὶ τῆς «Ση- ροτροφίας ἐν Καλάμιας» πολλῆς ἀξίας ἀλλὰ καὶ προῖον ἰδιαιτέρων μελετῶν καὶ ἐξηκροβωμένων γεγονότων. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὴν χαρὰν μας ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει τοιοῦτου ἀντιπροσώπου θὰ τὴν συμμερισθῇ καὶ ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν καὶ ἰδιαιτάτα οἱ πολλαπλῶς τι- μῆσαντες τὸ ἔργον μας διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς των οἴ- τινες διὰ πᾶν ἀφορῶν τὴν Ἑλλην. Ἐπιθεώρησιν ζή- τημα δέον νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸν κ. Γ. Καμπᾶν.

Μη—μυς

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐν Κα- λάμιας διευθύνεται πρὸ ἐπταετίας περίπου παρὰ τοῦ κ. Φιλ. Καρβούνη. Ὁ κ. Καρβούνης κατάγεται ἐκ Μεσολογγίου εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνι- κῆς Τραπεζῆς μετὰ ἅλα τὰ ἐφόδια δράσεως φωτεινῆς καὶ καρποφόρου. Καὶ διὰ τὴν δρᾶσιν του αὐτὴν εὗρεν εὐρὴ ἔδαφος εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ διακρί- σιν τοῦ σοβαροῦ ἐμπορίου τοῦ διεξαγομένου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Καλαμῶν.

Μετὰ τὸ εὐστροφὸν πνεῦμά του μετὰ τὴν εὐρείαν ἀντί- ληψίν του, μετὰ τὴν εὐφυῆσιν του καὶ τὴν κοινωνικὴν πεῖ- ράν του ἀντελήθη εὐθὺς ἀμέσως τὰς πολλαπλὰς ἀ- νάγκας μίαις τοιαύτης ἀγορᾶς καὶ τὴν ἀποστολὴν ἣν ἀπένευθε τῆς ἐκλήθη νὰ ἐκτελέσῃ πιστωτικὸν ἱδρυμα τῆς περιωπῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Κιτεννόησε εὐθὺς ἀμέσως μετὰ βραθείαν καὶ ἀσφαλῆ μελέτην προσώπων, πρᾶγματῶν καὶ τῶν ὁ- ρων τοῦ διεξαγομένου ἐμπορίου, ποῦ ὄφειλε νὰ στραφῇ καὶ ἀκλονητος ἐχώρησε πρὸς τὸ ἔργον του καὶ σήμε- ρον προβάλλουσι περίλημπα τὰ ἀποτελέσματτα τῆς ἐξοχῶς διοικητικῆς καὶ τραπεζιτικῆς ἰδιοφυίας του. Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ ἐξασφάλις τοιοῦτων ἀνωτερων ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι γνωρίζουσι, τὸ ἐμπό- ριον νὰ εὐεργετῶσι, τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς νὰ προάγῃσι καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην ἀμέριστον νὰ ἐφελκύωσιν, εἶνε μίαι ἐγγύησις τοῦ με- γάλου προορισμοῦ τῆς καὶ τῆς εὐεργετικῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἐν μίαι φωνῇ ὁλόκληρος ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Καλαμῶν τονίζει τὴν σωτηρικὴν ἐπίδρασιν ἣν ἐξήσκη- σεν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὁ κ. Φιλ. Καρβούνης. Ἄφ' ἧς ἀ- νέλαθε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποκαταστήματος Καλα- μῶν ἀναμυλογεῖται ἡ σκόπιμος χρησιμοποίησις τῶν

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Κ. Π. Α. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΜΟΝΟΥΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Ἐν τῇ εἰκόνι αὕτη ἀναπαρίστανται αἱ τελευταῖαι πρόοδοι τῶν Καλαμῶν, τὰ ἡλε- κτρικὰ τοῦα καὶ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς. Ἐπίσης ἀναπαρίστανται τὸ ὠραῖον καὶ μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν πρω- τοβουλίαν καὶ ἐπιμονὴν τοῦ κ. Φ. Καρβούνη, ὅστις ἐν τῇ φιλοπόλιδι μερίμνῃ του ἐδώρησεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαμῶν Μέγαρον ὅπερ καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τιμᾶ καὶ τὴν πόλιν ἐξωραίζει.

κεφαλαίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ σοβαροῦ καὶ βιωσίμου ἐμπορίου καὶ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν ἀναγκῶν μίαις κοινωνίας ἐργώσεως πρὸς πρόοδον καὶ ἀκμῆν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ καταφανεῖ τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τοῦ πιστωτικοῦ τού- του ἱδρυματός. Καὶ τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν πασιφανῶς ἔδρασεν ὁ κ. Καρ- βούνης εἶνε ἄπειρα καὶ παγκόσμιος γνωστὰ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν Κα- λαμῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συναλ- λασσομένων, οἵτινες πανηγυρικῶς ἀναμολογοῦσιν ὅτι ὁ κ. Καρβούνης διηκούλυε τὸ ἐμπόριον διὰ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως κερα- λαίων καὶ διὰ τῆς εὐρύσεως τοῦ κύκλου τῶν πιστώσεων εἰς πρόσω- πα παρέχοντα ὅλα τὰ ἐγγύησα ἀσφαλείας, ὅτι παρηκολούθησε τὸν συναγωνισμὸν τοῦ συναλλάγματος εὐεργετικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ μετὰ κέρδη οὐχὶ ἀσή- μαντα ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅτι ἔδειξεν ἐνδικ- φέρων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, ὅστις ἐν ᾧ ἐξυπηρετεῖ τὸ ἐμπόριον προάγει καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς, ὅτι συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐργάζωνται αἱ Γενικαὶ Ἀποθήκαι κατορθώσας διὰ τῶν προσωπικῶν του ἐνεργειῶν νὰ πείσῃ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῶν Κα- λαμῶν περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν, ὅτι ἀνήγειρεν ἐπιβλητικὸν μέγαρον (ὄρα σχετικὴν εἰκόνα) χρησιμεύον ὡς Γραφεῖα τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ ἐν γένει ὅτι δρᾷ εὐεργετικῶς ἐν τῇ προηγουμένη κοινωνίᾳ Καλαμῶν ὡς πολῦτιμον καὶ πολυσέβαστον μέλος αὐτῆς. Ἡ «Ἑλ- ληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἀισθάνεται ἰδικιτέραν εὐχαρί- στησιν διότι τῆς δίδεται εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ ὡς εὐρυ- τερον κύκλον διακεκριμένους φυσιογνωμίας τῶν κυριω- τέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ἐτερος πράγων τῆς ἐμπορικῆς προαγωγῆς τῆς πόλεως Καλαμῶν τυγχάνει ὁ κ. Π. Μακρῆς διευθυν- τῆς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Μακρῆς ἀπὸ μακροῦ διευθύνων τὸ ὑποκατάστημα τοῦτο θεωρεῖται ἐν ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς κοι- νωνίας τῶν Καλαμῶν ἀφ' οὗ μάλιστα συνέπεσε νὰ συνδέσῃ τὸν βίον του μετὰ κόρης ἀνηκούσης εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν οικογενειῶν τῶν Καλαμῶν, τῆς οἰ- κογενείας Περωτῆ. Ὁ κ. Μακρῆς ἐπιμελούμενος καὶ οὗτος μετὰ στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν δὲν ὀκνεῖ νὰ προσφέρῃ πᾶσαν τὴν δυνατὴν ἀρωγὴν τῆς Τραπεζῆς του πρὸς ἐξυπρέ-

τησιν τῆς ἀγορᾶς τῶν Καλαμῶν, ἧτις οὕτως εὐρίσκει διπλοῦν ἔρεισμα εἰς τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῆς. Ἀπό- τινος καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ ἐγένετο κάτοχος μεγάλης οἰ- κοδομῆς ἐν Καλάμιας ὅπου ἐν προσεχῇ μέλλοντι καὶ μετὰ τὰς ἀναγκαῖας ἐπισκευὰς θέλει ἐγκαιροποιῆσαι εἰς ἰδιόκτητον οἰκοδόμημα τὰ Γραφεῖα τῆς.

ΗΛΙΑΣ ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

Εἰς τὸ γειτονικὸν τῶν Καλαμῶν Νησίον διεξήγετο ἄλλοτε ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον τῶν προϊόντων τοῦ εὐ- φόρου Μεσσηνιακοῦ πεδίου. Πρὸ τινῶν ὁμῶς ἐτῶν αἱ Καλάμιας κατάρθωσαν νὰ συγκεντρώσων εἰς τὴν πό- λιν των ὅλην τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῶν δύο ἐπαρχιῶν ἣδη δὲ ἀγωνίζονται νὰ χειροφρατῆθωσιν καὶ ἀπὸ τὸ Πατρικὸν ἐμπόριον τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἰδέα ὅτι δὲν θὰ περέλθῃ πολὺς χρόνος ὅποτε θέλει παύσει νὰ ἐπιδρᾷ ὅπως ἄλλοτε καὶ νῦν ἴσως τὴν ἀγορὰν τῶν Καλαμῶν. Ἐν τούτοις οἱ τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ὄνειροπολοῦν νὰ ἐπαναφέρων τὴν ἀρχαίαν ἐμπορικὴν εὐκλειαν εἰς τὴν πρωτεύουσάν των καὶ διὰ τοῦτο κατασκευάζουσιν ἤδη τὸν λιμὲνα Νησίου, ὅστις προώρισται πολλὰς ὑ- πηρεσίας νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν παρα- γωγὴν τῆς Μεσσηνίας. Πρὸ μακροῦ χρόνου ὅτε ἤμιαζε τὸ Νησίον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶχεν ὑποκατάστημα ἐν αὐτῷ, ὅτε ὁμῶς αἱ ἐμπορικαὶ ἐργασίαι κατέστησαν ἀσήμυνοι τὸ κατῆργησε, πρὸ τινῶν ὁμῶς ἐτῶν ἐπι- θυμοῦσα νὰ τονώσῃ κάπως τὴν ἐν μακροσῷ διατελου- σιν ἐμπορικὴν κίνησιν ἐπανάδρασε τὸ ὑποκατάστημα καὶ ἐτοποθέτησεν ὡς Διευθυντὴν αὐτοῦ τὸν κ. Ἡλ. Μαλαματιανὸν τῶς ταμίαν τοῦ ἐν Καλάμιας ὑποκα-

ταστήματος. Ο κ. Μπαλαμπακίδης εκ των αρχαιοτέρων υπαλλήλων της Έθνικης Τραπεζικής κατώρθωσε να καταλάβη την θέση Διευθυντού διά της προσωπικής του επιβολής και των επιζήλων χαρακτηρισμάτων του άτινα αναδεικνύουσι πάντοτε τους προικισμένους υπ' αὐτῶν. Ἡ δράσις τοῦ Μπαλαμπακίδου ἐν Νησίῳ ἐδικαίωσε τὴν ἐκλογὴν τῆς Διοικήσεως καθότι καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζικῆς ὁσημέρκει προάγονται καὶ ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἀγορικὸς κόσμος τῆς Μεσσηνίας εὗρεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Μπαλαμπακίδου ἀντιλήπτορα τῶν ἀνγκυκῶν του καὶ τῆς προόδου του.

ΠΑΝΑΓΟΣ ΜΑΝΙΝΟΣ

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Καλαμῶν εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα σωματεία τῆς πόλεως ἀριθμοῦν 19 ἐτῶν ζωῆν. Θεωρεῖται μεγάλης ἐπιβολῆς εἰς τὴν πόλιν καὶ δρᾷ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας δι' ὅλα τὰ τοπικὰ ζητήματα. Ὁ νῦν Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Παναγιώτης Μανίνος, εἶναι μίαν χαρακτηριστικὴ φυσιογνωμία, ἀπολαμβάνων τῆς ἀμερίστου ὑπολήψεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κοινωνίας τῶν Καλαμῶν. Εἶναι ἀπὸ τοὺς παλαιούς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους διακρίνει ἀπόλυτος εὐλικρίνεια καὶ εὐθύτης. Ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ του περιωπὴ εἰς ἣν ἀνήλθε διὰ τῆ προσωπικῆς του ἀξίας δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ φέρῃ ὑπερηφάνως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, μετὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐπικρουσιάσθη εἰς τὸν πρῶτον πρωθυπουργὸν κ. Θεοτόκην διὰ τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Λεονταρίου-Σπάρτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀνέδειξε διὰ πρώτην φοράν δημοτικὸν Ἀρχοντα διὰ κατὰ πληρῆς πλειοψηφίας τὸν κ. Παναγιώτην Μπενάκην δικηγόρον ἀπόγονον τῆς πρώτης οἰκογενείας τοῦ τόπου. Ἡ οἰκογένεια Μπενάκη ἔχει διακρατικῆς σπουδαῖον ρόλον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Πελοποννήσου εἶνε δὲ ἱστορικῶς ἐξημεριωμένον ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἀπὸ τῶν ἐξαιρετικῶν προνομίων αὐτοχρηματικῶν ἡγεμονικῶν. Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀνκφέρωμεν ὅτι αἱ ἀγορικὴς τῆς κτήσεως ἤρχίζον ἀπὸ τὸν Μιστράν καὶ κατέληγον εἰς τὰ πέριξ τῶν Καλαμῶν!! Ὁ νῦν δήμαρχος κ. Μπενάκης μνημῶν τῶν μεγάλων πρὸς τὸν τόπον ὑποχρεώσεων του ἐργάζεται μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος πρὸς ἐξωρισμὸν τῆς πόλεως τῶν Καλαμῶν ἧτις σὺν τῷ χρόνῳ θέλει καταστῆ μίαν τῶν θελατικωτέρων καὶ ὑπερκοινοτέρων ἐπαρχικῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Χάρῃ εἰς τὴν θέλησίν του καὶ τὴν ἀκατάβλητον ἐπιμονὴν του καὶ τὴν φιλοπαλίδα μέριμνάν του ἐπετεύχθη ἡ λειτουργία τοῦ ἠλεκτρικοῦ τραίμου (δρα σχετικὴν εἰκόνα) συνεπληρώθη κατὰ πληρῆς ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως, ἐπεδωρθώθησαν ὅσον οἷον τε τελείως αἱ ὁδοὶ, ἤρχισεν ἡ ἀνάπτυξις ἰδιοκτητοῦ τῷ δήμῳ δημοτικῶν σχολείων ἀνέτου, εὐαέρου καὶ μετὰ ὅλους

τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς, ἐπέτυχε δὲ νὰ διανοιγῆ ἡ μεγάλη ὁδὸς ἀπὸ τῆς πλατείας μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἧτις θὰ προσδώσῃ ἄλλην μορφήν εἰς τὴν πόλιν τὴν ὀργῶσαν πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν ζωὴν.

Τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἔργον προσέκρουσεν εἰς τὴν δυσκολίαν ἣν παρουσιάζει ἡ καταδάφισις τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου θεωρουμένου ὡς Νεοῦ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Εὐτυχῶς ἐσχάτως ἐλήξε κατ' εὐχὴν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καθ' ὅσον ἐλήφθη τὸ μέτρον καὶ ὁ νόμος νὰ μὴ καταστρεφῆ καὶ ἡ πρόδος τῆς πόλεως νὰ μὴ ἀνγκυτισθῆ. Ὁ κ. Μπενάκης εἰς τὴν συστηρικτὴν καὶ ἀκατάβλητον ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐργασίαν του δὲν εὐρίσκει ἀτυχῶς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον πρόθυμον, αἰσθάνεται δὲ βελυγμένην ἠλπίδα, κινδυνεύει δὲ τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Νέδοντος ὅστις ἀποτελεῖ διὰ τὴν πόλιν τῶν Καλαμῶν ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Ὁ κ. Μπενάκης δὲν ἀρκεῖται εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπέτελεσε καὶ ἐργάζεται ἀνελλιπῶς ὅπως ἐξωραίσῃ ἀκόμη τὴν πόλιν ἀνεγειρῶν Ἀγορᾶν, Σφαγεῖα, Δημοτικὸν Θέατρον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν πρόδον τῆς πόλεως Δημοκρεῖον.

ΠΕΙΡΙΚΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

[*Βουλευτὴς Μεσσηνίας*]

Ὁ κ. Μπούτος εἶναι ὁ ἀρχαιότερος βουλευτὴς τοῦ σημερινῶ ἑλληνικοῦ Βουλευτηρίου ἀν δὲ δὲν ἐπεκράτει τὸ παράλογον σύστημα τοῦ καταλαμβάνειν τὴν προεδρείαν τῆς Βουλῆς τὸν πρεσβύτερον τὴν ἡλικίαν, ἀδιάρρονον πότε ἐξελέγη Βουλευτὴς, ἡ Προεδρεία λόγῳ ἀρχαιότητος καὶ πρεσβείας ἀνήκεν εἰς τὸν πολιτευτὴν Μεσσηνίας. Ὁ κ. Μπούτος ἀπολαμβάνει πραγματικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ παρὰ τῶν συμπολιτῶν του διότι εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων πολιτευτῶν τοῦ τόπου μετὰ τοὺς ὁποίους ἡ συναλλαγὴ δὲν διεφθέρει. Χαρακτῆρος εὐθυτάτου καὶ αἰσθημάτων ἀγνῶν οὐδέποτε ἐζήτησε νὰ στηρίξῃ τὴν δημοτικότητα εἰς ψευδεῖς ἐπαγγελίας καὶ ὑποσχέσεις. Ἡ συνεργασία του μετὰ τῶν κομμικῶς ὁμοφρονούντων ἀποτελεῖ τιμὴν δι' αὐτοὺς διὰ τοῦτο καὶ τὸ κόμμα τοῦ κ. Μυρομιχάλη μεθ' οὗ συνεργάζεται ὡς φίλος τοῦ κ. Ζαῖμη περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου πολιτευτοῦ.

ΧΡ. ΠΑΣΤΡΑΣ

Καὶ τὸ Νησίον δὲν ὑστερεῖ ὑπὸ κοινωνικῆν ἐποψίν καὶ ὑπὸ ἐποψίν μαρρώσεως τῶν κατοίκων του, ἰδίᾳ ἡ νεωτέρη γενεὰ βιάσκει γοργῶς πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὴν ἀνάπλασιν. Ἀντιπρόσωπος αὐτῆς τῆς ζυμώσεως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ κ. Χρ. Γ. Πάστρας Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Νησίου. Εἶνε ἐκ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σοβρωτέρου Σωματείου τοῦ τόπου λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐκτιμῆσεως ἣς ἀπολαμβάνει ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του διακλυπόντων ἐν τῷ προσώπῳ του ἄνδρα δυνάμενον νὰ προσφέρῃ ἀληθεῖς ὑπηρεσίας.

ΔΗΛ. ΦΕΣΣΑΣ

Ὁ σημερινὸς Δημοτικὸς Ἀρχὼν τοῦ Νησίου εἶνε ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτευομένων τοῦ τόπου. Εἰς τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη βουλευτὴς ὡς ὅμως διηγεῖται ὁ ἴδιος, εὐρέθη εἰς περιβάλλον ζέον πρὸς τὰς ἰδέας του καὶ τὰς βλέψεις του, εἶδεν ἰδίᾳ ὅμοια τὴν διασφορὰν ἣ ὅμοια ἐγέννησε τὴν ἐπανάστασιν τῆς 14 Αὐγούστου καὶ ἐθεώρησε καθήκον του ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν μολισμένην ἀτμόσφαιραν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἐπελθούσων τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν ἔθεσεν ὑποψηφιότητα διὰ νὰ ἐκλεγῆ διὰ τετάρτην φοράν Δήμαρχος Νησίου. Ὁ κ. Φεσσᾶς εἶνε φίλτατος τοῦ κ. Κουμουνοῦρου μεθ' οὗ τὸν συνδέει ἀδελφικὴ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων φιλία. Τὸ ὄνειρόν του εἶνε ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Πακίσιου καὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων Νησίου ἕτινα θὰ ἀλλάξωσι τελείως τὴν ὄψιν τῆς πόλεως σκορπίζοντα τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας. Ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καὶ τῆ βοήθειά τῶν Κουμουνοῦραίων συνετελέσθησαν πολλὰ ἔργα ἐν Νησίῳ τιμῶντα τὴν φιλοπαλίδα μέριμνάν του. Ὡς ἄτομος εἶνε εἰς ἐκ τῶν πλέον εὐχαρίστων ὁμιλητῶν ἀνοικοκάρδους δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν συμπάθειαν τῶν συνασπαστροφόμενων αὐτῶν. Ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν: Μενιῶδης κωνηγός.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τηρηθέντας στατιστικούς πίνακας ἐξήχθησαν ἐκ τῆς Κύπρου κατὰ τὸ ἔτος τὸ λήξαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1908 ἐμπορεύματα ἀξίας ἐν ὅλῳ 588,901 λ. καὶ 19 σελ. **Τὸ ἐμπόριον τῆς Κύπρου** μὴ συμπεριλαμβανομένου ποσοῦ ἐξ 64, 687 λ. ἐξαχθέντος εἰς νομίσματα. Εἰσαχθένταν δὲ εἰς τὴν νῆσον κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐμπορεύματα ἀξίας 567,444 λ., 6 σελ. καὶ 6 γρ. μὴ συμπεριλαμβανομένου ποσοῦ ἐκ λ. 51,336 καὶ 13 σελ. εἰσαχθέντος εἰς νομίσματα. Οὕτως ἡ ἐξαγωγή ὑπερβαίνει τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ 21,457 λ., 12 σελ. καὶ 3 γρ.

— Κονδύλια ἐξαγωγῆς

Ἐκ τῶν ἐξελθόντων ἐμπορευμάτων νὰ μεγαλύτερα κονδύλια ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀκολουθῶν εἰδῶν:

Χαρούπια	τόνοι	253,378	λ. στερ.	188,841
Γύψος	»	20,992	»	11,828
Σίτος	κοιλὰ	517,295	»	100,675
Κριθὴ	»	838,947	»	92,130
Στασίς	καντ.	43,570	»	47,961
Ρῶδια	»	57,100	»	10,770
Βάμβαξ	»	4,560	»	10,760
Δέρμ. προσ. αἰγῶν	»	1,756	»	8,199
Ἀμιάντος	»	9,309	»	4,510
Ὄνιοι	γαλ.	355,748	»	22,014
Κουμανδάρια	»	31,797	»	1,781
Βάες	ἀριθ.	1,923	»	12,440
Ὄνοι	»	564	»	4,560
Ἡμίονοι	»	162	»	2,115

— Κονδύλια εἰσαγωγῆς

Βιμβακερὰ ὑφάσματα	λ. στερ.	53,047
» νήματα	»	34,725
Μάλινα ὑφάσματα	»	34,999
Συλεία	»	29,606
Ζάχαρις	καντ.	32,196
Ὅρουζα	»	18,514
Σάπων	»	9,337
Καφές	»	5,013
Βούτυρα	»	2,435
Βύρα	»	»
Πετρέλαια	γαλ.	579,050
Σάκκοι	ἀριθ.	502,651

ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΚΑ

(ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥ)

Ἡ θέα τῆς Μιτυλήνης ἐκ τοῦ χωρίου Ἄνω Χάλικος εἶνε μαγευματικὴ. — Ἐκεῖθεν ἀντικρύζει τις ὡς ἐν πανοράματι ἐξελισσομένη εἰκόνα μεγαλείου καὶ θάμβους. — Εἰς τὸ βάθος διακρίνει τις τὸν κόλπον τῶν Κυθωνίων καὶ τοῦ Δικελί, ἀντικρὺ δὲ τὸν βόρειον λιμένα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἀρχαῖον Στάδιον, ὅπου δῆποτε δι' αἰῶνα τρέψῃ τις τὸ βλέμμα θὰ προσέσῃ τοῦτο εἰς σκηνογραφίαν θελατικῆς καὶ πλήρεις ζωγραφικότητος. — Ἐκτυλίσσεται κατάφωτος κοιλὰς εἰς τοὺς ἰσόποδας ἀλλεπαλλήλων γραφικῶν λοφίσκων, ἡ πόλις μετὰ τοὺς μινάρους τῆς, τὸ φρούριον, ὁ λιμὴν καὶ τέλος αἱ θυμαῖσαι ἐπαύσεις τὸ ὠραιότερον στόλισμα τῆς Μιτυλήνης. — Ὁ λιμὴν τῆς Μιτυλήνης εἶνε εἰς ἐκ τῶν πλέον πολυσυχνῶτων λιμένων τῆς Ἀνατολῆς. Ὑπολογίζουσι 80 πλοῖα καθ' ἑδωμάδια εἰσπλέοντα εἰς αὐτόν. — Παρὰ τῷ ἀραιοτάτῳ ναφ τῆς Χρυσομαλλοῦσης Παναγίας, ἀριθμοῦντι βίον 120 ἐτῶν, ἔχει ἀγαθὴν κομψότατον μαυσωλεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Θεοδοῦρου τοῦ Βυζαντινοῦ. — Τὸ λείψανον τούτου, ὅστις ἐμαρτύρησε τὸ 1795, καίται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ τῆς πόλεως. — Ἐν τῷ ναφ τῆς Χρυσομαλλοῦσης Παναγίας, ἐφημερεύει ὁ σεβαστὸς καὶ λιαν μορφωμένος ἱερεὺς κ. Ἀθανάσιος Μιχαηλίδης Ὀλύμπιος. — Πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐξυπηρετοῦντα τὸ ἐμπόριον, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν Βιομηχανίαν τοῦ τόπου εἶνε ἡ Τράπεζα Μιτυλήνης καὶ τὰ ὑποκαταστήματα Τραπεζικῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζικῆς. — Ὡς εἰκὸς μεγάλης ὑπηρεσίας προσφέρουσαι εἰς τὸ ὅμογενὲς στοιχεῖον αἱ Τράπεζαι Μιτυλήνης καὶ Ἀνατολῆς. — Ἐν τούτοις μέγιστον κύκλον τραπεζικῶν ἐργασιῶν ἀνωτέρων καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιστῆμων τραπεζικῶν ἐκτελεῖ ἡ ἰδιωτικὴ Τράπεζα τῶν Ἀδελφῶν Κατζηχριστόσα. — Ὁ τραπεζικὸς οὗτος οἶκος ἰδρυθεὶς τὸ 1875 καὶ δι' εὐθυνόμενος σήμερον ὑπὸ τοῦ μεγαλήτερου τῶν ἀδελφῶν κ. Ἀποστόλου Χ. Χριστόφα ἀπολαμβάνει οὐ μόνον ἀπεριορίστου πίστεως εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ πρέχει μεγίστας καὶ πραγματικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς Μιτυλήνης ἐφ' ᾧ καὶ ἡ βαθεῖα ἐκτίμησις τῶν μετ' αὐτῆς συναλλασσομένων. — Ἀποδείξει τῆς μεγάλης ἐκτιμῆσεως ἣς ἀπολαμβάνει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἶνε καὶ τὸ ὅτι ἐν Μιτυλήνῃ ἀντιπροσωπεύει τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν ἧτις εἰς τοσοῦτον σοβαρὸν τραπεζικὸν οἶκον ἠδύναντο νὰ ἐμπιστευθῆ τὰ συμφέροντά της. *

ΤΡΑΜ ΚΛΕΙΣΤΟΝ τῆς ὁδοῦ Σταδίου :

Ἐφ' ἐκάστου βαγονίου ὑπάρχουσι διάφοροι ἐπιγρα-
φὰ μεταξὺ τῶν ὁπίων καὶ ἡ
Εἰς τὰ ἠλεκτρικὰ ἀναγράφουσα «ἀπαγορεύεται
τὸ καπνίζειν». Εἰσέρχονται
δύο κύριοι συνοδεύοντες δύο κυρίας. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν
κρατεῖ ταιγάρου. Ἀφηρημένος δὲν προσέχει τὴ ἀναγρά-
φουσιν αἱ πινακίδες καὶ ἐρωτᾷ τὸν ὁδηγόν.
— Ἐδῶ μέσῃ μπορεῖ κανεὶς νὰ καπνίσῃ ;
Ἄλλοσ ὁδηγὸς μετὰ ὤριμον σκεψίν.
— Μάλιστα ...

Τράμ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου

Τὴν 15 Σ)μβρίου ὁ καιρὸς μεταβάλλεται ἐν Ἀθῆ-
ναίς ἐπὶ τὸ ψυχρότερον, νέφη βρέξα ἀπλοῦνται εἰς
τὸν ὀρίζοντα καὶ ἡ βροχὴ ἐπέκειται. Οἱ διαβάτκι
σπεύδουσι νὰ καταλάβωσι θέσιν εἰς τὰ τράμ, μεταξὺ
δὲ τῶν ἄλλων εἰς τὸ τράμ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Κωνσταν-
τίνου εἰσέρχεται καὶ μία κυρία ἠλικιωμένη ἡ ὁποία
παρκαπονεῖται ὅτι κρυώνει καὶ ζητεῖ νὰ κλείσῃ τὸ
τῶμι ἀνεγείρουσα αὐτὸ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ βαγο-
νίου. Ἀλλ' εἶνε τίσον βρῦ ὥστε δὲν τὸ κατορθώνει.
Τότε στρέφεται πρὸς τὸν εἰσπράκτορα καὶ τὸν παρκα-
κλεῖ νὰ τὴν βοηθήσῃ διότι ἐκινδύνευε νὰ πουντιάσῃ
καὶ ἡ βροχὴ ἐπέκειτο. Ἐνοῦσι καὶ οἱ ἄλλοι τὴν πα-
ράκλησιν τῶν ἄλλ' ὁ εἰσπράκτωρ διστάζει ἕως οὔ
στενοχωρηθεὶς ἀπὸ τὴν δυσφορίαν τῶν ἐπιβάτων ἀ-
παντᾷ.
— Δὲν ἔχομε δ ι κ τ α γ ῆ ν.
— Σὲ τί δὲν ἔχετε διαταγὴν τὸν ἐρωτῶσιν ἐκ-
πληκτοί.
— Δὲν ἔχομαι διαταγὴν νὰ κλείνωμεν τὰ
τῶμιαι...!

Ποῖος δεχεται συγχαρητήρια διὰ τὸν νεωτερισμὸν
αὐτόν ;

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Περσομίαι Τρικκίλων Κορινθίως (*)

Ρίνει τῶν σκυλιῶν κλαρί.
Ἔκαμε μιὰ τροῦπα ἴστο νερό.
Ἔκαμε τὸν ἄνεμο κουβάρι.
Ζῆσε μαυρὲ μου νὰ φᾶς τριφυλλί.
Κυριακὴ κοντὴ γιορτή.
Τὸ κάλλιο σου συμπέθερο, τὸν ὄμοιο σου γενιμά σου.
Πάρε ἄνθρωπ' ἀπ' ἀνθρώπους καὶ σκυλι ἀπὸ μαντρι.
Ἄπο Μάρτι καλοκαίρι κι' ἀπὸ Αὔγουστο χειμῶνα.
Γέλια με νὰ σὲ γελῶ, νὰ πέρνοῦμε τὸ καιρό.
Ἄπ' τὰ σῦκ' ὡς τὰ σταφυλλία.

(*) Ἐξ ἀνεκδότου λογογραφικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Σταμα-
τούλη.

Ἄπ' τ' αἰ Δημητρίου ὡς τ' Ἀϊ Νέστορα.

Ἄγιου κερὶ καὶ μικροῦ παιδιοῦ κουλούρα ποτέ σου
[μὴν τάξης.

Τι' ἔχεις Γιάννη ; Τ' εἶχα πάντα.
Τῶν φρονιμῶν τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγερεύουν.
Ἄποιος δὲ θέλει νὰ ζυμώσῃ πέντε ἡμέραις κοσκινάει.
Τῶν ἐννιὰ νομάτων τὸ φαῖ νικαίει τοὺς δέκα.
Τοῦ ρωμηοῦ τὸ σκoini μονὸ δὲ φτάνει, διπλὸ περισσεύει
Γιὰ τὸ χατήρι τοῦ γαμπροῦ γεννᾷ κι' ὁ κόκορας.
Ἡ καλὴ ἡμέρα φαίνεται ἀπ' τὴν αὐγή.
Ἄποιος σκοντάφτει, τοῦ λένε τύφλα του.
Ἄπο προστινὸς γιοφύρι τοῦ πσινοῦ.
Τὸ δανεικὸ τοῦ γείτονα καὶ κάκια νὰ μὴν τοῦ ἴχης.
Ἐκατὸ ἡ πομπὴ ἴστη στράτα κι' ἀναγέλαγ' τοὺς δια-
[βάταις

Τὸ δικό μου τῶνομα πάρτο σὺ γειτόνισσα.
Παστρικὸς οὐρανὸς ἀστραπαῖς δὲ φοβάται.
Σ' τοῦ κουφοῦ τὴ πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα.
Μὲ τὸν τρανιτέρο σου νὰ μὴ φυτεύῃς σκόρδα.
Ἡ δεῖρ' το τ' ἀρχοντόπουλο, ἡ ἄς το.
Τῆς νύχτας τὰ καμώματα τὰ λέπ' ἡ ἡμέρα καὶ γελᾷει.
Τὸ γουρούνι κι' ἄν τὸ λούσης, τὸ σαποῦνι σου θὰ
[χάσης

Ἡ πάστρα εἶναι ἡμισὴ ἀρχοντιά.
Τὸ στραβὸ ξύλο κι' ἡ φωτιά δὲν τὸ καιεῖ.
Ἄν ἔχῃς μοῖρα διάβαινε καὶ ριζικὸ περπάτει.
Κάλλιο κακὴ ταίριασι, παρὰ καλὴ κρίσι.
Κάλλιο λόγια στὸ χωράφι, πέρι μάγγανα ἴστ' ἄλωνι'.
Ραρδιαῖς σὲ ξένο κ.....ποτέ δὲν πονᾶνε.
Γιὰ τὸ χατήρι τοῦ Ἀετοῦ γ... καὶ σὺ χελώνα.
Τὸ πρόσωπο τ' ἀνθρώπου εἶναι σπαθί.
Ἐἴν' τρανὸς ὁ ἄντρα σου ; Νὰ τὸ βρακί του.
Κατὰ μάννα κατὰ κύρη, ἔκαμαν καὶ γυιὸ Ζαφείρη.
Κατὰ μάννα κατὰ τάτα κατὰ γυιὸ καὶ θυγατέρα.
Τὸ μῆλο πεφτ' ἀπουκάτ' ἀπ' τὴ μηλειά.
Κεῖθε ποῦ πηδᾷ ἡ γίδα πηδᾷ κι' ἡ κατσικάδα.
Τῆς καλῆς προβατίνας κοιδούνια τῆς κρεμᾶνε.
Κάλλιο νὰ βγῆ τὸ μμάτι σου πέρι τ' ὄνομά σου.
Ἄποια ξέρ' ὁ νοικοκύρης, δὲν τὰ ξέρ' ὁ κόσμος οὔλος.
Πῖν' ἡ Ζαρούγια καὶ μεθα' ἡ Σελήνα.

Ἄποιος πίνει βερεσιέ, πλερώνει δυὸ φοραῖς.
Γεῖά σου Γέρο. Κουριά σπέρνω.
Ἡ αὐγὴ θὲ νάν τὸ δεῖξῃ, τίνος μάννα θέλει λείπει.
Χήρας παιδιὰ γαϊδούρας πουλλάρια.
Ἄλλαξε ὁ Μανωλῆς κι' ἔβαλε τὰ ρούχ' ἄλλοιῶς.
Μπροστὰ πυρὰ καὶ πίσω μοῖρα.
Κἂ-κἂ, θὰν τὸ κἂν' ἡ κότα τ' αἰγὸ.
Τὸ πολὺ τὸ Κύριε' ἐλέησον, τὸ βαρεῖται κι' ὁ θεός.
Τοῦ πάππᾶ ἡ κοιλιά ν' ἀμπάρι, θέλει νὰ φάῃ καὶ νὰ
[πάρῃ

Ἄλλοι ἴστο νεῖδ τὸν ἄγρουπο τὸ γέρο τὸν κοιμίση.
Ἄπο ἔπνος θρέφει τὸ παιδί, ὁ ἴλιος τὸ μουσάρι.
Ἄπου περβατεῖ μυρίζει, κι' ὅπου κάθεται βρωμίαι.
(Ἀκολουθεῖ)

I. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ΗΚΟΥΣΘΗ τέλος εἰς τὸν κυκεῶνα γυνωμῶν καὶ ἰδεῶν
τῶν ἡμερῶν αὐτῶν καὶ μίᾳ φωνῇ ἀναπαριστώσα
τὴν γνησιότεραν ἀντίληψιν καὶ διανοίγουσαν τὴν φωτεινο-
τέραν ὁδὸν ἣν ὀφείλει νὰ τραπῆ ἡ
ἀναγεννωμένη Ἑλλάς. Μᾶς ἐρ-
χεται ἐπὶ τὸν Βόλον τὴν κατ'
ἔσχον πόλιν τῆς πρακτικῆς ἀν-
τιλήψεως καὶ ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων καὶ τὴν
δημοσιεύει ἡ Θεσσαλία τοῦ Βόλου, τὴν σχολιάζει δὲ ἡ
Ἀκρόπολις τῆς 18ης καρ. μηνός, ὅχι ἔμως δυστυχῶς
μὲ τὴν ὀρμὴν ἐκείνην ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν ἐφημε-
ρίδα ταύτην, ἥτις εἶνε γνωστὸν πῶσον πρωτηγωνίστησεν
εἰς ζητήματα εἰς τὰ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς διὰ τῶν γραμμῶν
αὐτῶν. Καὶ εἶνε τόσον σπουδαῖον τόσον ζωτικόν, τόσον
σοβαρὸν τὸ ζήτημα αὐτὸ, ὥστε καθ' ἡμᾶς, ἔπρεπε τὰς
ἡμέρας αὐτὰς τῆς ζυμώσεως καὶ ἀνακαινίσεως νὰ εἶχε
καταστῆ τὸ προσέχον ζήτημα τῆς δημοσι. γραφίας, τῆς τε
Ἀθηναϊκῆς καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀπασχολοῦν αὐτὰς ὑπὲρ
πάσαν ἄλλην ματαιόσχολον πολιτικὴν εἰδησεολογίαν καὶ
ἄρθρογραφίαν. Δυστυχῶς ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος δὲν μᾶς ἐ-
συνείθησεν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐθνικὰς καὶ προοδευτικὰς
ἐκρήξεις καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἰδέα περὶ ἰδρύσεως «Γ ε ω ρ γ ι -
κ ο ὄ κ ὀ μ μ α τ ο ς» ἐσβέσθη μὲ τὰς τελευταίας λέξεις
τοῦ ἀρθροῦ τῆς «Ἀκροπόλεως». Διὰ τὴν «Ἑλληνικὴν
Ἐπιθεώρησιν» ὁμοῦς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ εὐγε-
νέστερον σημεῖον τῆς δράσεώς της καὶ τὸ ὠραιότερον τῶν
ὄνειρων της καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἐπιληφθῆ καὶ πάλιν τῆς
εὐκαιρίας ὅπως τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς προσηλωσεως
ὅλων τῶν ἐπιθυμούντων τὴν θετικὴν ἀναγέννησιν τῆς
πατρίδος εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς «Γεωργικῶς
Κόμματος», κόμματος ἀρχῶν, ἐφ' ὧν ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ
βαδίσῃ μὲ ἀσφαλὲς βῆμα πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἐκπλήρω-
σιν τῶν ἰδανικῶν της. Ἡδὴ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἡ «Ἑλ-
ληνικὴ Ἐπιθεώρησις» διὰ σειράς ἀρθρῶν ὀφειλουμένων εἰς
τὸν κάλαμον τῆς Διευθυντρίας της καὶ ἄλλων ἐπιλέκτων
συνεργατῶν της ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τοῦ τύπου ὅπως
ἐργασθῆ διὰ τὴν «Γεωργικὴν Ἀναγέννησιν» τῆς Ἑλ-
λάδος» ἀνευ τῆς ὁποίας τὰ πάντα μάταια, ἄσκοπα,
ἐναντητικὰ διὰ τὸν τόπον μας. Ἐκτοτε ἡ «Ἑλ-
ληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἀνεφώνησεν ὅτι «εἰς ἄλλα ἔ-
θνη ἔχοντα διαυγὴ τὴν διάνοιαν, ὀρθὴν τὴν κρι-
σιν καὶ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών των,
γίεται ἐργασία συστηματικὴ, ἐπίμονος, διαρκῆς,
φωτεινὴ, ὑπὲρ τῆς Γεωργίας ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὸ πα-
ρὸν καὶ τὸ μέλλον παντὸς ἔθνους ποθοῦντος νὰ στα-
διοδρομήσῃ νικηφόρος ἐν τῇ γενικῇ τῶν ἐθνῶν ἀ-
μιλλῇ» καὶ ἐπανειλημμένως ἐξήτησε νὰ «στραφῆ
ἡ προσοχὴ μας εἰς τὴν συνένωσιν πάντων τῶν ὀ-
μοφρονούντων πρὸς σύμπληξιν κόμματος πολιτικῶς
ἔχοντος ἀναγεγραμμένην εἰς τὴν σημαίαν του τὴν
«Γεωργικὴν Ἀναγέννησιν» διὰ νὰ κατορθωθῆ διὰ
πρώτην φορὰν νὰ ζῆ, νὰ δρᾷ ἐν Ἑλλάδι κόμμα
ἀρχῶν». Καὶ ἤδη εὐκαιρίας πάλιν παρουσιαζομένης ἐ-
πανέρχεται εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἐπικαλεῖται τὴν προ-
σοχὴν παντὸς φιλοπάτριδος πολίτου ποθοῦντος ἀληθῶς
τὴν πρόοδον καὶ πραγματικὴν βελτίωσιν τοῦ τόπου μας ἣν
μόνον ἐξασφαλίζει ἡ πραγματοποίησις τῆς ὠραίας καὶ
πατριωτικῆς αὐτῆς ἰδέας.

ΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Μολοντί δὲ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰς τὴν
ἰδέαν τοῦ Γεωργικῶς Κόμματος στηρίζει ἕλας τὰς περὶ
βελτιώσεως τοῦ ἔθνους ἐλπίδας της, ἐν τούτοις δὲν δι-
στάζει νὰ δώσῃ τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ εἰς τὸ γένος κόμμα
τὸ ριζοσπαστικὸν οὐτίνος καὶ ἡμεῖς, εἰς ἄλλην στήλην,
δημοσιεύομεν τὴν πολλῆς σημασίας προκήρυξίν του. Ἡ
ὑπαρξίς καὶ δράσις τοιοῦτου κόμματος ἐργαζομένου μὲ

πρόγραμμα εὐλικρινοῦς ἀνορθώσεως καὶ σοβαρᾶς συμ-
πληρώσεως ἐκείνων, ἄτινα ἡ φιλοπατρία τῶν ἀξιωματι-
κῶν μας μετὰ σθένους ἀνεκήρυξεν ὅτι τὸ ταχύτερον δέον
νὰ ἀνορθωθῶσι καὶ ἀνακαινισθῶσι εἶνε μίᾳ ἐγγύησις δι-
ταχέως θὰ γεννηθῆ καὶ θ' ἀνδρωθῆ καὶ τὸ «Γ ε ω ρ γ ι -
κ ὀ ν Κ ὀ μ μ α» καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν καὶ τὴν
ποσοδοκίαν αὐτὴν εὐχαρίστως τασσόμεθα ὑποστηρικταὶ
αὐτοῦ.

Η ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

[Πῶς θὰ ἡδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς ἡ
Δανία νὰ καταστήσωμεν τὴν πτη-
νοτροφίαν Ἐθνικὴν Ἀγροτικὴν
Ἐνασχόλησιν.]

B. Γαβριηλίδης

Ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Β. Γαβρι-
ηλίδου, διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως», τοῦ ἀκαμά-
τως ἀπὸ ἐτῶν ἀγωνιζομένου ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν
πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, εἶνε τό-
σον ἐκφοραστικὴ, τόσον ζωντανὴ, ὥστε θέτει εὐθύς
ἀμέσως τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του. Ἰπὸ τὴν ἐν-
νοίαν λοιπὸν αὐτὴν θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἐξετάσω τὸ
ζήτημα τῆς Πτηνοτροφίας.

Ἐν Ἑλλάδι γεωργικῶς καὶ ζωοτεχνικῶς ὑστε-
ροῦμεν, διότι ἐκ παρακλήλου πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ
Κράτους χωρεῖ καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν Σωματείων καὶ
τῶν ἀτόμων. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀδιαφορίας
εἶνε ἡ καχεξία τῶν ζωτικωτέρων δυνάμεων τοῦ τό-
που, τὰς ὁποίας ἀποτελοῦσι συλλήδην αἱ γεωργικαὶ
καὶ ζωοτεχνικαὶ ἐργασίαι μιᾶς χώρας. Ἐξαιρέσειν ἐε-
βαίως εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ὀπισθοδρόμησιν δὲν ἡδύ-
νατο ν' ἀποτελέσῃ ἡ πτηνοτροφία, ἥτις καὶ ἐν σχέ-
σει πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τεραστίαν ἀνάπτυξιν της
εἰς ἄλλα ἔθνη καὶ ἐν ἀνταλλαγῇ πρὸς ἄλλους γεωργί-
κους κλάδους ἐν Ἑλλάδι τυχόντας ποιᾶς τινος ὠθή-
σεως, εὐρίσκειται εἰς τὸ τελευταῖον καὶ τὸ ἔσχατον
σημεῖον τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ καταπτώσεως.

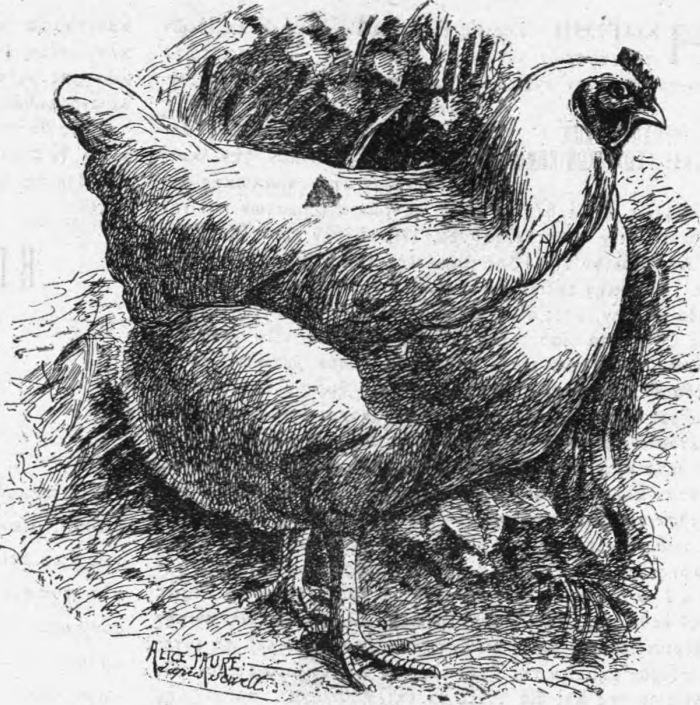
Καὶ ὁμοῦς ὀφείλει νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην
γραμμῆν, ὀφείλει νὰ ἡγήται παντὸς ἄλλου γεωργικοῦ
καὶ ζωοτεχνικοῦ κλάδου. Ἐπρεπε σήμερον νὰ ἀκμαζῆ
νὰ εἶνε παντοῦ διεδεδωμένη, ὅλων μας νὰ εἶχε κατα-

(*) Πρὸ τίνος χρόνου ἡ «Ἀκρόπολις», ὡσεὶ προμαν-
τεύουσα τὴν τελεσθεῖσαν ἤδη Ἐπαναστάσιν, ἥτις ὑπάρχει
ἐλπίς νὰ φέρῃ καὶ τὴν ποθουμένην ἀνακαινίσιν εἰς τοὺς ὀ-
ρους τῆς Ἐθνικῆς Παραγωγῆς, σὺ ἐκέντρωνεν εἰς τὰς σελί-
δας της μακρὰν σειράν ἀρθρῶν δι' ὧν καθωρίζοντο σαφεῖς καὶ
μελετημέναι αἱ γνώμαι τῶν διαφόρων Ἑλλήνων εἰδικῶν
ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου κλάδου τῆς Γεωργίας καὶ Ζωοτεχνίας.
Ἐπειδὴ συνέπεσε πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας, εἰδι-
κῶς ἐνδιαιφερόμενοι διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι πτηνοτροφίαν, νὰ
μᾶς δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρακολουθήσωσιν εἰς τὸ
περιοδικόν μας τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν κλάδον αὐτὸν ἄρθρα,
ἄτινα δι' οἰονόηποτε λόγον συνέπεσε νὰ μὴ ἀνγνωσῶσιν ἐν
τῇ Ἀκροπόλει, ἀναδημοσιεύομεν αὐτὰ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ
παρόντος τεύχους.

στη τὸ μέλημα καὶ νὰ εἶχε προσελκύσει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν. διότι εἶνε ὁ πλέον εὐρωστὸς κλάδος τῆς ζωοτεχνίας, ἡ πλέον ἱκανοποιητικὴ ζωοτεχνικὴ ἐργασία, ἡ μόνη ἱκανὴ ν' ἀντικυφίξη τὰς χιλιάδας τῶν γεωργικῶν οἰκογενειῶν ἐνὸς τόπου.

Ὅλα τὰ ἔθνη κατενόησαν τὴν ἀξίαν τῆς πτηνοτροφίας καὶ πᾶν μέσον ἐχρησιμοποίησαν ὥπως τὴν διευκόλυνον καὶ τὴν προαγάγῃσι καὶ τὴν ἀναβιβάσωσιν εἰς τὸ ζηλευτὸν σημεῖον εἰς ὃ εὐρίσκεται σήμερον. Ἡ Γαλλία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἱταλία, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία, τὸ Βέλγιον, πτηνοτροφικῶς εὐρίσκονται εἰς ἐπίζηλον θέσιν. Ἡ Ἀγγλία κεῖται ὑπεράνω αὐτῶν, διότι ἡ Ἀγγλικὴ Ἀριστοκρατία ἔχει μίαν ἄλλην τάσιν διδούσαν ζωὴν καὶ ἀνάπτυξιν εἰς τὴν Πτηνοτροφίαν. Ἐκεῖ ἀνεπτύχθη εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν ἡ πολυτελής Πτηνοτροφία. Ἡ δημιουργία φυλῶν πολυτελείας, αἱ ὁποῖαι ὅσον περισσότερον ἐγγίζουσιν πρὸς τὸ τελειὸν τόσον περισσότερον ἡ ἀξία των αὐξάνει πληρομένῃ ἀντὶ κολοσσιαίων ποσῶν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὀνομαστός πτηνοτρόφος, ὁ κ. Κούκ, κατόπιν πολλῆς ἐργασίας, διὰ τῆς δικταυρώσεως διαφόρων φυλῶν καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιλογῆς, κατόρθωσε καὶ ἐδημιούργησε μίαν νέαν φυλὴν ἣν ἀπεκάλεσεν Orpington. Ἐξῆς τὴν ἐπομένῃν ἰδρυθῆναι σωματεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον Orpington Club, ὅπερ ἔθεσεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν φυλὴν αὐτὴν, ἥς ἀνέλαβε τὴν διάδοσιν. Ἡ φυλὴ αὐτὴ ἔχει 4 ποικιλίας, λευκὴν, μέλαιναν, κιτρίνην, περδικόχρουν, (Ὅρα σχετικὴν εἰκόνα) ἐκάστης δὲ ποικιλίας καθωρίσθησαν τὰ χαρακτηριστικὰ μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείας, ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν πετρῶν, τὸ χρῶμα τῶν ποδῶν, τὸ μήκος τῶν δακτύλων, τὸ ὕψος τοῦ λειρίου, κ.τ.λ. ἐφ' ὅσον δὲ ἕκαστον αὐτομὸν προσεγγίζει πρὸς τὰ καθορισθέντα χαρακτηριστικὰ ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει ἡ τιμὴ του.

Ὁ κ. Κούκ ἐπὶ τοσοῦτον προώδευσε ὥστε σήμερον κατέστη ὁ περιφημότερος Ἀγγλος πτηνοτρόφος. Ἡ φυλὴ τῆς Orpington ἔχει πρακτικὰ πλεονεκτήματα διότι εἶνε ἀριστὸς ὡτόκος ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ἥσσονος ἀξίας ὡς πρὸς τὴν κρεοτοπαραγωγὴν. Ἐκὰς τὴν ἐβδομάδα ὁ κ. Κούκ ἐκδίδει δελτία μετὰ τιμὰς τῶν ὀρνίθων, ὀρνιθίων καὶ πετεινῶν τὰ ὁποῖα διαθέται. Εἰς τὸ δελτίον αὐτὸ ἀναγράφονται τιμὰι ἡλατωμένων διὰ τὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα θεωροῦνται σκόρρα ἤτοι δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν αὐστηρὸν τύπον τῆς φυλῆς. Εἰς τὴν Διεθνή Πτηνοτροφικὴν Ἐκθεσιν τῶν Πιερσίων εἶδον 5 πετεινοὺς Orpington κιτρίνου

Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΥΛΗ ORPINGTON

τούς ὁποίους εἶχεν ἐκθέσει ὁ κ. Κούκ ὅτινες ἔλαβον τὸ πρῶτον βραβεῖον καὶ ἐπωλοῦντο ἕκαστος ἀντὶ 600 φρ. Ἐν εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχε, πρὸς εἰπεῖν, ἓν πετρὸν λευκὸν ἢ ἄλλο τι ἐλαττωματικὸν ἢ τιμὴ του ἔφθινεν εἰς τὰ 25—10 φρ.

Λοιπὸν ὁ κόσμος ὁ πτηνοτροφικὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐναγωνίως ἀναμένει τὴν ἐκδοσιν τοῦ δελτίου αὐτοῦ εἰς ὃ ἀναφέρονται καὶ τὰ πωλούμενα ἐλαττωματικὰ πτηνὰ διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ προμηθευθῇ τὰ σ κ α ρ τ α κ ὺ τ ἄ π τ η ν ἢ τὰ ὁποῖα ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν δὲν διαφέρουσι καθόλου τοῦ τύπου τῶν προσεγγιζόντων πρὸς τὸ τελειόν. Ἐννοεῖται ὅτι περίπου τὰ αὐτὰ γίνονται καὶ διὰ τὰς ἄλλας φυλάς καὶ οὐχὶ σπανίως θὰ ἀναγνωσθε εἰς τὰ εἰδ. καὶ Ἀγγλικὰ περιοδικὰ πωλήσεις ὀρνιθοειδῶν ἀντὶ 100 ἄδων ἀγγλικῶν λιρῶν.

Ἐπίσης καὶ ἡ Ἀμερικὴ εὐρίσκεται ὑπὸ πτηνοτροφικὴν ἔποψιν εἰς βαθμὸν προόδου καὶ τελειότητος ἐκπλήσσοντα. Ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἡ μεγάλη βιομηχανία τῆς πτηνοτροφίας ἢ τελείως ἄγνωστος ἐν Εὐρώπῃ ὅπου ἀμύχζει ἡ οἰκικὴ πτηνοτροφία. Ἐν Ἀμερικῇ πτηνοτροφεῖον ἀξίον τοῦ ὀνόματός του δὲν δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἂν δὲν ἔχει κεφάλαιον τοῦλάχιστον 1.000.000 δολλαρίων. Μετ' αὐτὰς ἐρχεται ἡ Δανία ἢ ὁποῖα ἤρκατο ἀληθεῖς θριάμβους πτηνοτροφικῶς καὶ ἤτις ἀποτελεῖ τὸ πρότυπον δι' ὅλα τὰ ἔθνη. Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὴν Δανίαν καθ' ἡμᾶς εὐρίσκεται ἡ...Ρωσία. Ἀπίστευτον ἀλλ' ἀληθές.

Ἡ Ρωσία τῶν Μουζίκων καὶ τῆς βραβρότητας

Ἡ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ *

— Μὰ ὄχι ἐκεῖο, ὄχι ἐκεῖνο ἀνόητη, τὸ ἄλλο— ἐφώναξεν ὁ Βίκτωρ καὶ χωρὶς νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος τῆς τὸ ἐπῆρε πίσω.

Ἡ Ἀκουλίνα ἐκοκκίνησεν, ὀλίγον ἐγέλασε καὶ ἐγύρισεν ἄλλοῦ τὸ κεφάλι.

— Καθὼς φαίνεται δὲν μᾶς ταιριάζει, ἐπιθύρσει. — Βεβαίωτατα.

Ἡ καὶ μὲν ἐσιώπησε καὶ βαθεῖα ἀναστενάξε.

— Ἀχ, Βίκτωρ Ἀλεξάνδροβιτς, μὰ πῶς θὰ ἤμεθα χωρὶς ἐσᾶς; εἶπεν ἀφρηθῶς.

Ὁ Βίκτωρ ἐλαθάρισε τὸ γαλάκι μὲ τὸ ἐπανωφόρι του καὶ τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη.

— Ναί, ναί, ἐπὶ τέλους ἀπῆντηρεν, ἡὰ σοῦ εἶναι δύσκολα βέβαια.

(Τὴν ἐκτύπησε στὸν ὤμο· ἐκείνη ἀπεμάκρυνε τὸ χεῖρι του καὶ μὲ δειλία τὸ ἐφίλησε). Ναί, ναί σὺ βέβαια εἶσαι καλὴ ἐξηκολούθει ἐκεῖνος ἀφοῦ ἐμειδίασε μὲ ἀνταρῆσκεια. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Μόνη σου κρῖνε· δὲν μποροῦμε ἐγὼ καὶ ὁ κύριός μου νὰ μείνωμεν ἐδῶ. Γρήγορα ἐρχεται ὁ χειμῶνας καὶ σὺ ξεύρεις ὅτι τὸν χειμῶνα τὸ χωριὸν εἶναι ἀηθία. Τὸ ἴδιο μήπως εἶναι στὴν Πειρούπολι. Ἐκεῖ εἶναι τόσα θαυμάσια πράγματα, τὰ ὁποῖα, σὺ, ἀνόητη, οὔτε στὸν ἕννον σου δὲν μπορεῖς νὰ δῆς.

Σπίτια, δρόμοι, κοινωνία, μὸρφωσις!

(Ἡ Ἀκουλίνα τὸν ἤκουεν μὲ ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ ἤνοιξε ὀλίγον τὰ χεῖλη της σὰν παιδάκι.)— Ἐν τούτοις, ἐπρόσθεσε ἐκεῖνος ἀφοῦ ἐσηκώθη ἐπάνω, τί νὰ σοῦ τὰ λέγω. Σὺ αὐτὰ δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς.

— Μὰ γιατί; ἐγὼ τὰ κατάλαβα ὅλα.

— Γιὰ δὲς τὴν!

Ἡ Ἀκουλίνα ἐχαμήλωσε τὰ μάτια.

— Ποῖν, πῶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν μοῦ ὠμολούσατε Βίκτωρ Ἀλεξάνδροβιτς;

— Ποῖν... Ποῖν... Ποῖν, ἐπρόφερε μὲ ὀργήν.

Καὶ οἱ δύο ἐσιώπησαν.

— Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς εἶναι καιρὸς νὰ φεύγω.

— Περιμένετε ἀκόμη ὀλίγον, μὲ παρακλητικὴν φωνήν, εἶπεν ἡ Ἀκουλίνα.

— Τί νὰ περιμένω. Μὰ ἐγὼ πλέον δὲ ἀπεχωρέτησα.

— Περιμένετε, ἐπανελάβεν ἡ Ἀκουλίνα.

Ὁ Βίκτωρ πάλιν ἐπλόγησε στὸ χῶμα καὶ ἤρχισε νὰ σφουζίξῃ. Ἡ Ἀκουλίνα δὲν ἀπεμάκρυνε τὴν βλέμματά της ἀπὸ πάνω του. Παρετήρησε ὅτι ἤρχισε νὰ καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀνησυχίας· τὰ χεῖλη της ἔτρεμαν, τὰ ὄχρα της μάγουλα ἐκοκκίνησαν.

— Βίκτωρ Ἀλεξάνδροβιτς, ἐπὶ τέλους εἶπεν μὲ διακοπιμένην φωνήν— εἶναι ἁμαρτία... εἶναι ἁμαρτία.

ἐργάζεται ὑπὸ ἔποψιν πτηνοτροφικὴν τελειότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνος.

Δι' ἡμᾶς θὰ ἦτο ἀκριβὴς διδασκτικὸν ἂν καθίσταντο γνωστὰ αἱ μέθοδοι δι' ὧν προάγεται εἰς ἀκμὴν καὶ πρόοδον τὸ Ρωσσικὸν ἔθνος. Ἡ ὁρμὴ πρὸς πρόοδον ἐν Ρωσίᾳ παρουσιάζει κατὰ τὸ ἐκπλήσσον τὸ ἐπιβάλλον. Βιομηχανία, καὶ Γεωργία εἶνε τὰ στάδια ἐφ' ὧν ἐκτυλίσσεται ὑπέροχος ἡ ἐνεργητικότης τοῦ Ρωσσικοῦ Λαοῦ.

(Ἀκολουθεῖ) ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΜΕ ΑΛΗΘΗ χαρὰν ἀναγράφωμεν σήμερον εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τὴν μεγάλην δωρεὰν τοῦ κ. Ἰωάννου καὶ τῆς Αἰκατερίνης Γρηγορίου εἰς τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γρηγορίου καταγόμενοι ἀμφότεροι ἐκ Σπάρτης ἔζησαν καὶ ἐπλούτισαν, εἰς τὴν Μανσοῦραν. Πλὴν ὅσα καὶ ἂν εἶνε τὰ πλούτητων, ὅσον μεγάλη ἡ κοινωνικὴ των θέσις, δὲν τοὺς ἐθάμβωσε ποτὲ τὸ πρῶτον, δὲν τοὺς παρέσυρεν εἰς ματαιοδοξίαν τὸ δεύτερον. Ἀπεναντίας ἀπέμειναν καὶ οἱ δύο γνήσιοι Σπαρτιάται μὲ τὰ ὑψηλότερα ἰδιαιτὰ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰς εὐγενεστέρας σκέψεις εἰς τὴν διάνοισιν.

Καὶ ἀποδείξει ὅλων αὐτῶν εἶνε ἡ μεγάλη των πρὸς τὴν Σπάρτην δωρεὰ διὰ τῆς ὁποίας προκίβουσι τὸν τόπον τῆς γεννητέως των μὲ μίαν σχολὴν Ἑπαγγελματικὴν πρῶτης τάξεως, σχολὴν ἢ ὁποῖα θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γρηγορίου ἄνω τῶν εἴκοσι χιλιάδων λιρῶν!

Ἡ Ἑπαγγελματικὴ σχολὴ Σπάρτης κατὰ τὸν ποθὸν τῶν δωρητῶν, θὰ ἔχῃ σκοπὸν τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ τεχνικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν τῆς Λακεδαιμόνος. Διὰ τῆς τακτικῆς δὲ ταύτης μορφώσεως θὰ κορίζωνται ἄρρενα καὶ θήλεια εὐχέρως τὰ μέσα τοῦ ἔθου, καὶ θὰ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μὲ τὴν τάσιν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἔρσειν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πρόοδον.

Τούτο βεβαίως εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐκδοῦλευσις τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ παράσῃ πρὸς τὴν πατρίδα του. Διότι τὸ ἀποκαθιστᾶν καλοῦς καὶ ἐργατικῶς πολιτίτας, τὸ μορφῶναι καλὰς καὶ σώφρονας ἐργάτιδας εἶνε ὡτὰν νὰ διδῇ τις πρὸς τὴν κοινωνίαν τὰ ὑγιεῖ ἐκεῖνα στοιχεῖα διὰ τῶν ἐποίων καὶ μόνον δύναται βραβυθῆναι καὶ κατ' ὀλίγον αὐτὰ τὰ ἔθνη νὰ προδεύσῃσι. Σήμερον μάλιστα, ἀφ' ἧς ἡ ἐργασία θεωρεῖται ὡς ἡ θετικὴ βίασις καὶ προόδου καὶ ἀνεξαρτησίας καὶ ἀρετῆς ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ τῆς Σπάρτης ἢ ὁποῖα θὰ παρέχῃ εἰς ἄρρενα καὶ θήλεια μετὰ τόσης στοργῆς καὶ φροντίδος τὴν βίαν αὐτὴν τῆς ζωῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ φυτώριον ἐκ τοῦ ὁποῖου θὰ παραχθῶσιν οἱ μεγάλοι καρποὶ τῆς αὔριου, καρποὶ πολυτιμοὶ δι' ἐλόκληρον τὴν ἑπαρχίαν τῆς Λακεδαιμόνος.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρήσις» ἀπευθύνει τὰ θερμότερα συγχαρητήρια εἰς τὰ μεγάλα τέκνα τῆς Σπάρτης, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γρηγορίου, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν νὰ κάμουν τὸν καλὴν χρῆσιν τοῦ πλούτου των, καὶ οἱ ὅποιοι φαίνονται τόσον χρήσιμοι καὶ ὠφέλιμοι πρὸς τὴν πατρίδα των.

(*) Συνέχεια ἐκ Σελ. 726

— Τί είναι άμαρτία; ήρώτησε με συνοφρυωμένον το μέτωπον και όλίγον εσήκωσε το κεφάλι του και το γύρισε προς το μέρος της.

— Άμαρτία...Τοδλάχιστον ένα καλό λόγο να μου λέγατε για άποχαιρετισμό! Τοδλάχιστον καλό λογάκι να έλέγατε στην δύστυχη όρφανή.

— Μά τί να σοῦ πῶ;

— Δέν ξεύρω, σείς καλύτερα το ξεύρετε Βίκτωρ Άλεξάνδροβιτς...Νά σείς φεύγετε και ένα λογάκι...Τί κακό σάς έκαμα;

— Τί παράξενη ποῦ είσαι; Τί μπορῶ να κάμω;

— Τοδλάχιστον ένα λογάκι.

— Νά την το ίδιο και το ίδιο είπε με σιανοχώρια ο Βίκτωρ και εσηκώθη.

— Μη θυμώνετε...επρόφερον εκείνη, μόλις συγκρατούσα τα δάκρυα.

— Δέν θυμώνω. Μά να ποῦ είσαι άνόητη. Τί θέλεις; Πρέπει να καταλάβης ότι δέν μπορῶ να σέ τυμφευθῶ, να δέν μπορῶ. Λοιπόν τί θέλεις; Τί;

(Προσηλωσε το βλέμμα του επάνω της και περιέμενε απάντησι τεντώσας τα δάκτυλά του).

— Δέν ζητῶ τίποτε...τίποτε, έλεγεν ή Άκουλίνα, μόλις λαμβάνουσα το θάρρος να τοῦ τείνη τα χέρια της—μόνον ένα λογάκι τώρα ποῦ άποχαιρετισώμαστε. Και τα δάκρυα ήρχισαν να ρέουν.

— Νά την, ήρχισε να κλαίη, απαθῶς είπεν ο Βίκτωρ φορῶν το κασκέτο.

— Δέν θέλω τίποτε, εξηκολούθει κλαίονσα με κρυμμένο το πρόσωπο στα χέρια—μόνη τώρα πῶς θα είμαι στο σπίτι; Τί θα γίνω ή δυστυχομένη; Θα με παντρέψουν με κανένα ποῦ δέν θα αγαπῶ.

— Λέγε, λέγε άνοησίες επιθυύρισην ο Βίκτωρ.

— Και αὐτός τοδλάχιστον ένα λογάκι, ένα μόνον «Νά Άκουλίνα εγώ...»

Οί λυγμοί δέν την άφηκαν να τελειῶση την φράσιν και έπεσε με το πρόσωπο στο χῶμα και με πίσρα, με παράπονο έκλαιε ὄλο της το σώμα σπασμωδικά εκινεϊτο. Η συγκρατουμένη δυστυχία επι τέλους ξεχύθηκε σαν ποτάμι.

Ο Βίκτωρ εστάθη λίγο. εγύρισε και έφυγε με μεγάλη βήματα.

Επέρασαν όλίγα δευτερόλεπτα. Η Άκουλίνα ήσύχασεν, εσήκωσε το κεφάλι, ανεπήδησεν, εκύτταξε γύρω, με απελπισίαν εκτύπησε τα χέρια της, ήθελε να τρέξη από πίσω του, αλλά τα πόδια της έτρεμαν και έπεσε στα γόνατα...

Δέν κρατήθηκα, έτρεξα προς αὐτήν μόλις όμμος με είδε, με όρμη—ποῦ βρέθηκε εκείνη ή δύναμις!—με μικρήν κραυγή σηκώθηκε και εκάθη πίσω από τα δένδρα, αφήσασα σκορπισμένα τα λουλούδια στη γη.

Εσήκωσα τον βασιλικόν και βγήκα από το δάσος στον κάμπο. Ο ήλιος ήτο χαμηλά, στον φθρόν, καθαρόν οφθαλόν, αϊ ακτίνες του έπίσης ὡσαν να ξεθώ-

ριασαν και εκρύωσαν, δέν έλαμπαν άλλ' εσκορπίζοντο με ήσυχο φῶς.

Ὡς το βράδυ έμεινε μαζί, ὦρα.

Ο αέρας με όρμη φτυοῦσε από το θερισμένο χωράφι. Βιαστικά εσηκώοντο μπροστά του και εφέροντο με όρμη τα μαραμένα φύλλα το μέρος του δίπουν το γυρισμένο προς την πεδιάδα έτρεμε και έλαμπε με ὠραϊο φῶς. Στην κόκκινη χλόη, επάνω εις το ξηρό χόρτο παντοῦ έλαμπον και εκυμαίνοντο νήματα των φθινοπωρινῶν άραχνῶν.

Εσταμάτησα. Με κατέλαβε μελαγχολία. Μέσα στο εῦθυμο μειδιάμα της θνησκούσης φύσεως κρυφά προσήρχετο ο φόβος του χειμῶνος.

Ψηλά από πάνω μου, βαρειά κτυπώντας με τα φτερά επέταξε κόρακας, με εκύτταξε και εκάθη εις το δάσος' μεγάλη όμάς περισσεῶν ήλθεν από το άλωνι και εσκορπίσθη στον κάμπο—σημάδι φθινοπώρου.

Κάποιος επέρασε πίσω από τον γυμνόν λοφον κάμων κρότον με το άδειανό άμάξι...

Εγύρισα στο σπίτι' άλλ' ή όφις της δυστυχομένης Άκουλίνας πολὺ καιρὸ δέν εβγαν' από το μυαλό μου και ο βασιλικός της προ πολλοῦ μαραμένος εως τώρα βρίσκεται στο συρτάρι φυλαγμένος.

ANNA ST.

ΤΑ ΘΕΛΙΓΗΤΡΑ των Ελληνικῶν δαντελωτῶν παρχλιῶν, τὰς υπερόχους γραμμὰς των Ελληνικῶν βουνῶν, τὴν γοητεϊαν τῆς Ἑλληνικῆς πρασινάδας, των Ελληνικῶν δασῶν τὴν

ΕΞΟΧΑΣ εὐώδη αἶθρα καὶ τὰ εὐρέως πολυπύκιλα ὄσον καὶ ριγηλῶς τερπνὰ συναίσθηματὰ τὰ προκαλούμενα ἀπὸ

μίαν ἐπίσκεψιν μιᾶς οἰκῆς δῆποτε ἑλληνικῆς ἐξοχῆς ὁμὰς ἐκλεκτῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀπὸ μνηῶν ἤδη, διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀνεπισήμου Συλλόγου Ἐκδρομῶν, καὶ ἐκάστην ἐορτὴν ἔγνω κατὰ τρόπον δικασκεδαστικόν καὶ ἀπερίττως εὐθυμῶν ἄπολαυσιῶν. Συγκεντρωμένη περὶ τὸ ἰδιόκτητον κομψὸν ἀτμόπλ. ἐνὸς ἐκ των μελῶν πάνυ προφάνως καὶ ἀβρῶς προσφέροντος αὐτό, τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ὑποχρεωτικοῦ κ. Γεωργ. Φωτεινοῦ ἰατροῦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πνευματωδέστερου των βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐπιχειρεῖ τὰς ἀλησιμονήτους ἐκδρομὰς τὰς διεξαγομένους μεθ' ἀπλότητος ζυμῆς καὶ ἐγκαρδιότητος αὐτόχρημα Ἑλληνικῆς.

Ο Σύλλογος οὗτος ὁ λαθὼν ἐπὶ τῷ εὐθυμώτερον τῷ ὄνομα τοῦ «Καρχαρίου» ἀριθμεῖ περὶ τὰ 40—50 μέλη εἰς τὰ ὅποια κατὰ περιέργον σύμππτωσιν πλειοψηφοῦν ἐπιστήμονες ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθέντες. Αἱ διαφοροὶ θελάσσει καὶ ἐκδρομῆς του παρχμένου ἀλησιμῶνται εἰς τοὺς εὐτυχῆσαντας νὰ τὰς παρακολουθήσωσιν οἱ ὅποιοι ἀναμῆνουσιν ἐναγωνίως τὴν ἀνοιξιν διὰ νὰ ἐπνεύρωσι τὰς ὠραϊκὰς στιγμὰς τῆς ὁποίας διήλθον εἴτε δισχίζοντες τὴν θάλασσαν εἴτε ἀναπνέοντες τὴν ὄρσιαν των βουνῶν καὶ των δασῶν των περὶ τὴν Ἀττικὴν γραφικῶν ἐξοχῶν.

ΚΑΛΑΜΑΙ—ΝΗΣΙΟΝ

— Ἐντύπωσιν προξενεῖ ἐν Καλάμει ἡ πρόδος τοῦ ἐγχαρῖου τύπου.

— Ἐκδίδονται τρεῖς ἡμερῆσι αἱ ἐφημερίδες. Ὁ Ταχυδρόμος με Διευθυντὴν τὸν κ. Γεωργ. Α. Βεντίρη, τὸ Θάρρος με Διευθυντὴν τὸν κ. Ἰωάν. Χ. Ἀποστολάκη καὶ ὁ Φρουρὸς με Διευθυντὰς τοὺς κ. Γ. Π. Μουντανάκον καὶ Γ. Εὐτυχάκον.

— Ἀπασαί γράφονται με πολλὴν ἐπιμέλειαν, με ζηλευτὴν ἐνημερότητα καὶ με ἐκλεκτικότητα ὕλης. Πολὺ σχολιάζονται χρονογραφικὰ τινὰ τῷ Ταχυδρόμῳ.

— Αἱ Καλάμαι, χάρις εἰς τὰς θυσίας των οἰευθυντῶν των ἐφημεριδῶν τούτων, λίαν πρώτῳ μακθάνουσι τὰ κυριωδέτερα ἐσωτερικὰ καὶ παγκόσμια νέα καὶ ὄντως εἶνε ἐνήμεροι ὅσον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι των γενικῶν γραμμῶν των σοβαρωτέρων γεγονότων ἄτινα ἔλαβον χώραν μέχρι τοῦ μετουκτιοῦ τῆς προηγουμένης ἢ καὶ βραχύτερον ἀκόμη.

— Τὸ ἐσπέρας πρὸ τοῦ φαγητοῦ διὰ των πατριῶν ἐφημεριδῶν, ἐξ ὧν ὁ Ν:ολόγος κυκλοφορεῖ εὐρύτερον, μακθάνουν περισσοτέρως λεπτομερείας με τὸ τελευταῖον δὲ τράϊνον των Ἀθηνῶν τὸ καταφθάνον μετὰ 8—1)2 καὶ 9, ὁπότε κυκλοφοροῦν αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες, ἀνάρπαστοι γινόμεναι, παρακολουθοῦν τὰς λεπτομερείας ὅλων των ἐνδιαφερόντων γεγονότων μετὰ 1) των ὁποῖον προεξίρχουν τὰ πολιτικά.

— Ἐκ των Ἀθηναϊκῶν ἐφημεριδῶν πολὺ ἀναγινώσκονται αἱ «Ἀθῆνα».

— Ἐν ἐκ των ἀξιοπεριεργοτέρων των Καλαμῶν εἶνε καὶ ἡ γυναικεία Μοῆ ἢ τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου κοινῶς δὲ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μοῆ των Καλογοραίων».

— Ἡ Μοῆ αὕτη ἀριθμεῖ δῖον 113 ἐτῶν ἴσως δὲ εἶνε ἡ μόνη Μοῆ τοῦ Κρίτους ἡ ἔχουσα ὄρισμένον σκοπὸν καὶ ἐκτελοῦσα κάποιον προωρισμόν.

— Σήμερον ἀριθμεῖ 90 καλογοραῖς πάτης ἡλικίας ἀλλὰ πολὺ περιωρισμένης διανοητικῆς μορφώσεως.

— Διοικεῖται κατ' ἀρχαῖον ὄμιον τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν σέβεται ἡ ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ Καλαμῶν ὑπὸ ἡμελοῦς ἢ ὑμέλους ἐπιτροπῆς ἣν ἀποτελοῦν αἱ ἀρχαῖοι εἰραι των Μοναχῶν.

— Ἡ Μοῆ αὕτη προσέχει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις των Καλαμῶν.

— Ἐβίδαξε τὴν ὑφαντουργίαν τῆς μετᾶξης εἰς πλείονας των 2.000 οἰκογενειῶν αἰτίνας σήμερον ἀποζῶσιν ἐκ τῆς τέχνης ταύτης.

— Δέγεται καὶ τώρα ἀκόμη δωρεάν, προτρέρουσα μάλιστα καὶ τὸ φαγητὸν εἰς τὰς τελείως ἀπόρους, πτωχὰς κορασιῶς εἰς τὰς ὁποίας διδάσκει τὴν ὑφαντουργίαν.

— Συντηρεῖται ἐκ τῆς πωλήσεως των μεταξῶτων καὶ ἐκ 15.000 ὀρ. τὰς ὁποίας παρῆχει τὸ Δημόσιον διότι κατέλαβεν αὐθαίρετως προσδοφῶρα μηχανεῖα ἀνήκοντα εἰς τὴν Μοῆν.

— Ἐννεμήκοντα στόματα! μόλις ἀποζῶσιν ἀπὸ τὰ γλισχρα αὐτὰ εἰσοδήματα.

— Ἐν Καλάμει δὲν ἀμιζεῖ: μόνον τὸ ἐμπόριον ἀλλὰ καὶ ἡ βιομηχανία προσεῖται ἀλμυτικῶς.

— Τὴν πρώτην θέσιν, μετὰ τὰ ἔργα αἰτία τῆς Ἐταιρίας Οἶνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, κατέχει τὸ Χημικόν Ἐργοστάσιον καὶ Ἐλιουργεῖον τοῦ κ. Ἡλία Λιναρδάκη.

— Ὁ κ. Λιναρδάκης εἰς των νεοτέρων ἐργοστασιῶν

διευθύνει σήμερον ἐν ἐκ των σοβαρωτέρων βιομηχανικῶν ἐργοστασιῶν τῆς Πελοποννήτου.

— Ἡ μόρφωσις του, ὁ ζῆλος του, ἡ ἀφοσίωσις του, ἡ ἀποφασιστικότης του καὶ ἡ εὐρύτης των βλέψεων του καθιστῶσι ταχίαν τὴν ἐξέπλωσιν των ἐργασιῶν του ἣτις θὰ δώσῃ μεγαλειτέραν ὠθησιν εἰς τὴν πρόδον καὶ εὐημερίαν των Καλαμῶν.

— Παράγει ἐτησίως περὶ τὰς 750 χιλ. ὀκάδας σάπωνος ἀρίστης ποιότητος, ἀνωτέρου πιντῶς ἄλλου ἐν Ἑλλάδι παραγομένου καὶ ἐκθλίβει περὶ τὰς 450 χιλ. πυρηνελαίου.

— Τροφοδοτεῖ τὴν κοιλίαν τῆς Μεσσηνίας καὶ τὴν οὐτικὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ. Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἔχει ἐξοδῶσιν εἰς Ἀμερικὴν, Γερμανίαν, Αἴγυπτον, Μασσαλίαν καὶ Τερσίστην.

— Χρησιμοποιεῖ διὰ τὰς ἐργασίας του 40—50 ἐργατῶν.

— Ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρία Ἀθηνῶν ἔχει ἀναλάβει τὸν φωτισμόν τῆς πόλεως ἰδρυθέντος πρὸς τοῦτο ἐργοστασίου πρὸς καρπαγωγὴν ἠλεκτριζμοῦ.

— Τὰς ἐργασίας διευθύνει εἰς ἐκ των ἀρίστων ἐπιστημῶν του κλάδου τούτου ὁ κ. Π. Παπαδημητρίου ἀπολαμβάνων πολλῶν συμπαισιῶν ἐν τῇ κτινωνίᾳ των Καλαμῶν.

— Αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐταιρίας θεωροῦνται ἀπὸ τὰς τελειοτέρας μετὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸ Ἀργοῦτόλιον.

— Τὸ ὑποκατάστημα εἰσπράττει κατ' ἔτος 42,000 ὀραχ. ἀπὸ των Δῆμων, 8,000 ὀρ. ἀπὸ τὴν Λιμενικὴν καὶ 60,000 ὀρ. ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας.

— Κάθε κοινωνία μικρὰ ἢ μεγάλη κρύπτει καὶ τοὺς ἀφανεῖς κοινωνικοὺς ἠρώας τῆς.

— Τοιοῦτος ἐν Καλάμει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ μεγάλης μορφώσεως καὶ πείρας καὶ ἄλλοτε ἰσχυρὰ κοινωνικὴ καὶ ἐμπορικὴ δύναμις τῆς πόλεως ὁ κ. Διον. Παναζόπουλος.

— Ὁλόκληρον ὄρμα δύναται νὰ γραφῇ διὰ τὴν πῶσιν τοῦ μεγαλόφρονος αὐτοῦ ἀνδρός, ὅστις παρέτχεν ὑπέροχον παρῖδειγμα καρτερίας καὶ μεγαλοψυχίας.

— Κατόπιν ἀτυχῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἀπώλεσε κολοσσιαίαν περιουσίαν εἰς μετρητὰ καὶ εἰς κτήματα, ἐξοφλήτας μέχρι λεπτοῦ ὅλους τοὺς δανειστάς του.

— Μετ' οὗ τὸ τέως πανίσχυρος καὶ πλούσιος, ὁ δυνάμενος ἀκόμη ἀπὸ τῆς φιλοστόργου μητρὸς τὴν ἀνεξάντλητον λατρείαν ν' ἀντήσῃ νέα κεφάλαια πρὸς ἐργασίαν, ἀλλὰ μὴ θέλων εἰς οὐδενὸς τὴν συμπάθειαν νὰ καταρῶγῃ, ἀπεσύρθη εἰς τὴν παραθαλάσσιον κτήμᾳ του—τὸ μόνον λείψανον τῆς περιουσίας του—καὶ ἔζη ἐπὶ γρόνον μακρὸν διὰ τῆς ἀλτείας, ὡς ὁ ἔσχατος βιοπλακιστής.

— Ἐἶνε μίξ ὠραία καὶ ὑψηλῶς τραγικὴ ἱστορία τῆς ὁποίας ὁ ἦρας ζῆ ἤδη ἐν Καλάμει ἀπολαύων τῆς γενικῆς ἐκτιμῆσεως καὶ συμπαιθείας καὶ ὁ ὁποῖος μετὰ ἐτῶν ἐξασιάνειν ἐπανήλθεν εἰς τὴν ὄρσιν καὶ τὴν ζωὴν ὑπέικων εἰς τὰς πείσεις των φίλων του.

— Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

— Τὸ Νησίον ἀπέχει περὶ τὰ 20 λεπτὰ τῆς ὠρας σιδηροδρομικῶς των Καλαμῶν.

— Καλάμιοι καὶ Μεσσήνιοι εὐρίσκονται εἰς διαρκὴ ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν.

— Ἀπόδειξις ἀνεμφισβήτητος τῆς μορφώσεως καὶ των προοδευτικῶν τάσεων τῆς Κοινωνίας Νησίου εἶνε ἡ φοιτητικὴ 180 μαθητῶν ἐν τῷ λιμενοσυντηρητικῷ Γυμνασίῳ τῆς.

— Χάριν τῆς παραγωγῆς τῆς Μεσσηνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς ἰδρήθησαν δύο ταμεῖα, Ὑδραυλικὸν καὶ Λιμενικόν.

— Διὰ τοῦ ἐνὸς θὰ ἀπκλιζέουν τὴν κοιλίδα τῆς Μετρή- νης καὶ δὴ περὶ τὰ 20,000 στρέμματα περὶχωρῆται γῆς ἀπὸ τὰς πλημύρας τοῦ Πικίτσου καὶ διὰ τοῦ ἐ-έξου θὰ ἐν- ισχύσῃσι τὸ ἐμπόριον τῶν κτιστικευζόντων τὸν κατάλληλον λιμένα πρὸς ἄμεσον ἐξέκωγῆν τῶν κτιστικῶν τῶν.

— Τὰ ἔργα τοῦ λιμένος δυσμερῆ ὄν αὐτῶν τοῦ ἀμφο- δους τοῦ ἐδάφους ἔχει ἀναλῆθ. ὁ κ. Π. Παταθεοδώρου εἰς ἐκ τῶν εὐσευστέρων Κτιστικῶν καὶ μεγάλῃς ὑποκατιστικῆ- τητος ἐπιχειρηματίας.

— Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Νησίου πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν ζήτημα εἴτε γενικοῦ εἴτε τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος.

— Ὁ κ. Φ. Ξυλογιάννης, Γενικὸς αὐτοῦ Γραμματεὺς ἀ- ποτελεῖ μετὰ τοῦ κ. προέδρου τὴν ψυχὴν ταῦ καλοῦ Σωμα- τείου.

— Ἐἰς προσεχῆς ὑπολειπόμενα Κτιστικῶν—Νησίου.

Μύ-μυς

ΕΝ ΣΥΝΕΣΕΙ πρὸς ὅσα ἐγράφησαν εἰς προηγου- μενα φύλλα περὶ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου ὑπὸ τοῦ Ἄδελφάκου καὶ τοῦ Ἄνεξαρτήτου πρέπει νὰ τονισθῇ καὶ ὁ περιεργὸς τρόπος μὲ τὸν ὁ- ποῖον γίνεται ἡ θεατρικὴ κριτικὴ.

Πλὴν ὀλιγοστων ἐξαιρέσεων, σοβιρὰ καὶ ἀμερόλη- πτος κριτικὴ δὲν γράφε- ται, διὰ τὸν ἰδιούστητον λόγον ὅτι συγγραφεῖς καὶ κριτικοὶ συνταυτίζονται

Τὸ ὄξύ-τρον καὶ ἡ κριτικὴ λόγον ὅτι συγγραφεῖς καὶ κριτικοὶ συνταυτίζονται

ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι δὲ φυσικῶς ἀδύνατον συγ- γραφεὺς νὰ κρίνῃ ψυχραίμως ἀνταγωνιστὴν του. Μο- λονότι δὲ ἐφαρμόζεται συγγύτητα ἡ κριτικὴ τῆς ἀλλη- λεγγύης, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν ἢ τὴν ὑπε- ρόσπισιν ὠρισμένων ἔργων ἐκ τῆς ομάδος τῶν ἀλλη- λουθιανμαζομένων συγγραφέων, ὑπολανθάνει ἐν τούτοις καὶ ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἡ προσω- πικὴ ἐμπάθεια διαφαίνεται πολλάκις μεταξὺ τῶν γραμμῶν.

Ἀναξία ὅλως λόγου εἶνε ἡ πρὸς διαφήμισιν καθαρ- ῶς γενομένη κριτικὴ, μὲ τὴν τετοιμημένην φρασεολο- γίαν περὶ «ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου» καὶ «θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας», στερεοτύπως δημοσιευομένη τὴν ἐπομέ- νην μιὰς Πρωτῆς — ἴστω καὶ ἂν τὸ ἔργον ἐκιν- δύνευσεν νὰ μαξιλαρωθῇ— ὀφειλομένη δὲ εἰς δημοσιο- γραφοῦντας φίλους τοῦ συγγραφέως πληρώνοντες φῶ- ρον μελάνης ἀφοῦ, διὰ νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν περι- πόθητον Πρωτῆν, δὲν ἐπληρώσαν περισσότερον τοῦ δημοσίου φόρου. Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ, ὅταν πλέον ἢ ἀποτυ- χία τοῦ ἔργου καταστῇ πασιδῆλος, ἀναλαμβάνουν νὰ καταλογίσουν τὴν εὐθύνην εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ ἀντίλη- ψιν τοῦ κοινού.

Ἰδιαιτέρα κατηγορία κριτικῶν ἰδιαζόντως φειδρά εἶνε μερικῶν μὲ ἀξιώσεις ἐξαιρετικῆς ἀντιλήψεως, οἱ ὁποῖοι, ὅσκις τὸ ἔργον παρουσιάζει πολλὰ σκοτεινὰ καὶ ἀκατάληπτα σημεῖα, ἐκφράζονται μετὰ πεποιθή- σεως περὶ συμβολισμοῦ, ἀφίνοντες νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι αἱ ἀρεταὶ ἐνὸς τοιοῦτου ἔργου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ

υποπέσουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ πολλοῦ κοινού. Ἡ- κοῖσα κάποτε ἔνα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐκλεκτοὺς νὰ κό- πτεται ἐπὶ δίσωρον διὰ νὰ πείσῃ τὸν ἴδιον συγγραφέα περὶ ὑπάρξεως σ υ μ β ὀ λ ω ν ἐν τῷ ἔργῳ του καὶ ἀνέπτυσεν τὴν θεωρίαν τοῦ χαρακῆρος κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον ὁ πτωχὸς συγγραφεὺς οὔτε κἀν εἶχε φαν- τασίῃ.

Ἰπλον ἀνοπέρω ὅτι ὑπάρχουν καὶ ὀλιγοστοὶ ἐξαι- ρέσεις : ἐννοῶ δύο ἢ τρία σοβαρὰ φύλλα τοῦ ἡμερη- σίου ἢ περιοδικοῦ τύπου τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν τὴν θεατρικὴν κίνησιν διὰ τῶν διευθυντῶν των ἢ εἰδικῶν συνεργασιῶντων καὶ δὲν διατάζουν νὰ ἐκφέρουν τὴν ἀ- ληθῆ των γνώμην. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περιστάσιν αὐτὴν ἡ κριτικὴ δὲν γίνεται εἰδημόνως, διότι ἂν κρίνονται τὰ ἔργα ποτὲ δὲν κρίνονται οἱ διδάσκοντες, τοῦλάχιστον ὅπως πρέπει νὰ κρίνονται ἀπὸ κριτικῆς ἀπόψεως ἐκτε- λέσεως. Θὰ ἐνόμιζε κινεῖς ὅτι ὅσοι καὶ ὅσοι ἔχουν χρι- σθῆ πρωταγωνισταὶ ἢ πρωταγωνίστριαι ἐξαιροῦνται τῆς κριτικῆς καὶ ἐνῶ τονίζεται πολλάκις ἡ ἐσφαλμένη ὑπό- κρισις ἠθοποιῶν δευτέρας καὶ τρίτης κατηγορίας, οἱ πρωταγωνισταὶ καὶ αἱ πρωταγωνίστριαι εἶνε πάνποτε ἔξοχοι καὶ ἄμεμπτοι. Σημβαίνει δὲ πολλάκις οἱ μὲν δευτερεύοντες ῥόλοι ν' ἀποδίδωνται τελείως οἱ δὲ πρῶτοι νὰ ὑπολείπωνται μελέτης καὶ ὑποκρίσεως, λαμ- βανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σχετικῆς ἀξίας τῶν ἠθοποιῶν.

Κριτικὴ ἀδυστήρ καὶ ἀμερόληπτος, περιλαμβά- νουσα καὶ Ἔργα καὶ Ὑποκριτὰς —διότι εἶνε ἀδύνα- τον νὰ χωρίσῃ κανεὶς τὰ μὲν ἀπὸ τοὺς δὲ— θὰ ἦτο συντελεστικὴ πραγματικῆς προσόδου διὰ τοὺς συγγρα- φεῖς καὶ ἀπείρως διαφωτιστικὴ διὰ τοὺς ἠθοποιούς. Τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον ἔχει σήμερον ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ στοιχεῖα διὰ τὴν παραγωγὴν ἀρίτων ἔργων καὶ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν ἀλλὰ τὰ μικροσυμφέροντα τῶν ἐπιτη- δείων καὶ ἡ ἐσφαλμένη ἐπιείκεια τῶν δυναμένων κα- ταστρέφουν τὸ ἔργον ἐν τῇ ἀναπτύξει του.

Ἄμερόληπτος

ΙΔΡΥΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπεγράφη κατὰ τὸν π. μ. ἡν καὶ συμβόλαιον συνταξι- σμοῦ μετὰ τὴν ἐπιτελευτήσασαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς πρὸς ἰδρυσιν μεγάλης μετοχικῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας μὲ κεφάλαιον 1,500,000 δραχμῶν

Σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας τῆς ἐστὶν ἡ εἰσχωγῆ καὶ ἐξέκωγῆ κερμῶν κατ' ἄρχας, ἀργότερον δὲ καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Πειρ- αίῃσι λειτουργούντων μεγάλων καταστημάτων

Ἡ Ἐταιρία θέλει ἀνοικοδομήσει ἰδιόκτητον Κετκ- σταγμ. Τὰ 2)3 τῶν μετοχῶν ἔχουσιν ἤδη κλυφθῆ.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐταιρίας ἴ) ἀρχίσουν ἀπὸ τοῦ προ- σεχοῦς Ἰκνουαρίου ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον τετράς θέλομεν ἐκτενῶς ἀναπτύξει τὸν ὄργανισμὸν καὶ σκοπὸν τῆς σὸς κερκῆς αὐτῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας.

Ο ΜΕΣΣΗΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Τὴν καταγωγὴν ἔλκει ἐκ τῆς κόμης Βασσαροῦ τῆς Λακεδαιμόνος. Ὡς υἱὸς ἱερέως ἐνωρὶς ἐπεδόθη εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ. Διὸ καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου εἰσηλθεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἀγ. 40 παρὰ τὴν Σπάρτην. Ἡ διάθεσις αὐτοῦ πρὸς περαιτέρω σπουδὰς κατεδείχθη ἐν τῇ Μονῇ ὅ- πον χειροτονηθεὶς Διάκονος κατὰ τὸ 1877 εἰσήχθη εἰς τὸ γυμνάσιον πρὸς ἀνωτέραν μόρφωσιν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Γυμνασίου ἐνεργάφῃ εἰς τὴν Θεο- λογικὴν Σχολὴν τοῦ Παριε. καὶ προλύτης τῆς θεολογίας ἀνηγορεύθη. Εἶτα διωρίσθη Σχολάρχης ἐν Σπάρτῃ ἐνθα ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν μελέτην τῆς Γαλλικῆς μετέ- φρασε τὸ περίφημον Ἀπολογητικὸν ἔργον τοῦ Χρι- στιανισμοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων «περὶ Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» ὑπὸ Ρριννοτ. Κατὰ ἔτος 1890 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ δύο ἔτη μετὰ ταῦτα κενωθείσης τῆς τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν Μονάχῳ Ἑλληνικῆς παροι- κίας θέσεως, προεκρίθη μεταξὺ πολλῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Παπαμι- χαλοπούλου καὶ διωρίσθη ἐν αὐτῇ ἐφημέριος καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπὶ δέκα περίπου ἔτη ὑπηρέτησεν ἐκεῖ. Τὸν ζῆλον αὐτοῦ εἰς εὐρύτερας ἐπιστημονικὰς μελέτας τὰ ἐφημεριακά του καθήκοντα, δὲν ἠμύδισαν, προῖον τῶν ὁποῖων ὑπῆρξεν ἡ συγγραφή «τοῦ Ἐκκλησια- στικοῦ Δικαίου» τὸ πρῶτον ἴδιον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔμφανισθέντος. Μετὰ τοῦτο ἐδημοσίευσεν εἰς Γερμα- νικὴν γλῶσσαν τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Μο- νάχῳ Ἐκκλησίας». Ἡ δρῶσις του ἐν Μονάχῳ ὄψ' ὕλας τὰς ἐπόψεις ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Ἀ- θήναις καὶ μετὰ πολλὰς προσπαθείας αὐτῶν κατορ- θώθη τῷ 1901 νὰ μετακληθῇ ὡς ἀ. Γραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου. Κεῖ ἐν τῇ πολυασχολῳ δὲ ταύτῃ θέσει δὲν ἀπέκρουσεν ἀπαίτησιν τοῦ μακαρίτου Βι- κέλα περὶ συμβολῆς τιος εἰς τὸν «Σύλλογον πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων» Ἐγράφη καὶ ἐδωρήσατο αὐτῷ τὸν «Βίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» λίαν ἐπιτυχῶς ὡς καταδείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι ἄμα τῇ ἐκδόσει ἐξητηλήθη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1904 ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Μεσ- σηνίας. Ἰδοὺ ἐν ὠχραῖς γραμμαῖς ἡ δρῶσις τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας ὅστις διὰ τὴν μόρφωσιν του, τὴν σεμνότητά του, τὴν πρὸς τὸ καθῆκόν του ἀφοσίωσιν του, τὴν πολυμάθειάν του καὶ τὴν φιλολο- γικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν του μεγάλως ἐτιμή- θη παρὰ τῶν Γερμανῶν μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν ἐπισήμων τῆς Βαυαρικῆς πρωτεύουσῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιβασιλέως ὅστις ἰδιάζουσιν ἀγάπην καὶ τιμητικὴν φιλίαν ἔτρεφε πρὸς αὐτόν. Ἦδη ποιμαίνει μετὰ πολλῆς δεξιότητος τὸν Νομὸν Μεσσηνίας τιμώμενος καὶ ἀ- πολαμβάνων τοῦ σεβασμοῦ παρ' ὄλων τῶν κοινω- κῶν τάσεων τῆς περιφερείας του. Ἀνοτυχῶς ὁ χρόνος

† Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος

μᾶς ἀπολίπει διὰ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλῳ μόνον τὴν πολυσχιδῆ σημερινὴν δρῶσιν του δι' ἧς καὶ τὸ γόη- τρον τῆς Ἐκκλησίας ἀνέψυσε καὶ εἰς τὸν Μεσσηνια- κὸν λαὸν ἐφ' ἡν ὀντάξιος τῶν προσδοκῶν του. Ἐν τοῖτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸ ὄραϊον καὶ ὑψηλὸν ἔργον του, τὸ Ταμειὸν Ἀλληλοβοηθείας τῶν Ἱερέων, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνακουφίζεται ὁ κληρὸς τῆς Μεσσηνίας καὶ συντελεῖται ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀνά- πλασις ἐφ' ἧς δύναται νὰ βασιθεῇ καὶ ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καταβραβυθρομένου ὀλον ἐν δι' ἄλλους λόγους ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ θρη- σκευτικοῦ αἰσθήματος ὅπερ ἐλάχιστοι ἀνώτατοι κλη- ρικοὶ ἐξήτησαν νὰ συγχορήσουν καὶ νὰ διαδόσων— Ὁ Ἅγιος Μεσσηνίας ἐξ ἐναντίας βαθῶς γνώστης τῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ οὐ μόνον κοινωνικῶς καὶ φιλανθρωπικῶς δρᾷ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσίωσεως προκαλούσης τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἐπαινετῆς πρωτοβουλίας διαποιμαίνει τὸ ποίμνιον του μὲ τῆς θρησκείας τὰ ὑψηλὰ διδάγματα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΘΡΟΝΟΥ*

ΥΠΟ

MAURICE MONTEGUT

Ὁ Cantecor δὲν παρηκολούθησε τοῦ κάκου ἀπὸ τῶν συνόρων καὶ ἐντεῦθεν, βῆμα, πρὸς βῆμα τὸ πρόσωπον αὐτό.

Ὁ Boran ἐξηκολούθησε.

— Εἶμαι ἕνας πτωχὸς ὠρολογιοποιὸς ἕνας τίμιος ἔμπορος τὸν ὁποῖον ὄλοι γνωρίζουν πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ αὐτῇ νομίζω δὲ ὅτι ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον λέγετε ὅτι ἀντιπροσωπεύετε, ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίζεται τοὺς εἰρηγικούς ἀνθρώπους καὶ ὄχι νὰ τοὺς καταδιώκῃ ἄνευ λόγου.

— Τά! τά! τά! ἔκαμεν ὁ ἀστυνομικὸς τὰ ξέρω αὐτὰ, κανεὶς δὲν θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἔνοχον.

— Λοιπὸν μᾶς ἀναγκάζετε νὰ κάμωμεν κατ' οἶκον ἔρευναν; Σᾶς λέγω ὅτι ἡ θέσις σας θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐνῶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι τὸ ἴδιον.

Ἡ Renée ἦλθεν εἰς βοήθειαν τοῦ πατρός της.

— Ἐὰν κύριοί μου ἐνεργήτε τοιοῦτοπρῶτως κατόπιν πληροφοριῶν, σᾶς βεβαίω ὅτι σᾶς ἐγέλασαν διότι τὸ μὲν σπίτι μας εἶνε πολὺ μικρὸ ὥστε νὰ κρύπτῃ μυστήρια ὁ δὲ πατέρας μου εἶνε ἕνας καλὸς πολίτης ὁ ὁποῖος δὲν ἀνακατεύεται στὴν πολιτικὴν. Ὅλος ὁ κόσμος τὸ ξέρει αὐτό.

Αἴφνης ἀπὸ μιᾶ γωνιά ἠκούσθη ἡ διαπεραστικὴ φωνὴ τοῦ Fouché.

— Καὶ ποὺς σᾶς εἶπε κόρη μου, ὅτι πρόκειται περὶ πολιτικῆς;

Ἡ Renée ἐκοκκίνισε καὶ ἔσκυψε τὸ κεφάλι. Ἐνόησεν ὅτι εἶχε πολλὰ εἰπῆ.

— «Κόρη» εἶπεν καὶ ὁ Cantecor, ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά του» σὺ εἶσαι ἐκείνη ἡ ὁποία μᾶς ἐμπαίζεις αὐτὴν τὴν στιγμήν. Σὲ συγχωροῦμεν ὅμως διότι εἶσαι νέα, καὶ ἡ ἡμιμορφία σου, μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀξίζει— καθὼς βλέπομεν ὁ Cantecor ἦτο ἀξιοπρεπὴς— νομίζω ὅμως ὅτι εἶπαμε ἀρκετὰ ὥστε νὰ μὴ μᾶς μένῃ καιρὸς γιὰ χάσιμο. Ἐμπρὸς ὀδηγήσατέ μας καὶ σὺ χοντρογυναῖκα εἶπε πρὸς τὴν Ἰωάνναν πάρε αὐτὴν τὴν λάμπα καὶ φώτισέ μας.

— Χοντρογυναῖκα «μυρομοῦριζε καταθυμωμένη ἡ σύζυγος τοῦ Blaisot, παλαμάνθησε, καὶ ἐγὼ δὲν σ' εἶχα περὶ ἀκόμη ζούτσουρο».

Ὁ Cantecor δὲν κατεδέχθη ν' ἀπαντήσῃ, ἔνευσε μόνον εἰς τοὺς τέσσαρας ἀκολουθοῦσους του καθεὶς τῶν ὁποίων εἶχε προμηθευθῆ ἕνα κερὶ καὶ ἡ ἔρευνα ἤρχισεν. Ὁπισθεν τοῦ Cantecor καὶ τῶν ἀνθρώπων του, ἤρχετο ὁ Fouché μὲ τὸ ὑποπλὸν βλέμμα του, κατό-

(*) Συνέχεια ἐκ Σελ. 732

πιν ὁ Boran ἀγωνιζόμενος νὰ φαίνεται ἡσυχος, ἡ Renée ἡ ὁποία τὰ εἶχε σὰν χαμένα, καὶ μετ' αὐτὴν κατατρομαγμένος ὁ Blaisot.

Εἰς τὸ κατάστημα καθὼς καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον—τραπεζαρίαν, ὅλα ἐγειναν ἄνω, κάτω. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐσκάλιζαν τῆς χαραμίδες τῶν σανίδων καὶ ἐτρούπων τοὺς τοίχους... ἀλλὰ τίποτε.

Ἀναβαίνομεν διέταξεν ὁ Fouché, ἐκεῖ ἐπάνου θὰ κατέφυγε τὸ πουλί.

Ἦτο μεγάλη εὐχαρίστησις διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας νὰ κληθῆ τὴν νύκτα ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἀπὸ καιροῦ παρηκολούθει τὰ ἔργα.

Ἦτο γεννημένος κατάσκοπος καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ ἐπάγγελμά του.

Τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην ἡ καταδίωξις προμηγνύτο ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρονσα. Καὶ βέβαια θὰ συνέβαινε κατὰ τέτοιο διότι ἄλλως δὲν ἴ' ἀφῆνε αὐτὸς στῆς δύο τὰ μεσάνυκτα τὸ μέγαρον τῆς κεντρικῆς ἀστυνομίας γιὰ νὰ ἐκτεθῆ σὲ μυρίους κινδύνους. Ὁλόκληρος ἡ συνοδεία ἀνέβαινε τώρα μὲ κερὰ στὰ χέρια εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον διὰ τῆς στενῆς κλίμακος τῆς ὁποίας τὰ σανίδια ἔτρεμον ὑπὸ τὰ βαρῆα βήματα.

Εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Boran καὶ τῆς Renée τίποτε δὲν ἔμεινε εἰς τὴν θέσιν του· τὰ κρεβάτια τραβήχθησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, τὰ ἐρμάρια ἠνοικήθησαν καὶ ἐξητάσθησαν ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, χωρὶς ν' ἀνακαλυφθῇ οὐδέν.

— Ἦτο ἐπάνω, πῶ ἐπάνω ἐβρηχάτο ὁ Fouché τὸ εἶπα... Αἰσθάνομαι μιὰ μυρωδιὰ σὰν τὸ κνηγι μας νὰ πιάσῃ στὴν παγίδα καὶ... τὸ αἰσθάνομαι.

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν σιταποθήκην ἐστάθη, προσπαθῶν, τρόπον τινά, διὰ τῆς ἀσφρήσεως ν' ἀνακαλύψῃ τί, ὕστερα ἐψιθύρισεν.

— Ἐδῶ κατὰ τρέχει προσοχή.

«Στὸ λεπτὸ τὰ κερὰ διεσπάρησαν στὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ καταφυγίου. Ὁ Cantecor λαβὼν τὴν λάμπαν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Ἰωάννας ἐξήτασε προσεκτικῶς τὸν τοίχον.

Τότε ὁ Fouché, θέλων νὰ τρομάξῃ τοὺς μὲν ἐκ τῶν παρισταμένων, νὰ δώσῃ δὲ καὶ ἕν μίθημα εἰς τοὺς ἄλλους, ἤρχισε νὰ λέγῃ.

— Τὸ μέρος αὐτὸ καθὼς βλέπετε εἶνε πολὺ ἄδειο. Νομίζω κανεὶς πῶς μὴ μίλις μπῆ τοῦ λέγει. — Βλέπετε καλὰ ὅτι δὴ μέσα δὲν ὑπάρχει τίποτε, ἀκριβῶς λοιπὸν γι' αὐτὸ κατὰ κρύπτεται δὴ μέσα.

Ἐξέτασατε καλὰ κάθε σκιερὴν κάθε κορφί, κάθε

ὀπήν, πρὸ πάντων δὲ πρὸς τὸ μέρος τοῦ δρομίσκου ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ τῆς προσόψεως ἐσηματίζετο μία προεξοχή.

Ἐπὶ τῇ ἀκούσῃ ὁ Boran ἠσθάνθη τὰ γόνάτα του νὰ λυγίσουν ἡ δὲ Renée ἐδάγκανε τὰ χεῖλιά της, γιὰ νὰ μὴν ἀκουσθῇ ὁ κτύπος τῶν δδόντων της.

Μὲ μεγάλην προσοχὴν ὁ Cantecor καὶ οἱ σύντροφοὶ του ἤρχιζαν νὰ ἐξετάζουν κάθε μέρος τοῦ ἀνοιγμένου τοίχου, ἀλλ' ἡ ὥρα ἐπενοῦσε χωρὶς τίποτε ν' ἀνακαλυφθῇ.

Ὁ Fouché ἐκτύπη ἐξ ἀνυπομονυσίας καὶ θυμοῦ τὸ πόδι του. Τότε ἐστράφη πρὸς τὴν Renée, ἐλπίζων νὰ διακρίνῃ, ἐπὶ τῆς ἐκφραστικῆς μορφῆς τῆς νέας ἡ ὁποία εὐκόλως ἐξωτερικεῖε κάθε αἰσθημα, σημεῖα ἀγωνίας, δυνάμενα νὰ τῷ χρησιμεύσουν.

Ἄλλ' ἐκείνη ἐννοήσασα τὸν σκοπὸν τοῦ διαπεραστικοῦ βλέμματός της, ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς της κατόπιν δὲ ἐτραβήχθη εἰς τὸ σκοτεινὸν μεσόβαθρον διαφυγοῦσα τοιοῦτοτρόπως τὸ ἐξερευνητικὸν βλέμμα του.

Κατὰ μῆκος τῶν ὑπεργήρων αὐτῶν τειχῶν ὑπῆρχον πλείστοι ὄσαι σχισμαὶ, ὀρύγματα, ὅπου οἱ κατάσκοποι ὅμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠγνόησαν ὅτι ἀδίκως ἐκοπίαζον, διότι ἐξετάζοντες μὲ τὰ σιδηρὰ σιελῆ, κάθε ἐντὸς τοῦ τοίχου χαῖνον ἀνοιγμα, δὲν ἀνεκάλυπτον τίποτε.

— «Ἐὰν ὑπάρχῃ πραγματικῶς κρύπτη τις, εἶπεν ὁ Cantecor ἐκφράζων διὰ πρώτην φορὰν ἀμφιβολίαν τότε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶνε ἐξαιρετικῶς μυστικὴ.

— Λοιπὸν εἶπεν ὁ Fouché θὰ σταυρώσωμεν τὰ χέρια.

Καὶ σταθεὶς ἐπ' ὀλίγον ἐπανάλαβε καταθυμωμένος.

— «Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὄραία δουλειὰ κύριε. Μὲ εἰδοποιεῖτε ὅτι πρόκειται νὰ συλλάβωμεν κάποιον βασιλικὸν πρόσωπο καὶ τώρα ἐνῶ στεκόμεθα ὅλη τὴ νύκτα δὲν φέρομε κανένα ἀποτέλεσμα. Κι' ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὴν κακίην σας ἐνέργειαν».

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔπαυσε τὸ κεφάλι του ἡ δὲ μύτη του ἔφθασε τὸ σαγόνι. Ἦγνόησεν ὅτι ἔπεσε ὑπὸ δυσμένειαν ἤξευρε καλὰ ὅτι ὁ ὑπουργὸς του ἦτο ἀδιάλλακτος πρὸς τοὺς ἀνεπιτηδεῖους προτιμῶν τοὺς πάλι-ἀνθρώπους, διὰ τῶν ὁποίων κατόρθωνε νὰ διενθετῇ νὰ πάντα καὶ ν' ἀκούσται τ' ὄνομά του.

Διὰ δεκάτην φορὰν ὁ Cantecor μᾶλλον ἀπὸ συνήθειαν παρὰ διὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα, ἔβαλε τὴν λόγχην στὴν σχισμὴν τοῦ τοίχου.

Ἄλλὰ καὶ πάλιν ὁ Fouché τὸν ἠμπόδισε.

Ἄς ἀφήσομεν αὐτὸ τὸ παιγνίδι εἶπεν γιὰτί μπορεῖ νὰ ξημερωθῶμεν ἐδῶ.

Αὐτοστιγμῆ ὅμως μία σκέψις διῆλθεν ἀπὸ τὸν νοῦν του. Ὁρισμένως αὐτὴ θὰ ἔφερον ἀποτέλεσμα.

Καλέσας τὸν Boran καὶ τὴν Renée τοὺς διέταξεν νὰ σταθῶσιν.

Ἐμπροσθέν του καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης κατόπιν δὲ δι' ἀποτόμον καὶ ὀξείας φωνῆς τὴν ὁποίαν καθίστα πλέον δυνατὴν ἡ ἡγὼ τῆς αἰθούσης ἤρχισε νὰ λέγῃ:

«Γνωρίζω καλὰ ὅτι κρύπτεται κάποιον πρόσωπον σημαῖνον τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ εὐρίσκειται ἐν Γαλλίᾳ. Δὲν θέλω μὲ τοῦτο νὰ εἶπω ὅτι ἔχετε κακὸν σκοπὸν, κάθε ἄλλο· εἰς ἐμὲ ἐν τούτοις, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, ἐπιβάλλεται νὰ ἐρευνήσω διὰ νὰ τὸν ἀνακαλύψω καὶ τὸν ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἐρευναὶ μας ἀπέβησαν μάταιαι, ἐσεῖς δὲ ἐξακολουθεῖτε νὰ ἀρνείσθε ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἡμεῖθα βέβαιοι γι' αὐτὸ τὸ σπίτι σας, τὸ ὁποῖον μέχρι ὥρας φρουρεῖται θὰ κατεδαφισθῇ, ἐνῶ ὁ Boran καὶ σεῖς δεσποῦντες, ἐδῶ ἡ φωνὴ του ὑψώθη, θὰ ἀποσταλῆτε γιὰ νὰ σκεφθῆτε καλλίτερον εἰς τὸ δεσμοτήριον. Τὸ σκότος καὶ ἡ στέρησις ἴσως σᾶς ὠφελήσουν, τόσο δὲ χειρότερον διὰ σᾶς ἐὰν ἡ ἐκεῖ διαμονὴ σας διαρκέσῃ ἔτη τινά, ἐσεῖς τὸ θελήσατε».

Ἐνῶ δὲ ὁμίλει τοιοῦτοτρόπως εἰς ἕνα μέρος τοῦ τοίχου τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ἑκατὸ φορὰς ἐξετασθῇ μία θύρα ἠνοιξεν αἰφνηδῶς καὶ ἀθορύβως, ὠθηθεῖσα ἐκ τῶν ἔσθων.

Ἦτο ὁ Grandlys.

Ἦουχιώτατος, ἐπιβλητικὸς, μεγαλοπρεπὴς, ἀληθινὰ εὐγενὴς, ἀγέρωχος, ὑπερήφανος ὁ νέος προῖχώρησε.

— Ἀρκεῖ, κύριε εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Fouché, ἐγὼ μόνος, εἶμαι ὁ αἴτιος καὶ ἰδοῦ με.

Τὰ πράγματα εἶχον συμβῆ ὅπως ὑπέθετεν ὁ Ὑπουργός. Ὁ πρίγκηψ δὲν ἠδύνατο νὰ φαντάζεται τοὺς πιστοὺς τοῦ ὑπερέτας κινδυνεύοντας πρὸς χάριν του χωρὶς νὰ παρέμβῃ ὅπως τοὺς σώσῃ· διότι παρ' ὅλας τῆς δυστυχίας ἦτο πάντοτε μεγαλόκαρδος.

Ὁ Fouché ὁ ὁποῖος εἰς τὸν καθημερινὸν του βίον δὲν θεώρει ὡς κανόνα ἀπαράβατον τὴν εὐγένειαν πρὸ τῆς συγκλητικῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως ὑπεκλίθη ἑλαφρῶς χαιροτήσας συνάμα διὰ τοῦ πλοῦ του.

(Ἀκολουθεῖ) ΜΙΤΣΑ ΠΕΡΡΩΤΗ

Ἡ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Κατὰ τὰς συγκεντρωθείσας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξ ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ἀρχῶν πληροφορίας, ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἐφέτος ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 45 περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδων ἐλαιοκάρπου ἢ 570,000 ἑκατόλιτρα.

Ἐκ τῆς παραγωγῆς ταύτης 150,000 ἑκατόλιτρα ἢτοι 11,500.000 ὀκάδας ἐλαιοκάρπου θὰ παραγάγῃ ἡ Κέρκυρα, ἴσον δὲ περίπου ἡ Λευκάς.

Τῆς Λακεδαιμόνος ἡ παραγωγὴ θ' ἀνέλθῃ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὑπολογισμοὺς εἰς ἐνάμισυ περίπου ἑκατομμύριον ὀκάδων, τὸ δὲ ὑπολοιπόμενον μέρος τῆς ὅλης ἐτησίως παραγωγῆς ἀνερχόμενον εἰς 20 περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδων, πλὴν μικροῦ σχετικοῦ μέρους, ὅπερ θὰ παράγῃ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς, θὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ Πηλίου, ἡ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλαιοπαραγωγὴ εἶναι ἱκανοποιητικώτατη τόσον εἰς ποτὴν ὅσον καὶ εἰς ποσόν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀθήναι 24 Σεπτεμβρίου 1909.

Ὁ μὴν Σεπτέμβριος, ἦτο ὁ μὴν τῆς ἐξελίξεως τοῦ στρατιωτικοῦ κινήματος. Τὸ κίνημα ὡς γνωστὸν ἤρ-
χισε τὴν 14 Αὐγούστου 1909 ἐξελίχθη ὅμως εἰς ὄρ-
γανισμὸν μετὰ ταῦτα χρονολογούμενον ἀπὸ πολὺ διότι
τοῦτο ἦτο ἡ πολιτικὴ ἐκφάνσις τῆς ἰδέας τῆς γεννη-
σάσης τὴν «Ἐθνικὴν Ἐταιρίαν» καὶ τῆς ὀργανωσά-
σης τὸν ἐν Μακεδονίᾳ ἀμυντικὸν ἀγῶνα, καὶ κατὰ τὸ
1895 καὶ κατὰ τὸ 1904. Ἐπίσης ἡ ἰδέα εἶνε ἡ παρκα-
σκευάσασθαι, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀγγιᾶλου,
μεγάλῃν πολιτικὴν μεταβολήν, ἣτις ὅμως δὲν ἐπραγ-
ματοποιήθη, ἐπιπρατησάσης τῆς συντηρητικότητος.

Ἡ ἀνταγωγὴ αὕτη εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν, πεῖθει
βεβίως, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ γεγονότος ἐκ περι-
στατικοῦ τυχαίου γεννηθέντος, ἀλλὰ περὶ καθιερωμέ-
νου πόθου ἐθνικοῦ, ἀπὸ πολλοῦ ὑπάρχοντος, καὶ ὡ-
ρίσμενον τρόπον ἐκδηλουμένου, διότι πρὶν ἐκδηλωθῆ
τὸ κίνημα, ὡς ἐξεδηλώθη σήμερον, εἴδρασαν ἐν ἀ-
φανεῖ, ἀνευ ἀξιώσεων, ὑπὲρ ἀμέσως ἀντιληπτοῦ
ἐθνικοῦ σκοποῦ. Οἱ ἀξιοματικοὶ τῆς Ἑλλάδος, προ-
τοῦ δράσασθαι πολιτικῶς ἐπρόβηλλον τὰ στήθη των,
ἐξετέθησαν εἰς τὸν θάνατον εἰς τὰς ὑποδοῦλους χώρας
καὶ ἐσπειραν τοὺς ἀγρούς διὰ τῶν ὁσίων των. Διότι
δὲ εἶδον ὅτι τὸ τότε κίνημα, ἀπεδείχθη ἀνίκανον νὰ
σώσῃ τὸ Κράτος, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπέμβουν πολιτικῶς.

Ἀλλὰ βεβίως ἡ ἰερότης τῆς γεννήσεως τοῦ κινή-
ματος δὲν ἀρκεῖ ἵνα τοῦτο ἀποβῇ σωστικόν. Σωστικόν
ὅλ' ἦτο ἐὰν τὸ κίνημα εἶναι ὀργανικόν, ἐὰν εἶναι σύ-
στημα βασιζόμενον ἐπὶ ὀργανικῆς συνεκτικότητος.
Εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ μὴν Σεπτέμβριος, ἀπέ-
δειξεν ὅτι ὄντως τὸ κίνημα εἶναι ὀργανικόν, καὶ ἀπό-
δειξις εἶναι ὅτι κατάρθωσε τοῦτο νὰ κατὰπνίξῃ, ὡς
ζῶν ὀργανισμὸς πᾶν μικροβίον, νὰ ἀντιστῆ κατὰ πά-
σης νόσου καὶ νὰ ἐπουλώσῃ πᾶσαν πληγὴν. Κατάρ-
θωσε τὸ κίνημα ἐν πρώτοις, ἀνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης
διαταράξεως νὰ κατὰπνίξῃ τὰ ἀφενεκα ἀποτελέσματα
τῆς ἀντιδράσεως τῶν συμβούλων τοῦ Διαδόχου, ἣτις
ἀντιδράσεις ὁμολογουμένως ἦτο δυνατόν ἐκ θεμελιῶν
νὰ κατὰρτίψῃ τὸ οἰκοδόμημα. Ἐπίσης κατὰπνίγη, ἡ
ἀντιδράσις ἣν ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ ὁ κ. Θεοτό-
κης, μετὰ τὸλμης Boulanger. Ἀλλὰ καὶ ἡ τελευ-
ταία ἀντιδράσις, ἣν ἐκπροσωπεῖ ὁ κ. Ράλλης, καὶ
αὕτη σχεδὸν κατὰπνίγη. Καὶ ταῦτα πάντα ἐξέτελε-
σαν οἱ ἀξιοματικοί, ἀνευ βιασιότητων, ἀνευ ἐξάψεων,
ἀλλὰ μετὰ φρονήσεως, μετὰ συντηρητικότητος, ἣν θὰ
ἐξήλευεν καὶ ὁ πολιώτερος πολιτικός· ἡ φρόνησις
αὕτη, ἡ στερεότης τῆς διευσθύνσεως καὶ ἡ γενικὴ ἀπά-
θεια, μεθ' ἧς ὁ στρατιωτικὸς κόσμος παρεκκλινθεὶ τὰ
πράγματα, εἶναι ἐνδεικτικὴ τοῦ ὅτι τὸ κίνημα εἶναι
ὀργανικόν.

Ἀλλὰ τὸ σοβαρώτερον πολιτικὸν γεγονός βεβίως
εἶναι ἡ τῆς 14 Σεπτεμβρίου, διὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς
Ἑλλάδος γενομένων πανδημῶν συλλαλητηρίων, συν-
ταύτισις τῶν Ἀστικῶν ἰδεωδῶν πρὸς τὰ Στρατιωτικά.
Ἀρ' ἧς ὁ κυρίαρχος Ἀστικὸς, ἐνεκαλοπώθη τὸ κίνημα τῶν
Ἀξιοματικῶν, καὶ ἐγένετο αὐτὸς σηματοφόρος τοῦ
στρατοῦ, τὸ κίνημα, ἦτο πλέον κίνημα τοῦ ἔθνους,
ἐλευθέρου καὶ ὑποδούλου. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
ὁ Στρατὸς, ἀνεγνώρισε τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ὡς τὸ
Πᾶν, ἔμεινε δὲ αὐτὸς, ὡς ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἐπιβλέ-
πουσαν δύναμιν τοῦ κυρίαρχου Λαοῦ. Ὁ στρατὸς, ὡς
βλέπει τις, δὲν ἀφῆκεν οὐδὲν κενόν, εἰς τὴν δρᾶσιν,
οὐδὲν τρωτόν. Φυσικῶς ἀφ' οὗ μέχρι ταῦτα ὅσον φρονί-
μως καὶ φυσιολογικῶς ἐξελίχθη, καὶ ἀπετελέσθη εἰς
ἰσχυρὸν ἐθνικὸν ὀργανισμὸν, τίποτε πλέον δὲν δύναται
νὰ φοβίξῃ ἔμπροσθεν τῆς ὀργανωμένης ταύτης δυνά-
μεως οἱ πάντες θὰ ὑποχωρήσωσιν. "Οἱ, τι δῆποτε συνε-
πῶς καὶ ἂν λεχθῆ ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν
διεξαχθῶσιν αὐτοὶ τὰ πράγματα, ἡ λαϊκὴ θέλησις
ὅλ' ἐπιβλήθη, ἀνευ διαταράξεως, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης.

Μία ἀποψις μένει ὑπὸ ἐξέτασιν, ὅλ' εἶναι δυνατόν ἡ
ἐξέυρεσις τῶν ἀναγκῶν πόρων; Πλέον τοῦ ἐνὸς τρί-
του τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, εἶναι περιττὰ
δαπάναι. Πολλὰ τούτων, πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι
περικοπτόμεναι νῦν, θὰ φέρουν κοινωνικὴν διατάραξιν,
ἀλλὰ πάντως, ἐκ τοῦ ὅλου τῶν περιττῶν δαπανῶν.
ὅλ' δυναθῆ μίαν Κυβέρνησιν νὰ πορισθῆ τὰ ἀναγκαῖα
χρήματα. Μόνον ἐκ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν τελωνειακῶν
εἰσπράξεων, τῶν προμηθειῶν καὶ τῶν ἐργολαβιῶν, θὰ
ληφθῶσιν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα. Πρὸς τοῦτοις ὑπάρχουν
καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀνεκμετάλλευτοι πόροι, οἵτινες, ἀ-
φθονα θὰ δώσωσιν. Εἶναι συνεπῶς ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Στρα-
τοῦ καὶ δικαία ὡς καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξηγημένη. Πεί-
θεται δὲ πᾶς τις, ὅταν ἔχῃ ὑπ' ὄψει, ὅτι διατρέχουσι τὸν
ἔσχατον τῶν κινδύνων ὡς ἔθνος. "Ολα δὲ τὰ ἔθνη εἰς
τοιούτας στιγμὰς, εὐγνωμόνως ὑφίστανται καὶ στερή-
σεις καὶ κακουχίας. Οἱ βυζαντινοὶ πρόγονοι, τὰ κοσμη-
ματα τῶν Ἐκκλησιῶν μετεχειρίζοντο πολλὰς ὡς πό-
ρους, οἱ Καραγιάνιοι ἄλλοτε καὶ τὰ οἰκιακά των σκεύη
ἔρριπν εἰς τὰ ἐθνικὰ χωνευτήρια ὅπως τὰ μεταβάλω-
σιν εἰς ὅπλα ὅταν οὕτω σκεφθῶσιν οἱ κυβερνῶντες, οἱ
πολιτικοί, ὁ λαός, τότε τὰ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ζητού-
μενα κονδύλια, εἶναι μηδενικὰ καὶ εὐκολώτατα εὐρί-
σκοντα.

Πρέπει μόνον νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ὅ, τι δύναται νὰ
γίνῃ νῦν, δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄλλοτε, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ
ἐναρτωτέρου καὶ κυστηροτέρου τῶν πολιτικῶν. Νῦν
δυσκολύνει τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐξέγερσις
τοῦ λαοῦ καὶ στρατοῦ κατὰ πάσης καταχρήσεως καὶ
διασπαθίσεως. Νῦν δὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγερθῆ
καμμία κομματικὴ ἢ ἄλλη συμφεροντολογικὴ ἀντι-
δράσις ἐναντίον μέτρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ φόβος
ἐκ τοῦ λαοῦ θὰ συγκρατῆ τοὺς πάντας. Τοῦτο πρέπει

ἰδικιτέρως νὰ σημειωθῆ, ὅτι δηλαδὴ τὸ κίνημα τοῦ
στρατοῦ, εἶναι ὁ κύριος συντελεστής τοῦ δυνατοῦ τῶν
μεγάλων οἰκονομιῶν.

ΓΕΩΡ. Δ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΓΛΟΥΣ

ἈΠΟ ΤΗΝ ΖΩΝΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ Σεπτέμβριος εἶνε κατ' ἐξοχὴν ὁ μὴν τῆς κινή-
σεως, τῆς ἐναλλαγῆς καὶ μεταβολῆς προσώπων καὶ
πραγμάτων. Ἀρχίζει ἀπὸ τὰς μετοικεσίας τῶν Ἀθη-
ναϊκῶν οἰκογενειῶν καὶ φθίνει μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς
ὅλων τῶν διελθόντων τὸ θέρος εἰς τὰς ἐσοχὰς, εἰς τὰ
ταξείδια καὶ τὰς περιηγήσεις. Ἐν τούτοις εἰς τὴν
πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον
ἐλικάθηται μία ἀγωνιώδης προσδοκία, ἐφ' ὅλων τῶν
προσώπων καὶ πραγμάτων, ἀπορρέουσα ἀπὸ τὰ τελευ-
ταῖα πολιτικὰ γεγονότα, καὶ ἡ προσδοκία αὕτη πνί-
γει κάθε ἄλλο συναίσθημα, καὶ κάθε προσοχὴν, καὶ
διάθεσιν, ἀφ' οὗ ἐφέτος παρήλθεν ὁ μὴν οὗτος χωρὶς καὶ
νὰ γραφοῦν τὰ ἐτήσια χρονογραφήματα τῶν ἐφημερί-
δων διὰ τῶν καστάνων τὴν ἐπάνοδον, καὶ τῆς πρώτης
Σεπτεμβρίου τὰς τραγικὰς περιπετείας καὶ τὴν λῆξιν
τῆς βασιλείας τοῦ θερινοῦ Φαλήρου, καὶ τὴν ἐμφάνισιν
τῆς πρώτης ριπῆς τοῦ φθινοπωρινοῦ ἀνέμου καὶ τὴν ἀ-
γρίαν τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα
τῆς Ἑλλάδος ἐκαμφενδόνισιν.

✱

Μόνην ἐξαίρεσιν ἔκαμον αἱ ἐφημερίδες διὰ τὸ ζή-
τημα τοῦ Πόλου. Ὁ Κοῦκ καὶ ὁ Πῆρου οἱ δύο ἐξε-
ρευνηταὶ τοῦ Πόλου ἔδωκαν θέμα καὶ ζῶην, καὶ πρω-
τοτυπία, καὶ εἴλκυσαν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου τὴν
προσοχὴν μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις των, μετὰ τὰς ἐξερευ-
νήσεις των, τὰς διχονεῖας των, καὶ τὰς ἀλληλοκαταγ-
γελίας των. Ποῖος ἐκ τῶν δύο ἔχει δίκαιον δὲν θ' ἀρ-
γῆσωμεν ἴσως νὰ μάθωμεν. Οἱ δύο Ἐσκιμῶοι οἱ
ὅποιοι ἐκλήθησαν νὰ πιστοποιήσωσιν τὴν ἀλήθειαν θὰ
βραδύνουν ἴσως πάρα πολὺ ἕως ὅτου φθάσωσιν ἐκεῖ
ὅπου περιμένονται. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως οἱ Ἀγγλοι
σοφοί, καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ Πατριῶται θὰ δώσωσιν ἴ-
σως τὴν ἀπόδειξιν, εἰς ποῖον ἐκ τῶν δύο ὀφείλει ἡ
ἐπιστήμη καὶ ἡ πρόοδος τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Βορείου
Πόλου.

✱

Ἀλλὰ ὠμίλησα ἀνωτέρω καὶ περὶ διδασκαλικῶν
μεταβολῶν, καὶ εὐθὺς ἐνθυμήθη ὅτι ἐφέτος δὲν εἶχο-
μεν ὄντως τοιαύτας.

Ἀπὸ τὸν παρελθόντα μῆνα εὐτυχῶς δὲν κυβερνᾷ
τὸν τόπον μας κυβερνήσις κομματικὴ, ἀλλὰ δύναμις
ἡ ὅποια ἔχει τὴν μεγάλην ὑποχρέωσιν νὰ πραγματο-
ποιήσῃ, διὰ πορείας σώφρονος καὶ μετρημένης, τὰ
μεγάλα ὄνειροπολήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ

ἀποδείξει, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἤρχισαν ν'
ἀνανήφουν, οἱ βουλευταὶ νὰ ἐννοοῦν ποῖον τὸ καθή-
κον των, καὶ τί ζητοῦν παρ' αὐτῶν οἱ ἐκλογεῖς των,
εἶνε, ὅτι ἀφ' ἐνός ὁ κ. Θεοτόκης ἀφῆσας κατὰ μέρος
τὰς ἀνοήτους ἀπειλὰς τῆς παραιτήσεως, ἔσπευσεν ἐκ
τῶν πρώτων νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἀφ'
ἐτέρου οἱ βουλευταὶ συμμορφούμενοι, μετὰ τὰς ὀδη-
γίας του, ἢ μᾶλλον, ἀνευρίσκοντες εἰς τὰς σκέψεις ἐ-
αυτῶν τὴν σωφροσύνην των, ἀνέδειξαν διὰ μεγάλης
πλειονοψηφίας, τὸν κ. Ρώμιον, Πρόεδρον τῆς Βουλῆς,
καὶ ἀπήλλαξαν τὸν τόπον, ἀπὸ τὸ χάος τὸ ὅποιον θὰ
ἐπέφερε κάθε ἄλλο ἀποτέλεσμα τῆς προεδρικῆς ἐκλο-
γῆς.

✱

Ἄλλως καὶ τὸ συλλαλητήριον τῆς δεκάτης τετάρτης
τοῦ μηνός, ἐξεπροσώπησε τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ, λαοῦ
γνωρίζοντος ν' ἀναδεικνύῃ τὸ μεγαλειόν του. Διότι
δὲν ὑπῆρξε τίποτε μεγαλοπρεπέστερον ἀπὸ τὰς χιλιά-
δας ἐκεῖνας τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐπιβλητικοὶ εἰς
ὄγκον, μετρημένοι εἰς ἐκφράσεις, ἀποφασιστικοὶ εἰς
ἐνεργείας, ἐξήτησαν ἀπὸ τοὺς ἀρχοντάς των ἀντίληψιν
τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ διόρθωσιν τῶν πολι-
τειακῶν ἐλαττωμάτων ἡμῶν. Μία δὲ ἐνδειξις, ὅτι ἡ
ἐπιβλητικὴ δύναμις τοῦ συλλαλητηρίου τοῦ Ἄρεως,
δὲν ἔμεινε χωρὶς τὰ ἀποτελέσματά της, ἐπαναλαμβάνο-
μεν, ὅτι εἶνε ἡ σώφρων πορεία τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν
ἐκλογὴν τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ
παρέχει τὸ ἐνδόσιμον ὅτι μετὰ τὴν αὐτὴν προσοχὴν θὰ
παρακολουθῶμεν ὅλοι καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸ ἔργον τῆς
Βουλῆς αὐτῆς, ἣτις ἐτάχθη, ὄχι διὰ τὴν ἐξυληρεσίην
πρόσωπα, ἢ ἀτομικὰ συμφέροντα, ἢ κομματικὰ πάθη,
ἀλλὰ τὰ μεγάλα καὶ ἀγὰνὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, τὰ
ὅποια γνωρίζει πλέον ποῖα εἶνε καὶ παρακολουθεῖ ἄ-
νένδοτος ἡ μεγάλη αὐτὴ δύναμις, ἡ ὅποια καλεῖται
Λαός.

✱

Καὶ ἐὰν εἶνε ὄντως μεγάλη, αὐτὴ ἡ δύναμις τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ, δὲν τὴν ἀποδείκνουν μόνον τὰ συλλαλη-
τήρια, ἢ αἱ στρατιωτικαὶ ἐξεγέρσεις. Ὑπάρχει σήμε-
ρον καὶ τι ἄλλο, μεγαλειότερον, τὸ ὅποιον φανερώνει
ποῖα κλισθήματα τρέφει ὁ Ἕλλην καὶ ἡ Ἕλληνις διὰ
τὴν πατρίδα των. Καὶ τὸ ἄλλο αὐτὸ εἶνε ἡ δωρεὰ τοῦ
κ. Κοργιαλένιου καὶ ἡ δωρεὰ τῆς κυρίας Ἰγνατίου
Παπανικολῆ.

Ὁ κ. Κοργιαλένιος προσφέρει πεντακοσίας χιλιά-
δας φράγκων εἰς τὴν πατρίδα του, χάριν τῶν ἐθνικῶν
ἀναγκῶν της, καὶ ἡ ἐκ Σμύρνης κ. Παπανικολῆ προσ-
φέρει τὴν ἐξ ἑκατὸν πενήτην χιλιάδων περιουσίαν
της χάριν τοῦ ἰδίου εὐγενοῦς σκοποῦ.

Τοιαῦτα παραδείγματα πατριωτικῶν θυσιῶν, μόνον
Ἕλληνες γνωρίζουν νὰ κάμουν. Καὶ ὅταν μεταξὺ
τῶν Ἑλλήνων ὑπάρχουν πατριῶται τῆς δυνάμεως καὶ

Αυτή εἶνε μὲ μεγάλη συντομία ἢ ὑπόθεσις τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Μελά. Ὅλο τὸ ἔργο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἶνε δυνατό. Τίποτε τὸ περιττόν, τίποτε τὸ ψεύτικόν, ἀλλὰ ὅλα ἀληθινὰ καὶ ὠραία. Ὁμολογουμένως πρέπει ν' ἀποκαλυφθῇ κανεὶς πρὸ τοῦ κ. Μελά.

Ἔχομεν ὅμως καὶ μίαν παρατήρησιν νὰ κάμωμεν εἰς τὸν συγγραφέα. Διατὶ τὴν παραμονὴν τῆς τῆς παραστάσεως ἀνέλυσε τὸ ἔργον του εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας» (νομίζω ὅτι ὁ ἴδιος ἔγραψε τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο) καὶ ὑπέδειξε εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἡμερησίου, οἱ ὅποιοι εἶνε καὶ τὸ κοινὸν τῶν πρώτων παραστάσεων, ὅτι τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου εἶνε σύμβολα κλπ; Μήπως γὰρ νὰ δώσῃ περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὸ ἔργον του; Ἄλλὰ νομίζομεν ὅτι ἕνα ἔργον ἀληθινὸν καὶ ὠραῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑποδείξεων συμβόλων καὶ ἀλληγοριῶν ἀλλὰ ἐπιβάλλεται μόνον του. Καὶ τὸ ἔργον του αὐτὸ εἶνε ἀρκετὰ μεγάλο γὰρ νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ μόνον του. Τέτοια σύμβολα (;) σὲ κάθε ἔργο μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ, ἂν θελήσῃ νὰ φιλοσοφῆ καὶ ἀναλύσῃ λεπτομερῶς ἕνα ἔργον. Ἡμεῖς δὲν ἠθελήσαμεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ σύμβολα αὐτὰ καὶ ἠρκείσθημεν εἰς τὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν καὶ ἐντύπωσιν. Καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνομήσαμεν ὅτι εὐρέθημεν σὲ ἄλλο μέρος ἢ ἕνα μέρος ἀνοικτὸ ἀπὸ ὅπου ἐβλέπαμε σ' ἕνα λοφίσκο ἐπάνω, ποῦ ἐδέσποζε μιά πόλι, ἕνα πελώριο καὶ μεγαλοπρεπὲς κατάλευκο ἄγαλμα, στημένον σ' ἕνα στηλοβάτη βαθύχρωμο, ὅπου διακρίνονταν γλυμένες, δλοκάθαρες ἢ σιγνῆς τοῦ ἔργου. Μὲ τὴν γογγύον ζήτησιὰ τὴν παραλυτικὴν καὶ φρενιτικὴν ποῦ τὴν ὠδηγοῦσε ἡ τρελλή. Τὸν ἀμαξῶν Τζιτζικὰ κρατῶντας τὸ καμουτσάκι καὶ χτυπῶντας τὴν γυναῖκά του καὶ τὴν κόρη του ποῦ ὠδηγοῦσε σὲ τὸ βόρβορον. Καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀμαξῶν, τὸ Μάρκο, μὲ σταυρωμένα χεῖρα νὰ κυττάξῃ τὸ ἄγαλμα τὸν κατάλευκο Παταγωργίου μὲ ὑψωμένα μπράτσα ποῦ φωνάζει «Ἐἴμαι Μοῦλος!...Μοῦλος!...»

Μέχρι τοῦδε εἴχομεν μίαν ἀντιπάθειαν διὰ τὸ ἐν γένει καίξιμον τοῦ κ. Φύρστ, καὶ ἀπορούσαμεν πῶς εἶθεορεῖτο ὁ καλλιτέρας τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι τὸν εἶδομεν ὀλίγας μόνον φορές, ἀλλὰ πάντα εἰς τοὺς ρόλους του, ὡς π. γ. ὡς χορημιστὴν εἰς τὸ les affaires sont les affaires τοῦ Mirbeau ὡς ἀμαξῶν Χέντσελ τοῦ Χάουπμαν κλπ. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Μελά μᾶς ἀπεκαλύφθη ὅλη ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ταλάντου του καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι σπανίως ἀηλαύσαμεν τοιαύτην καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν καὶ ἐθαυμάσαμεν τοιαύτην ἠθοποιικὴν τέχνην, ὡς ἡ τοῦ Φύρστ ὡς ἀμαξῶν Τζιτζικὰ. Ὁ κ. Φύρστ εἶνε ἀναντιρῶτως ὁ καλλιτέρας Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἔκτακτα νὰ περιορίζετο εἰς ὀρισμένα μόνον ἔργα.

Ἡ πρώτη τοῦ Χαλασμένου σπιτιοῦ ἦταν ἀληθινὰ ἀποκαλυπτικὴ βραδεία. Μιὰ ἠθοποιὸς ἀσημαντὸς ἄλλως τε ἔως τώρα, μ' ὅλα τ' ἀφιερώματα τοῦ κ. Κολο-

κοτρόνη, τοῦ συγγραφέως «τῶν ἀπροόπτων τῆς ἀπογραφῆς» φανερώθηκε ὡς ἀληθινὴ καλλιτέχνις. Δὲν ἐνθυμούμεθα, ἔως τώρα νὰ ἔχωμεν ἰδεῖ, Ἑλληνίδα ἠθοποιὸν νὰ παίξῃ τόσον ἀληθινὰ καὶ ζωντανὰ τὴν μεθυσμένην.

ΒΑΡΙΕΤΕ

„ΟΙ ΑΛΥΣΙΔΕΣ“ πράξεις τρεῖς.

„ΣΤΗΝ ΟΞΩΠΟΡΤΑ“ πράξις μία.

Τοῖ κ. Δ. Ταγκοπούλου

Δύο ἔργα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἀνεβίβασε διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν τὸ «Βαριετέ», ἴσως χαριζόμενον στὴν συγγραφέα, ἢ ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἀλυσίδων περιστρέφεται εἰς τὸ σίπλο πολιτικοκοινωνικὸν καθεστῶς καὶ εἶνε ἐπίκαιρον.

Οἱ ἀλυσίδες εἶνε γνωστῆς. Ἀπὸ τὴν πάταγον ποῦ ἔκαμαν, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ παιχθῶν ἀπὸ τὴν κ. Οἰκονόμου παρουσιαζόμενοι ὡς ἔργον ἀγνωστου τοῦ Λογγάρη, Βον) ἀπὸ τὰς δύο παραστάσεις τῶν καὶ Γον) ὡς τυπωμένον βιβλίον. Γ' αὐτὸ θὰ ποῦμε λίγα πράγματα, μόνον ἀφοῦ εἶπαν ἄλλοι καὶ ἔγραψαν πολλά, καὶ εἶπε καὶ ἔγραψαν ἐπίσης πολλά ὁ συγγραφεὺς μαζεύσας προηγουμένως ὅλα τὰ λεχθέντα στὸ βιβλίον του.

Ἡ ἀτομικὴ μᾶς γνώμη λοιπὸν συνοψίζεται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἀλυσίδες εἶνε ἀτροπικῆς καὶ γριμμένες μὲ τὸ αὐτὸ ψευτορητορικὸν ὕψος αὐτοῦ Ἀσώτου» καὶ «τῶν ζωντανῶν καὶ πεθαμένων». Δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ποῦ ἀρίστην βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπέθετε καὶ τὸν κάμουν νὰ σκεφθῇ. Διαρκῶς μέσα στὸ δράμα μιλοῦν «γὰρ τὴν ἀλήθειαν» καὶ γίνεται τόσος λόγος «γὰρ τὴν ἀλήθειαν» ποῦ καταντᾷ νὰ νομίσῃ κανεὶς, ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶνε μόνον...λέξις...κνή καὶ ψεύτικη. Μέχρι τοῦ ἔργου τοῦ αὐτοῦ ὁ κ. Ταγκοπούλος δὲν εἶχε προθέσει τίποτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν.

ΣΤΗΝ ΟΞΩΠΟΡΤΑ.— Ἄπ' αὐτὸ τὸ μινύπρακτον ἔργον, ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀλυσίδων, ἀρχίζει νὰ παρουσιάζεται ὡς κατέχων ἰσχυρὸν τάλαντον. Ἰσως τὰ προηγούμενα ἔργα του νὰ ἐχρησίμευσαν ἀπλῶς ὡς πείρα καὶ μελέτη του.

Τὸ μικροῦλο αὐτὸ καλλιτέχνημα εἶνε πρὸ παντὸς ἔργον ἀληθινὸν καὶ γραμμένον μὲ μὴ τέτοια φυσικότητα καὶ θαυμασίαν ἀναπαράστασιν τοῦ σημερινοῦ βίου, ὥστε πραγματικῶς κατὰπληξιν μᾶς ἐπροξένησε, διότι ὁμολογουμένως δὲν ἐπεριμέναμεν κατόπιν τῶν πρώτων ἔργων τοῦ κ. Ταγκοπούλου, ἕνα τέτοιο τεράστιο ἄλμα τοῦ πρὸς τὴν Τέχνην καὶ τὴν «Ἀλήθειαν». — Ἐνα ἀπλοῦστατο καὶ συνειθισμένο δυστυχῶς, στὰ χρόνια ποῦ ζοῦμε, γεγονὸς, ἤρκεσεν εἰς τὸν συγγραφέα διὰ μᾶς πράξεως, νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀναλογισθῶμε τὴν ἐξαχρείωσιν καὶ τὴν φαυλότητα τῆς σημερινῆς κοινωνίας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν κατάρθωσε μὲ τὰς ἐννεα πράξεις τῶν ἄλλων ἔργων του.

Κάποιοι ζοῦσε ἀστεφάνωτα μ' ἕνα κορίτσι, ἀπὸ τὸ ὅποιο ἀπέκτησε καὶ παιδί. Ἐνεκα λόγων χρηματικῆς ἀνάγκης νυμφεύθηκε μὲν ἄλλη, ἡ ὅποια τοῦ ἔφερε προῖκα 500χιλ. δραχμῆς. Ἄπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δράμα, εἰς τὸ ὅποιον κερδίζονται θεαταὶ ἐργατικῆ, θραμῶνες τῆς ταραχῆς ἐνὸς καφενείου κειμένου ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ νυμφευθέντος.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ 14ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ὀμιλῶν πρὸς τοὺς διαδηλωτὰς

Στὴν ὀξώπορτα δὲ τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ γίνεται τὸ δράμα, ὅπου ἔρχεται ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα νὰ ζητήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς. Τὴν διώχουν καὶ φωνάζουν καὶ ἕνα κλητῆρα. Ὁ κλητῆρας ἀντιπροσωπεύει τὸν Νόμον καὶ ἡ γυναῖκα ζητεῖ τὸ δίκιο τῆς. Ἄλλ' ὁ Νόμος ἐδῶ, εἶνε κοφῆς στὸ δίκιο τοῦ φτωχοῦ καὶ τὰ κέρνει ὅλα στὰ ἑλαφρὰ καὶ νομίζει ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τρελλή.

Ἰσως νὰ τ' ἄκουσε ἢ τὸ διὰβασε κάποιος τὸ γεγονὸς αὐτὸ, ἴσως καὶ νὰ τὸ ἐφεῦρε ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς. Ἐν πάσῃ πειραπτόσει μᾶς ἐξωγράφισε μὲ τέτοια χρώματα καὶ μὲ τέτοιαν δόξιν μαύρης τραγικότητος τὴν ἀγωνίαν μιᾶς ψυχῆς, ὥστε ἐνόμιζε κανεὶς, ὅτι δὲν εὐρίσκειται ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλὰ πρὸ πραγματικῆς σκηνῆς καὶ ἢ σθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ προστατεύῃ τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν δυστυχῆ γυναῖκα.

Τὸ στὴν Ὀξώπορτα μᾶς ἔκαμε νὰ ξεχάσουμε τὴς Ἀλυσίδες καὶ νὰ περάσουμε μισήν ὥραν μὲ ἀληθινὴ συγκίνησι καὶ ἀγωνία.

Σκηναῖος

ΣΗΜ.— Ἐνεκεν ἐμπειδιῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μας, δὲν μπορέσαμε νὰ παρακολουθήσουμε καὶ τρία ἄλλα νέα ἔργα ποῦ ἐδόθησαν. Εἰς μὲν τὸ «Βαριετέ» τὰ «Συναλλάγματα» κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ κ. Ν. Πουριώτη. Ὡς ἠκούσαμεν ὅμως, τὸ ἔργον αὐτὸ ἦτο μίαν ἀποτυχία. Τὸ «Συρρί» τῆς κ. Εἰρήνης Πολυβίου Δημητρακοπούλου, μινύπρακτο δράμα, Ἐπίσης ἐμάθουμεν, ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ ἦτο ἀρκετὰ καλόν. Εἰς δὲ τὴν «Νέαν Σκηνὴν ὁ «Κοντορεθιθούλης». Τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ κ. Χρηστομάνου. Πάντοτε ἕνα ἔργον τοῦ ἴδιου τοῦ τῆς «Νέας Σκηνῆς» εἶνε ἐνδιαφέρον. Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπίσης ἦτο ἐνδιαφέρον, διὰ τὸ φοβερὸν μαζιλάρωμά του. Δυστυχῶς δὲν τὸ εἶδομεν καὶ λυπούμεθα πολὺ διότι θὰ ἠθέλωμεν νὰ ἀποφανθῶμεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως; Εἶνε τὸσον μεγάλος συγγραφεὺς ὁ κ. Χρηστομάνος!...

ΒΑΡΙΕΤΕ

„ΤΟ ΣΦΥΡΙ“

Τῆς κ. Π. Δημητρακοπούλου

Μινύπρακτον δραματάκι, μὲ αἰσθηματικὴν ὑπόθεσιν, μὲ κομψὰ λόγια — ἐξαίρεσις ἴσως μερικῶν νεολογισμῶν τῆς δημώδους γλώσσης — μὲ ἐξάρσεις χαρακτῆρων καὶ πολὺ ὠραίας ιδέας, ἀλλὰ μὲ διάλογον ὀλίγον διεξοδικόν, ἐν ἄλλοις λόγοις, ἔργον οὐσιαστικῶς γυναικεῖον, γυναικῶς ἢ ὅποια, ἐκ τοῦ ἔργου τῆς, καὶ κομψὴ χαρακτῆριζεται καὶ αἰσθηματικῆ — καὶ ὑπερβολικῆ ἐν ἀνάγκῃ — ἀλλὰ καὶ τολμηρὰ καὶ ἐκκεντρικῆ. Ὅσοι ἠθέλησαν νὰ ἀποδώσουν καὶ μέρος ἀκόμη τοῦ

ἔργου εἰς ἀνδρικήν ἡ συνεργασίαν ἠπατήθησαν καὶ δὲν γνωρίζουν τὴν γυναικεῖαν ἰδιοσυγκρασίαν

Ἐνεκα καλλιτέχνης τῆς ψυχῆς ἀγκυρὰ μὲ ἔρωτα ἰδανικόν καὶ ἐνῶ μὲ τὰ χεῖρα τῆς καλλιτεχνίας ἀποκρυσταλλῶναι αὐτὸν τὸν ἔρωτα εἰς ἕνα πρόπλασμα, τὸν ἐξομολογεῖται μὲ τὴν γλῶσσαν τῆς ψυχῆς. Ἡ κόρη ὡς ὅλα, τὸν ἀκούει μὲ περιεργεῖαν καὶ φέρεται νὰ συγκινηθῇ ἀπὸ τὰ ὠραία λόγια, φεύγει καὶ τὸν ἀφίνει μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπέκτησε τὸ ἰνδάλμα του. Ἐρχεται ἕνας φίλος του μὲ πνεῦμα πρακτικόν καὶ τὸν σαρκαζεῖ: ὁ ποιητῆς-καλλιτέχνης ἐπιμένει, πιστεύει. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἔρχεται καὶ... ὁ μνηστῆρ τῆς κόρης τὸν ὅποιον ἐκεῖνη στέλλει νὰ πληρῶσῃ μὲ χρήματα τὸ πρόπλασμα τῆς. Ὁ καλλιτέχνης γίνεται ἄνθρωπος καὶ μὲ τὸ σφυρί του συντρίβει τὸ ἰδανικόν του.

Ἡ κ. Κυβέλη μᾶς ἔδωκεν ἕνα ἀρκετὰ καλὸν χαρακτῆρα τῆς κόρης, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ συγγραφεὺς δὲν διέγραψε, τὸν ρόλον πολὺ καθαρὰ καὶ μετὰξὺ ἀθωότητος καὶ φιλαρεσκείας, ἴσως καὶ μὲ ὀλίγην ἔμφυτον γυναικεῖαν σκληρότητα. Ὁ κ. Παπαγεωργίου, καλλιτέχνης, πολὺ πολὺ καλός: ὑπερβολικῶς ἀλλὰ εἰς τὸν χαρακτῆρα ἐχρησάζετο ἡ ὑπερβολή. Τέλειος σαρκαστῆς, ὡς φίλος ὁ κ. Λεπενιώτης. Τὸ παράστημα τοῦ κ. Μακρίκου, μνηστῆρος-κατακτατοῦ, ἐπιτυχές.

Χαρακτηριστικόν τοῦ ἔργου ὡς προϊόντος γυναικεῖου, ὅτι πρὶν καταστρέψῃ ἢ πραγματικῶς, τὰ ὄνειρα τοῦ ἰδεολόγου, τὰ καταστρέφουν αἰ θεωρίαι τοῦ πρακτικοῦ φίλου. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ συγγραφεὺς ἔχει θετικὰς ιδέας. — Ἡ κ. Δημητρακοπούλου ἐπευφημήθη καὶ πολὺ δικαίως.

Μιλ.τ. Ἰωσήφ

ΒΙΒΛΙΑ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— Η ΙΔΗ. Έβδομαδιαία εθνική εφημερίς έκδομένη ἀνελλιπώς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης καὶ πάντοτε μετ' ὕλην πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν.

— ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. Έξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

— Ἡ ΥΓΙΕΙΑ. Περιοδικὸν μηνιαῖον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Ι. Ἀρμοδίου καὶ ἐξυπηρετοῦν τὴν ὑγιεινὴν τῶν οἰκογενειῶν.

— Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΛΛΟΣ. Μηνιαῖον Λαογραφικὸν καὶ Γεωργικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Ἡρακλείῳ. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὸ περιοδικὸν τοῦτο διὰ τὴν θαυμασίαν ὕλην ἣν δημοσιεύει συνοδευομένην καὶ ὑπὸ καλλιτεχνικατάτοιων εἰκόνων.

— ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ. Έξεδόθη τὸ τεύχος Ἰουλίου-Αυγούστου. Φρονοῦμεν ὅτι τὸ Δελτίον τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ πάντα Ἕλληνα ἐμπορευόμενον, ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς μετὰ τῆς Αἰγύπτου συναλασσομένους διὰ τὴν μετ' ἐπιμελείας συγκεντρουμένην ἐν αὐτῷ πολύτιμον ἐμπορικὴν ὕλην.

— ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ. — Ὁ δικηγόρος καὶ δημοσιογράφος κ. Κωστής Οἰκονόμου ἐδημοσίευσεν εἰς ἰδιαίτερον κομψὸν τομίδιον σειρὰν ἀρθρῶν του δημοσιευθέντων ἤδη εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνόμενον περιοδικὸν ἡ «Ἀττικὴ Ἴρις». διὰ τῶν ἀρθρῶν του διερευνᾶται καὶ ἐξετάζεται ἡ σύγχρονος πολιτικὴ κατάσταση τὴν ὅποιαν μετὰ δέους παρακολουθοῦμεν ὅλοι σήμερον ἀγνοοῦντες τί ἐπιφυλάσσει διὰ τὴν αὔριον. Ἡ μελέτη αὕτη τοῦ κ. Οἰκονόμου πολλὰ τὰ διδακτικὰ περιέχει.

— Ἔργασια αὐτόχρημα ἐθνικὴ εἶδε τὸ φῶς τὸν π. μῆνα. Καὶ τοῦτο προξενεῖ μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν διότι προήλθεν ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως ἡ ὅποια δὲν μᾶς ἐσυνείσασκε μέχρι σήμερον μετὰ τοιαῦτα θαύματα. Καὶ ὄντως θαυμασμὸν προξενοῦν οἱ δύο τόμοι ἐξ ὑπερχιλίων σελίδων ἀμφοτέρωθεν διὰ τῶν ὁποίων κινδιστάνται γνωστὰ σαφῶς καὶ εὐμεθόδως τὰ Στατιστικὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς Ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ 1907. Ἡ ἐργασία ὀφείλεται εἰς τὸν εὐγενῆ ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ διακεκριμένου ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου κ. Γ. Χωματιανοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Δυστυχῶς ἐλλεῖπει ὁ χῶρος διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀνάλυσις τοῦ κολοσσίου αὐτοῦ ἔργου τὸ ὅποιον θὰ παραμείνῃ ὡς μνημεῖον τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς χρηστότητος. Εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξάρωμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα αὐτοῦ.

— ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ. Έξεδόθη τὸ 2ον τεύχος τοῦ ἔτους τούτου μετ' δημοσιεύματα χρῆσιμα εἰς τὴν γεωργικὴν παρ' ἡμῖν κόσμον.

— Τὸ τεύχος τῆς 15 Σεπτεμβρίου τοῦ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ τοῦ ἐκδιδόμενου ἐν Χανίοις ἐκτὸς τῆς ἄλλης ὕλης δημοσιεύει καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου.

— Ο ΔΙΚΕΦΛΑΟΣ ΑΕΤΟΣ. Κομψοτυπωμένον τομίδιον περιέχον ὀκτὼ ἐμπνευσμένα ποιήματα τοῦ κ. Ἀγ. Καψαμπέλη, εἶδε τὸ φῶς τὸν π. μῆνα. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ πατριωτικὸν μένος πληροῖ τὰ στήθη καὶ τὸς Ἕλληνας ποιοῦντος τὸν τόπον τοῦ ἡ δ' ἡμοῖσις εἰς ποιημάτων βαθύτατου πατριωτικοῦ ἄλγους ἐπῆλ εν ὡς ἀντίκτυλος τῆς ψυχικῆς μας καταστάσεως. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν ἀνάγνωσιν. Τιμᾶται δρ. 1.25. Προμηθεύει καὶ τὸ γραφεῖόν μας.

— Ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ. Μετὰ δίμηνον περίου ἀνάπαυσιν ἐπανήρξισεν ὁ δημοφιλὴς Ριζοσπάστης τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἔργου του δι' οὐ κατακιά ὁσημέραι τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ θαυμασμόν. Τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐπέμπεται καθ' ἑβδομάδα ἐκ τῶν γραμμῶν του τυφλῶνον τοὺς ἰημιουργοὺς τῆς σημερινῆς ἀθλιότητις καὶ φωτίζον τοὺς ὄνειροπολοῦντας τὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας.

ΜΕ ΤΗΝ νέην ἀνατολὴν τῆς πατριωτικῆς ἐργασίας ἐπιβάλλεται εἰς πάντα Ἕλληνα ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη συνδρομὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων. Τὴν μικρὰν συνδρομὴν εὐτυχῶς πάντες δυνάμεθα εὐκόλως νὰ παράσχωμεν ἀγοράζοντες λαγεία τοῦ Στόλου. Καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» θὲν θεωρεῖ ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσῃ ἀπλῶς τὸ μέγαλον αὐτὸ καθῆκον διὰ νὰ μὴ ὑστερήσῃ οὐδεὶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν του. Σήμερον πλέον πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθῆκόν μας πρὸς τὴν πατρίδα ἕκαστος εἰς τὸν κύκλον του καὶ ἀναλόγως τῶν δυνάμεων του. Ἄλλοις δέδοται ἄλλα εἰς ἡμᾶς ὁμως, τὸν πολὺν Λαόν, ἐμβάλλεται ἡ ἐνίσχυσίς τοῦ Στόλου διὰ τῆς ἐξαντλήσεως μέχρι ἐνὸς τῶν ἀκριθμῶν τοῦ Λαγείου διὰ τοῦ ὁποίου ἐξυπηρετεῖται ἡ μεγαλειτέρα ἐθνικὴ μας ὑπερηφάνεια, ὁ Ἐθνικὸς μας Στόλος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίῳ Ε. Γ. (22 Fenchurch street), Ἀλεξανδρεία, Καῖρο (Αἰγύπτου), Χαροῦμ (Σουδάν), Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιεῖ, Πάτρας, Βόλω, Λαριῶδη, Τριπόλει, Σύρω, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνη (Κρήτης).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	
Ταμεῖον καὶ Τράπεζα:	Δρ. 6,603,172.84
Διαθέσιμα παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τρ. εἰς χρ.	» 4,852,836.13
Συναλλάγματα ἐν Χαρτοφυλακίῳ καὶ χρυσός	» 3,433,995.64
Προεξοφλήσεις	» 17,944,834.60
Τρέγοντες λ)σμοὶ	
ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγράφων	» 55,477,782.72
ἐπὶ ἐμπορ. καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων	» 28,056,279.64
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων	» 8,999,438.45
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγράφων	» 2,658,982.02
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ (ὑποκαταστήματα καὶ Ἀνταποκριταί)	» 10,326,494.99
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια	» 11,471,330.03
Ὁμολογία Ἐθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους, Λιμένας καὶ λοιπὰ Νομικὰ πρόσωπα	» 9,165,800.50
Χρεώγραφα Ταμείου Συντάξεων καὶ ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλήλων.	» 480,000.—
Κτήματα Τραπεζῆς	» 4,265,258.81
Εγκαταστάσις καὶ ἐπιπλα Κεντρικοῦ καὶ ὑποκαταστημάτων	» 679,766.67
	Δρ. 164,415,973.10

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Κεφάλαιον Ἐταιρικόν	Δρ. 40,000,000.—
Ἀποθεματικὸν τακτικόν	» 9,095,000.—
Ὁμολογία φρ. χρ. 2 1)2 ἑκατ. ἐξοφλητέα τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1924	» 2,500,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς	Δρ. 79,164,502.09
Ταμειυτήριον	» 8,437,886.75
Ταμεῖον συντάξεων) Ἀξία Χρεωγράφων	Δρ. 480,000.—
ὑπαλλήλων) Ἀ)σμός Καταθέσεως	» 77,923.59
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ εἰς χρυσὸν	» 22,537,982.41
Ἐπιταγαὶ πληρωτέα:	» 1,337,927.25
Γραμμάτια εἰσπραθέντα καὶ μὴπω ἐκκαθαρισθέντα	» 377,161.10
Μερίσματα πληρωτέα	» 407,590.—
	Δρ. 164,415,973.10

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς **Z. K. ΜΑΤΣΑΣ**
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου **Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων, Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμοὺς ἡγγυημένους καὶ ἐν γένει ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερωτάτους ὄρους. Δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, Ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων εἰς χρυσὸν καὶ τραπεζογραμματῖα πληρῶνουςα τόκον:

3	ο)ο	εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2	ο)ο	διὰ καταθέσεις ἑξ μηνῶν
4	ο)ο	» » ἐνὸς ἔτους
5	ο)ο	» » δύο ἔτων καὶ ἐπέκεινα

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειυτήριόν της, λειτουργοῦν καθ' ἑκάστην, καταθέσεις ὡς καὶ διὰ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, πληρῶνει τόκον 4 ο)ο.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMIDET)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839

Ἔδρα ἐν Λονδίῳ. — Γενικὴ διεθνήσιν ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις.
Ἑποκατάστημα: ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρα, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πειραιεῖ, Τριπόλει.
Πρακτορεῖον: ἐν Ναυπλίῳ.

Ἔσοι καταθέσεων εἰς Τραπεζογραμματῖα

2 1)2	ο)ο	ἔτησ. ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ. 100,000
1)2	ο)ο	» » » » ζήτησιν διὰ ποσὰ πέραν τῶν 100,000
3	ο)ο	» » » » μετὰ 3 μῆνας
3 1)2	ο)ο	» » » » μετὰ 6 » μέχρι 2 ἐτῶν

4 ο)ο ἔτησ. ἐπὶ ἀποδόσει μετὰ 2 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν
4 1)2 ο)ο » » » » 4 » καὶ ἐπέκεινα

Εἰς χρυσὸν

3	ο)ο	ἔτησίως ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)4	ο)ο	» » » » μετὰ 6 μῆνας.
3 1)2	ο)ο	» » » » » 1 ἔτος.
4	ο)ο	» » » » » 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Τίτλοι πρὸς φύλαξιν

Ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα Limidet δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστου δικαιώματος φύλακτρων 1)4 ο)ο ἔτησίως (ἐλάχιστον ὄριον δρ. 1) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν τίτλων ὑπολογιζομένης εἰς τὴν τρέγουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως.

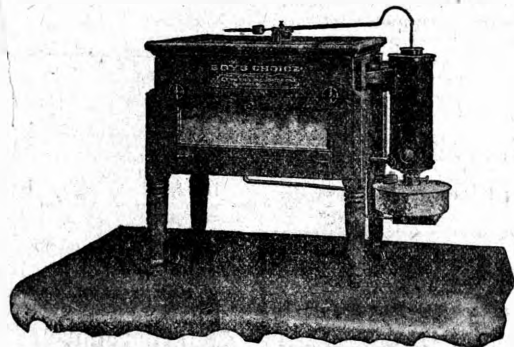

ΑΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ

ΕΚΚΟΛΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

СΥΡΗΕRS

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
60 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 150

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
220 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 250

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
120 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 200

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
360 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 325

των ὁποίων ἡ φήμη εἶνε παγκόσμιος διὰ τὰ ἔξοχα ἀποτελέσματά των καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν των, εἰς τὰς μεγάλας ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὰ γραφεῖα τῆς «**Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως**» ἐπιθυμοῦντα νὰ διχδώσωσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ τὰς μοναδικὰς αὐτὰς Ἀμερικανικὰς μηχανὰς, ἀνλαμβάνουσι νὰ προμηθεύωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲ τιμὰς Παρισίων παραδοτέας εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ἐλευθέρως παντὸς βάρους.

Παραγγελίαι γίνονται δεκταί, προκαταβαλλομένου τοῦ τιμήματος, εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν, εἴτε εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ὑμᾶτων καὶ Ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

Ἐπίσης τὰ Γραφεῖα τῆς «**Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως**» προμηθεύουσι :

ΞΗΡΑΝΤΗΡΙΑ

ΟΡΝΙΘΩΝΑΣ

ΑΝΑΘΡΕΠΤΗΡΙΑ

ΠΟΤΙΣΤΗΡΙΑ

⊗ ΤΑΓΙΣΤΡΑΣ ⊗ ΜΠΙΓΙΩ ⊗

καὶ λοιπὰ εἶδη πτηνοτροφίας ἀπὸ τὰς ἀρίστας μάρκας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Λεπτομέρεια πλείοτερα ὡς καὶ πᾶσα πληροφορία δι' ἐπιστολῶν :

RUE MENANDROS 83

ATHÈNES (Grèce)

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83

Ἀθήνας

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48·ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ·48

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερῆς ἀνεύωται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συγκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυνηῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἄγροῦ καὶ γωποῦ Ἀγγελαδανοῦ ΓΑΛΑΚΤΟΣ!! Ἰὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ τον κατέστησαν ὀνομασιὰ, ὄλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἄφθονα, εὐθηνά, καὶ μὲ ὑλικά ἐκλεκτά καὶ ἐπιμελημένα. Ἰὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δ-καίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσι ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικτιότερον ὄλοι οἱ συγχάζοντες εἰς τὴν θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὸ γευστικὸν γλύμισμά των, ἢ τὴν ἀβρὸν κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς Αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΤΟΣ

ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΙ (ΚΟΜΠΟΣΤΑ)

ΕΚ ΝΩΠΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΝΕΚΤΑΡ

ΠΟΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ και ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟΝ
ΑΝΕΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΧΥΜΟΝ ΝΩΠΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20,000.000

Διηρημένον εις 80,000 μετοχάς φράγκα χρυσά 250 έκαστην

ΕΔΡΑ ΗΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπεζικής 'Αθηνών).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ιωάννης Εύταξίας (Υποδιευκτής της 'Εθνικής Τραπεζικής της 'Ελλάδος).
ΜΕΛΗ : Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. 'Ηλιόπουλος, Ν. Μισουλής, Ε. Bowron,
E. D' Erlanger, Δ. Ζαφίρης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης Δημήτριος 'Ηλιόπουλος, Γενικός Γραμματεὺς
Δημ. Γαλανόπουλος, Γενικός 'Επιτελεστικὸς Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΔΟΝΔΙΝΟΝ

*Υποκαταστήματα και Πρακτορεία: Εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεραλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα,
Μεσσήνην, Μελιγαλά, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλίππυρα, Μάραθον, Λεχαινὰ, 'Αγουλι-
νίτσαν, Κρικεῦδι, Ζαχάρων, Ἐλλάκαστρον και Γόθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προσισκί ἐν γένει τῆς παραγωγῆς και τῆς 'Εμπορίας τῆς Σταφίδος.

Παροχή δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάρτου ἀποταμιευμένου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 4)5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ
και ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6 ο)ο ἐτησίως.

'Αγορὰ προσφερομένου αὐτῆ σταφιδοκάρτου εἰς τὰς ὁρισμένους ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατωτά-
του ὁρίου τιμῆς. Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ἑξένας ἀγοράς πρὸς ἐπαύθησιν τῆς σημερινῆς καταναλώσεώς του κ.τ.λ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ „ΑΘΗΝΑΙ,,